کلیوال ژوند

د پردې تر شاه رازونه

ادبي کیسې

لیکوال: محمد نعیم وردګ

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

د کـــتــاب نــوم :	کلیوال ژوند (د پردې تر شا رازونه)
مـــضـــمــــون:	ادبي کیسې
لـــيكــــــوال:	محمد نعیم وردګ
مخ پاڼه(فسبوک):	نعیم جان بوډا
انـــلاین چارې:	انجنیر صفت الله فضلي
کــــــــــال:	۱۴۰۱ هـ.ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــــــ پيل ــــــ

{ زنـــــچو }

زن چــو کلمــه مــې لــه ماشــومتوبه، وخــت ناوخــت ډېــره تــر غــوږو تېــره ببــره کېــده، ان دجومــات پــه تبــی د ســپينږيرو لــه خــولې رانيــولې، دڅوانــانو ترهجــرو چــې يــو بــل تــه بــه يــې دبېغيرتــی د ســمبول پــه حيث کاروله؛ حتــا دځينــو خبــرو، يــا د ځينو کارونو په کولو سره به مې انا په پلار پسې هم زن چو ناره کوله.

خــو بيــا هــم تــر ډېــره وختــه يــې پــوره پــه معنــا نــه پوهېــدم، صــرف دومــره اخــذ مــې تــرې کــوو، دچــا پــه بــاب بــه چــې زنچــو نــوم واخيســتل شــو، تــر پامــه بــه مــې يــو قســم بــې غيرتــه، يــا دځينــو پــه اصــطلاح دوس راغلــو، نــور بــه مــې چــې هــر وخــت دا ســړی لېــدو، دنمــوړي دمشــری او شخصــيت پــه انــدازه خيــال بــه مــې نــه پــرې راتلــوو. څــه ســر مــو خــوږوم، دلــس يولســو کــالو پــه عمــر وم؛ چــې کشــر کاکــا تــه مــو واده وکــړو؛ کاکــا مــې هــم دخپلــې ښــځې ســره، داصــيلو غيرتــي پښــتانو مېــړو دمعيــار خــلاف يعنــي زنچــويی ژونــد پيــل کــړو، هــېڅ سياســت يــې نــه ورســره ســاتلو، تــل بــه يــې ټــوکې ورســره کــولې، ســره خنــدل بــه يــې؛ هــر راز او مشــوره بــه يــې ورســره کولــه، د هــر قســم اشــتيباهاتو او وران کــاری پــه مقابــل کــې بــه يــې ښنــه ورتــه کولــه، يــوه ورځ يــې لغــت نکــړه، نــه يــې يــوه څپړاخــه تــرې تېــره کــړه، بــرعکس لا بــه يــې د انــدک نــاروغی لــه وجــې ډاکتــر تــه روانــه کــړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، څـه وخـت بـه یـې چـې زړه شـو، دپـلار کـره یـې دتلـو اجـازه ورکولـه او همداسـې دکـور پـه زنانـه یـې کـارونو کـې بـه ورسـره مـخ او اسـتر ؤ، لکـه د اطـاقونو جـارو کـول، لوښـي مینځـل، حتـا یـوه ورځ مـې ولیـدو ښـځې یـې خانـه تکاني کوله، دوړې ده پخه کړه.

خلاصـه د کاکـا دې قسـم بېغیرتـه سیاسـت غـوره کولـو مـې عمـه ګـانو تـه خونـد نـه ورکـوو؛ اګـر چـې کاکـا مخکـې لـه واده او وروسـته لـه واده دخپـل بهـر کـارونو سـربېره دکـور پـه کـارونو کـې د عمـه ګـانو سـره مـې هـم پـوره مرسـته کولـه؛ هـر پسـرلی دخانـه تکـانۍ پـه وخـت سـیند کـې دقـالینو مینځـل دکاکـا پـه غـاړه وو؛ د درنـدو کـالیو؛ بسـترو؛ المـاریو ایسـتل، ننسـتل او همداسـې دضرورت په وخت کې به کاکا دایم حاضر وو، څه غاړې بندې کړم.

خـو دخپلـې ښـځې پـه وړانـدې یـې دکاکـا داسـې رویـش تـر مـا، زمـا تـر مـور، انا؛ خویندو، پورې چاته خوند نه ورکوو؛ خاصتاً عمه ګانو ته.

کاکـا نـه یـوازې دا چـې د ښـځې سـره همکـاري کولـه، بلکـې یورانـو، نـدرورانو او یـا هـم د کـور نـورو فـرد غـړو تـه یـې پـه خـاص درنـاوي هـم نـه وه قایلـه کـړې، چـې دا هـم داصـیل غیرتـي مېـړه مهمـه ځانګېړنـه وه؛ خـو متصـفانه زمـا کاکـا کـې یـې کمـی وو؛ همـدا کمـی سـبب شـو پـه کاکـا د زنچـو نـوم سـور شـو، آشـپزخانه کـې هلتـه او دلتـه بـه دښـځو لـه خـوا ګـپ پـرې جـوړ وو؛ پسـې خنـدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه یـې، کـه څـه هـم ظـاهراً ګـپ وو؛ خـو پـه عـین حـال کـې دکاکـا او ښـځه سـره یـې یـو قسـم د ډېـر قـوي تضـاد بـوی هـم تـرې راتلـوو؛ امـا کاکـا تـر ډېـره ځـان نـه پوهـو؛ دښـځې سـربېره یـې دکـور دټولـو غـړو سـره دپخـوا پـه څېـر عـادي ژونـد او مینـه کولـه. خـو دا چـې پـه مقابـل لـوري کـې دپخـوا پـه شـان نـه جـذبې ده، کـرار کـرار یـې دکاکـا فکـري مسـیر هـم بـدل کـړو؛ لـه دې وروسـته دکـورنۍ دښـځو تـر مـنځ لـه زنچـو پرتـه دکاکـا بـل نـوم چـا نـه پېژنـدو؛ د زن چـو ښـځه؛ دزن چـو بـوټ، دزن چـو زوی، دزنچـو لـور؛ زن چـو راغلـو، زن چـو لاړو او همداسې.

لنـډه دا چـې، دې حالـت یـونیم، دوه کالـه نـور هـم دوم وکـړو، بلاخېـره کاکـا بېـل شـو، ځـان تـه ژونـد یـې بېـل کـړو. لـه دې وروسـته نـو دکـور ځـوان زه شـوم، پـه دې وخـت کـې بـه مـې کلـه کلـه د کـورنۍ لخـوا د واده خبـره هـم یـادې ده؛ خـو ددې خبـرې پـه یادېـدو سـره بـه زمـا پـه زړه کـې دخوشـحالۍ تـر څنـګ دا خبـره هـم تـاو شـوه؛ چـې زه بایـد ډېـر بیـدار وم؛ ترڅـو لکـه کاکـا زنچـو مـې نکـړي، هسـې نـه پـه مـا بانـدې هـم د زن چـو نـوم سـور شـي، هـر ځـای دکـور دښـځو پـس پسـک او خنـداګانې وي، کـور کـې زمـا هـم هـر څـه د زنچـو پـه نـوم یـادېږي، خلاصـه ورځ تـر بلـې دواده خبـره ګرمېـده، ان تـر دې چـې یـوه ورځ راغلـه، دا زېـری هـم رابانـدې وشـو، بـره کـلا کـې د سـرمعلم فـاروق کشـره لـور (ښـاپېرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــې راتـــه وکــړه؛ ډېــر خوشـــحاله شـــوم، واقعـــاً بـــې جـــوړې ښـــکلې، او بـــاادب نجلــۍ وه؛ مـــا لیســـه کـــې لیـــدلې وه، زه چـــې لـــه لیســـې فارغېـــدم؛ دا لســـم صـــنف کـــې وه. خـــو پـــه هـــر حـــال چـــې خبـــره بـــل خـــوا لاړ نشـــي، راځـــم دکیســـې دوام تـــه، نجلــۍ یـــونیم کـــال نـــامزادې دپـــلار پـــه کـــور کېناســـته؛ پـــس لـــه یـــونیم کـــال نـــه مـــو د واده مراســـم ونیـــول، میلمـــانو تـــه د غرمـــې تـــر ډوډۍ وروکولـــو وروســـته شـــپږ، اوه مـــوټره نارینـــه او ښـــځې پـــه نـــاوې پســـې پـــه ورا ورغلـــو، د ښـــاپیرۍ کـــورنۍ او دوســـتانو مـــو پـــه خـــورا اخـــلاص میلمـــه پالنـــه وکـــړه، کـــه څـــه هـــم ډوډۍ مـــو خـــوړلې وه، امـــا دوئ د دوهـــم ځـــل لپـــاره بیـــا رابانـــدې وخـــوړه، چـــای مـــو وڅښـــو، ښـــې خوشـــحاله شـــیبې مـــو تېـــرې کـــړې، خـــو لـــه بـــده مرغـــه دې اخیـــر کـــې چـــې د راوتلـــو پـــه حـــال کـــې و، دروازې تـــه نـــژدې وم، خـــو لا راوتلـــی نـــه وم، چـــې تـــر شـــاه مـــې دخوینـــدو او عمـــه ګـــانو دنـــاوې دخوینـــدو او کاکـــا د لورګـــانو ســـره جنـــګ شـــو، پـــوه نشـــوم چـــې جنـــګ پـــه څـــه وو، خـــو چـــغ او پـــوغ یـــې ډېـــر جـــګ شـــو، شـــاوخوا خلـــک یـــې پـــه بـــامو راودرول؛ بلاخېـــره دنرانـــو پـــه ګوابنـــېدو جنـــګ خـــلاص شـــو، نـــاوې مـــو راویســـتله مـــوټرو کـــې راســـواره شـــو؛ پـــه لارو بـــه دنـــاوې دسلګیو غـــږ کلـــه، کلـــه لـــږ ډېـــر جـــګ شـــو، زمـــوږ ښـــځو بـــه پټکـــه پـــرې وکـــړه واپـــس بـــه یـــې غلـــې کـــړه؛ بلاخیـــره خپـــل کورتـــه راوســـېدو؛ نـــور نـــو زمـــا ټـــول تمرکـــز پـــه دې وو؛ چـــې بایـــد ډېـــر هوښـــیار اوســـم، تـــر څـــو داســـې کـــوم عمـــل ســـر رانـــه ونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهي، چې د زنځوګانو لور ته مې کې کاږي او دا مې هم اورېدلي و، چې هر وخت به له اوله قدم پوخ ايږدي، که يو ځل ورخ ابو درنه يوړو، بيا يې نشي راټنګولی، همدا و، چې دښاپېرۍ په وړاندې مې سر له لمړۍ شپې د چنګيز په شان خورا بې ترحمه، تند او تريخ دريځ غوره کړو، که څه هم پورته مې يادونه کړې ښاپېرۍ په ښکلا، حيا، انسانيت کې جوړه نه درلوده؛ اما دلته ما په ټول توان کوشش کولو چې خپل رښتيني احساسات پټ کړم؛ د دروغجنو حرکاتو په مټ ښاپېرۍ ته يې ځان زما له ديدګاه هسې يو په پزو را بار وښيم؛ هري خبرې ته به مې يې رد او غوابن ماتونکی جواب ورکوو؛ په عين حال کې مې لحظه په لحظه دا هڅه هم کوله چې د ښاپېرۍ په وړاندې له ترينګلی جدي سياسته مې دکورنۍ نور غړي هم خبر شي؛ تر څو چې غيرت او مېړانه مې وستايي؛ نو ځکه مې دهر ځل ښاپېرۍ تهديدونکو، رټونکو الفاظو سره غږ جګه وو. ښاپېرۍ هم وخت ناوخت له هري موقع نه په استفاده کوښښ کوو؛ چې وضيعت مې بدل کړي، په شونډ مې موسکا راولي، خو دا چې زه له ماشومتوبه د زنځو نامه نه وبرېدم، او دځان تري ژغورلو په لټه کې وم، دداغې ساعت او ورځې لپاره مې فلانونه جوړول؛ زړه کې مې وېل:

– فکر نه کړم چې د خوړ په شنه کانې دې اوبه زېبښلي وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصـه؛ نجلـۍ تـر کالـ یـونیم کالـ پـورې پـه دې هڅـه کـې وه؛ بلاخیـره نامېـده شـوه، کـرار کـرار یـې لـه دې هڅـې لاس واخیسـتلو؛ پـه دې وخـت کـې نـو زمـا او دې بچـې سـربېره یـې دټـول کـور خـدمت هـم ور پـه غـاړه وو، د یورانـو، نـدرورانو لېـورو او کـلا د یـوه ډلـه ماشـومانو پـه نـوکرۍ کـې سـر پـه تـلاق اوښـته، د کـور دښـځو ورتـه جـوړ کـړي قـانون لـه مخـې پـه هـرو څلـورو میاشـتو کـې بـه یوځـل دشـپږو شـپو لپـاره دپـلار کـور تـه تللـه، خـو دا شـپږ شـپې بـه یـې هـم پـه مـوږ تـر شـپږو میاشـتو ډېـرې وغمېـدې، نـه بـه مـو پـاکې جـامې وې، نـه بـه لوښـي لرګـي پـه ځـای وو، نـه بـه ډوډۍ پـه وخـت وه؛ ګیلاسـونه بـه پـه برنـډه رغړېـدل، حتـا دا شـپږ ورځـې بـه مـو بسـترې هـم شـپه، ورځ هـوارې پرتـې وې، ماخوسـتن بـه پـرې ننتلـو، سـهار بـه تـرې جګېـدو؛ شـپږ شـپې پـس بـه چـې ښـاپېرۍ راغلـه، هـر څـه بـه سـم شـول، دکـور نظـام بـه دپخـوا پـه څېـر شـو؛ دې او بچیـانو بـه یـې دپـلار پـه کـور کـې څـه نـوې جـامې هـم پیـداکړې وې؛ لنـډه دا چـې ښـاپېرۍ شـپږ کالـه پـه پـورتني چاوکـاټ کـې تېتـه وچلېـده، پـس لـه شـپږو کـالونو یـې یوقسـم روانـي تکلیـف پیـداکړو او سـر بـه یـې ربړېـدو کلـه، کلـه بـه یـې یـو لاس او خولـه هـم کږېـدل، خـو بیـا هـم ښـه وه، څـه زمـا، څـه د کـور د نـورو غړیـو دفشـار او تهدیـد پـه زور یـې تـر خپـل مخکنـي مسـولیته رسـېدګي کولـه، ان تـر دې چـې یـو کالـ بـل هـم تېرشـو، اګـر چـې یوځـل یـې دپـلار کـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشـپو پـه وخـت کـې پـلار دوا هـم پـرې کـړې وه، خـو ښـه نشـوه مـرض يـې لا پسـې زيـات شـو؛ نـور يـې نـو دکـور تـر ټولـو چـارو پخـوا غونـدې پـه وخـت او منظمـه رسـيدګي نشـواى کـولى، کـه څـه هـم دتهديـداتو فشـار د مخکـې پـه پرتلـه څـو چنـده پـرې زيـات شـو؛ هـر چـا بـه دمکرجنـې ګيـدړې نـاره پسـې کولـه، خـو ګيـدړې بيـا هغسـې منـډه ونـه کـړه، حتـا لـه خپلـو ماشـومانو يـې هـم لاس واخيسـتلو، ببـر سـرونه، خيـرن پيـرن بـه ګرځېـدل، کامـلاً يـې پـه وړانـدې تغيـر وکـړو، هغـه خبـرې تـرې ولاړې، څنګـه چـې مخکـې بـه يـې د کـور د نـورو کـارونو سـره سـره دخپلـو ماشـومانو نظافـت، تربيـه، او صـحت تـه پـام کـوو، لـه هـرې موقـع نـه پـه اسـتفاده بـه يـې الـف، ب، ت... ورتـه ښـودل، سـپاره بـه يـې ورتـه وېلـه؛ يعنـي کـاملاً يـې رنـګ بـدل کـړو، مـوږ لـه هـرې لارې کوشـش کـوو، چـې ببرتـه يـې مخکنـي حالـت تـه وګرځـوو، يـوه بـه وېـل ډاکتـر تـه بـه يـې بوځـو، بـل بـه وېـل نـه مکـر کـوي ناروغـه نـه ده، چـا يـو څـه وېـل، چـا بـه بـل څـه؛ خـو تـر څـو چـې يـوې ټـول منـوونکې پرېکـړې تـه رسـېدو ډېـرې شـپې ورځـې نـورې هـم تېـرې شـوې لا تېرېـدې، تـر دې چـې يـوه ورځ مـوږ ټـول پـه برنـډه ناسـت وو، چـاى مـو څښـلو، ګپـه مـو جـوړه وه، ښـاپېرۍ تـر برنـډه لانـدې د ونـې بېـخ کـې لوښـي مينځـل، يـو وخـت دلوښـو شـرنګو او پرونـګ جـګ شـو؛ چـې ور ومـو کتـل ښـاپېرۍ دلوښـو مـنځ کـې راړنګـه وه، سـر يـې ونـې تـه ورځېرمـه؛ دغـوړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبـو ډنـډ کـې ايښـی و. ورتـرف مـې کـړل؛ پـه غېـږ کـې مـې راواخيسـته، پـه برنـډه مـې واچـوه، ختـې مـې يـې لـه مخ نـه پـاکې کـړې، مـور مـې غـږ وکـړو: يخـې ابـوه پـرې واچـوئ، ضـعف يـې کـړی، ښـه کېـږي! دمـور د امـر سـره سـم څـو کـوزې اوبـه مـو پـرې واچـوې، لنـده خوشـته مـو کـړه، خـو راپـه حـال نشـو، لا يـې پـه خولـه سـپين کـپ ودربـدو، رنـګ يـې تـور او شـين کېـدو؛ بلـه چـاره نـه وه، زمـوږ ګونـډې ډاکتـر ادريـس تـه مـې زنـګ ووهلـو؛ خيـر د يوسـې ډاکتـر پـه منډه ځان راورسوو؛ چې ښاپېرۍ يې ولېده وېل يې:

– وضـعيت يـې ښـه نـه دی، عاجـل يـې يـوې مجهـزې شـېفاخانې تـه ورسـوئ؛ مبايـل مـې تيـار لاس کـې وو؛ د داود اسـتاذ نمبـر مـې اوکـې کـړه؛ موضـع مـې ورسـره شـريکه کـړه؛ کـور يـې ودان پنځـه دقيقـې نـه وې وتلـې چـې لـه مـوټر سـره يـې راورسـېدو؛ زر، زر يـې چـوکۍ چپـه کـړې، مـا تـر ښـاپېرۍ غېـږ لانـدې کـړه موټر ته مې دننه کړه،

د زنانـه پـايوازې لپـاره مـې دکاکـا ښـځې تـه غـږ وکـړو؛ دکاکـا ښـځه لـه يـوې خـوا دشـېفاخانو پـه قـانون او رواج پوهېـده؛ بـل خـوا يـې کـابلۍ ژبـه فارسـې زده وه. اګـر چـې ماسـره ببخـې نـه وه جـوړه، مګـر ښـاپېرۍ ډېـره پـه ګرانـه وه؛ ډاډه وم چې راسره ځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمــړي ســر کــې یــې چــې کیســه ذکــر شــوه، دا مــې دهمغــه زنچــو کاکــا ښــځه وه؛ مــا بــه کاکــا نــاوې ورتــه وېــل. خــو پــه هــر حــال راځــم خپلــې خبــرې تــه؛ مــوټر حرکــت وکــړو، کاکــا نــاوې دښــاپرۍ ســر پــه خپــل زنګانــه تکیــه کــړو، زه یــې هــم تــر څنــګ ناســت وم؛ تــر دښــتې ټــوپ تېــر شــو، دورانــي تــه نارســیده مــوټر جمــف وکــړو؛ دښــاپېرۍ لــه ســره تــاو ټیکــرۍ وښــویدو؛ پــه ککــره کــې یــې دیــوې روپــۍ پــه انــدازه یــا څــه زیــات دســر ســپین پوســت ښــکاره شــو، ویښــته تــرې ختلــي وو؛ کاکا ناوې ماته وکتل ووېل:

- دا کار ستا دی؟

ومې وېل:

- نــه، خــدایزده چــا پــرې شــکولي؛ دکاکــا ښــځې خپــل پلــو ور پورتــه کــړو؛ اوښکې یې پاکې کړې، نور یې غږ ونکړو.

لنــډه دا چــې ســاعت، نــیم ســاعت وروســته کابــل تــه ورســېدو؛ د دارلمــان پــه ســرک پراتــه د اســتقلال روغتــون عاجــل شــبهې تــه مــو ور دننــه کــړه، ډاکترانــو عاجــل خپلــې څېړنــې پیــل کــړې؛ یــوې ډاکتــرې چــې اوکســیجن ورتــه بســته کول، کاکا ناوې ته مې یې مخ ور واړوه کړل یې:

- مور دې ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاکا ناوې په ډکو سترګو، ورغبرګه کړه:

– نه بېچاره مې دلور په ځای ده، هسې مې مور غوندې ښکاري.

تر اوکسجن او سیروم بسته کېدو وروسته سرطبیب ووېل:

– ترځــو دمعاینــاتو نتیجــه راځــي مــریض مــو دعاجــل بســتر پــنځم اطــاق تــه یوســوئ، د ډاکتــر د امــر مطــابق پــنځم اطــاق تــه ولاړو؛ ښــاپېرۍ مــو لــه تــذکرې نــه چپرکــټ تــه پورتــه کــړه، مــا دچفرکــټ لــه یــوې، کاکــا نــاوې لــه بلــې خــوا دښــاپېرۍ تــر خنــګ لــړ لــړ ځانونــه ورتکیــه کــړل، ښــاپېرۍ لا همغســې بــې حالــه پرتــه وه، پــه تنــدي یــې ځــاځکي ځــاځکي خــولې ولاړې وې، کاکــا نــاوې خپــل دســکول تــه لاس کــړو، کاغــذي دســمال یــې راوښــکو، دښــاپېرۍ خــولې یــې پــرې وچــې کــړې، تقریبــاً یــونیم ســاعت ووتــو؛ ماښــام وو؛ غوښــتل مــې بهــر چېرتــه لمــونځ وکــړم؛ چــې راجــګ شــوم پــه وره کــې ډاکتــر پــه مخــه راغلــو دری څلور ورقې کاغذ؛ یو دکېږۍ عکس یې لاس کې وو؛ وېل یې:

– دښاپېرۍ پایواز یې؟

زر مې ووېل:

– هو

راغبرګه یې کړه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پـه خواشـنۍ سـره مـریض مـو جګرخـون شـوی عصـبي سـقطه یـې کـړې، دعلاج وړ نه دی، خو ترڅو چې ساه پکې شته همدلته دې وي.

خـدای ج شـته د ډکتـر خبـرو سـخت بـد تـاثیر رابانـدې وکـړو، واپـس راتـاو شـوم، چـې کتـل مـې دکاکـا ښـځې خپـل اننګـی دښـاپېرۍ پـه اننګـي ایښـی وو، ژړا یې ستوني کې بنده کړې وه، غټې غټې سلګۍ یې کولې،

زما په لیدو یې سر راپورته کړو، ووېل:

- اوس دې زړه ښه شو؟ په خویندو او عمه ګانو دې هم زېرې وکړه!

غـږ مـې ونـه کـړو، پټـه خولـه لـه اطاقـه تـرې راووتلم؛ کـور تـه مـې زنـګ وکـړ؛ د ډاکتـر خبـره مـې ورتـه وکـړه؛ تـر څـو دجنـازې تیـاري ونیسـي، خلاصـه همغـه د ډاکتـر خبـره شـوه؛ دشـپې تـر یولسـو بجـو ژونـدۍ وه، پـه یولسـو بجـو یـې درې څلـور سـلګۍ وکـړې، ښـاپېرۍ ختمـه شـوه، لنـډه بـه یـې وایـم، سـهار وختـي مـو جنـازه دکـور پـه لـوري بـار کـړه؛ ترڅـو رسـېدلو دجنـازې ټـول ترتیبـات نیـول شـوي وو؛ دښـاپېرۍ پلارګنـۍ هـم رارسـېدلې وه، بلاخـره جنـازه وشـوه، دښـاپېرۍ جسـد مـو یـې خپلـې پلارګنـۍ تـه تسـلیم کـړو، مـوټر پـه روانېـدو وو؛ پـه جنـازه پسـې راغلـې ښـځې زمـوږ لـه دروازې وتلـې ژړل یـې، دښـاپېرۍ مور غږ پرې وکړو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مه ژاړئ شکر چې ددې دوزخ نه مې کلمې راټولې شوې.

دښځو د ژړا غږ لا جګ شو، په ژړا ژړا موټر ته وختې ولاړې.

زمـوږ مېلمانــه هـم کـرار کـرار ولاړل، تــر یــوې هفتــې مــې دومـره پـام نــه وو. پــس لــه یــوې هفتــې مــې ورځ تــر بلــې زیــات د ښــاپېرۍ کمــی احساســه وو، د زمــان پــه تېرېــدو ســره، هغــه دکــورنۍ نجینــې چــې ښــاپېرۍ مــې تــرې قربــان کــړه، ځینــې یــې واده شــوې خپــل خــوارہ ژوندونــه یــې پیــل کــړل؛ څــه یــې چــې پــاتې وې، هغــو پــه مــخ بــل پوســت هــوار کــړو، دښــاپېرۍ د وخــت اخــلاق او نزاکــت یــې پــاتې نــه شــو، حتــا تــر دې چــې د (شــیرین آغــا) پــه ځــای بــه یــې (شــین آغــا) غــږ راپســې کولــو؛ بلاخیــره خبــره ان تــر دې راورســېده چــې د مهمانخــانې تــر څنــګ یــونیم اطــاق تــه یــې د خپلــو وړو یتیمــانو ســره را بیــل کــړم، اتــې مــې بلکــل چــا پــه طــرف هــم نــه راکتــل، هــر څــه یــې راپرېښــودل، دځــان ســرېېره، د واړو بچیــانو خدمت مې په خپله غاړه شو، دسرګرولو ته نه وم وزګار.

تاسـو بـاور وکـړئ، هغـه بوټـان مـې چـې ښـاپېرۍ بـه پـه هـرو دوه دری ورځـو کـې یـو ځـل رنګـول، نـیم، نـیم مـن خـاورې مـې پکـې کشـکولې؛ دجـامو وطـو خـو مـې لـه سـره نـه پېژنـدو، هغـه بچیـانو مـې چـې سـپېږې وکـړې؛ او همداسـې ډېـرې نـورې کیسـې چـې دلتـه یـې یـادول مناسـب نـه ګـڼم شـرم دی، تیـره بـه پـرې کېـږدو. خـو صـحیح عقـل مـې هغـه ورځ سـر تـه راغلـو چـې حـاوېلۍ مـنځ کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناســـت وم، د زوی لـــه مـــرداری ډک پـــارتوګ مـــې مینځلـــو ، هـــاخوا کړکـــۍ تـــه مـــې چې پام شو ، د کلا ښځې له خندا راته شنه تبۍ وې.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ په نشه کې تېشه }

يـوې نجلـۍ تـه مـې سـترګک ووهلـو، البتـه پـه داسـې حـال کـې چـې دځينـو نـورو ورځـو پـه شـان دا ځـل هـم لـه دنـدې وختـي کـور تـه راغلـم، خپـل کـورنی مـوټر کـرولا مـې د ټکسـي پـه حسـاب، ښـار تـه د چلولـو لپـاره ويسـتلو، پـه لمـړي قـدم کـې مـې لـه خپلـې اسـتادګاه (کارتـه سـخي) لـه چـاراهي يـو دربـس پورتـه کـړو، د دارلامـان پـه سـمه کـې د کيـور روغتـون پـه مخکـې مـې ښـکته کـړو، ددې تـر ښـکته کولـو وروسـته مـې د بـل دربـس منـدلو پـه پـار مـوټر د همـدې روغتـون تـر مـخ د سـرک پـه څنـډه ودرولـو، لـه مـوټر نـه ښـکته شـوم، څـو لحظـې يـې تـر څنـګ ولاړ وم، واپـس د مـوټر پـه سـيټ کـې کيناسـتم، شيشـه مـې ټيټـه کـړه، څـه وخـت وروسـته مـې هـاخوا د روغتـون د دروازې تـر څنـګ دېوالـل تـه د پنـډو ناسـتو ښـځو او نـرو مينـځ کـې يـوې ډېـرې ښـکلې نجلـۍ تـه پـام شـو، چـې سـترګې يـې راکـې خښـې کـړې وې، کـه څـه هـم تـور عربـي حجـاب يـې کـړی و، سـر تـر پايـه ټولـه پکـې پټـه وه، يـوازې دوې سـترګې يـې ښـکارېدې، خـو يـوازې همـدې دوه غټـو غټـو، تـور او سـپينو پـاکو بـاڼورو سـترګو يـې د ټـول بـدن د خـورا ښـکلا نماينـه ګـي کولـه، دبلګـې پـه بڼـه، د ډاکتـر نجيـب الله د واکمـۍ پـه محـال مـو کـه کومـه مسـتنده ويـډيو کـې د ميـرمن ښـاپيرۍ نغمـې سـترګې ليـدلې وي؟ يعنـي هغـه وخـت چـې پـه جـوش د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځـوانۍ کـې وه، ممکـن دا یـې څـه ناڅـه پـه ځـای تشـبه وي، خـو پـه هـر حـال، تـر ډېـره مـې ځـان نـه پـرې پوهولـو، صـرف د سـترګو تـر کونجـو مـې څارلـه، نجلـۍ هـېڅ بلخـوا سـترګې نـه اړولـې، د څـه وخـت تـر تېرېـدو وروسـته راجګـه شـوه، ماتـه پـه کتـو، کتـو، نـژدې مـې تـر څنـګ تیـره شـوه، وړانـدې لـه یـوې کراچـۍ نـه یـې د لسـو کـه پنځـو روپیـو څـه شـی راواخیسـتل، واپـس راوګرځېـده، بیـا هـم پـه مـا دنظـر سـاتلو سـره مـې تـر څنـګ تېـره شـوه، پـه همغـه خپـل ځـای یـې کیناسـته، خـو لا یـې هـم د یـوې ثانیـه لپـاره سـترګې بلخـوا نـه رانـه اړولـې، کـرار کـرار یـې زمـا وینـه هـم ګرمـه کـړه، بلاخیـره مـخ مـې ورواړو نیـغ پـه نیـغ مـې سـترګې ورسـره وجنګـولې، نجلـۍ زر ښـکته وکتـل، د خلـي پـه وسـیله یـې د ځمکـې پـه ټومبلـو ځـان مصـروف کـړو، نـور دې د سـترګو تـر کونجـو څـارلم، تـر څـو چـې مـا ورتـه کتـل، دې سـترګې نـه را اړولـې، کلـه بـه چـې زمـا پـام بـل خـوا شـو، دې بـه بیـا تـر نظـر لانـدې ونیـولم، چـې بیـا بـه مـې وروکتـل، دتیـر ځـل پـه شـان بـه یـې بیـا هـم ځـان هـاخوا دېخـوا غلـط کـړو، چـې ګویـا زمـا خـو تاتـه هـېڅ پـام هـم نـه دی، لـه دې وروسـته بیخـي ښـکاري شـوه، مابـه چـې مـزې لـرڼ ټکـان هـم وخوړلـو، دې بـه زر خپلـې سـترګې بلـې خواتـه واړولـې، تـر څـو زه یـې ونـه وینـم چـې ماتـه یـې کتـل، بـل ځـل مـا هـم لـه چـل نـه کـار ورتـه واخیسـتلو، تـر ډېـره مـې خوشـې کـړه، هـېڅ ځـان مـې نـه پـرې پوهولـو، خـو د مخکـې ولاړ بـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

موټر په شيشه کې مې تر تقيب لاندې وه، کله چې ښه راکې غرقه شوه، زر مې مخ ورواړو د سترګې په سترګې ورلګېدو سره سم مې يو ښه کلک سترګک ورته ووهلو، خو دا ځل سره د سترګکه نجلۍ هېڅ سترګې بلخوا وانه ړولې، تر ډېره يې سترګې زما په سترګو کې پاتې وې، حيران يې راته کتل، ډېر وروسته يې خپل نظر ورټول کړو، هاخوا د ماشومانو د لوبو په لور يې سترګې واړولې، ما لا هم تقيبوله چې بيا هم راګوري يا کوم بل عکسل عمل ښئي، کنه؟ په همدې جريان کې دروغتون دروازه خلاصه شوه، روغتون ساتونکي خلکو ته د روغتون داخل ته د ننوتلو اجازه ورکړه، ډله نر او ښځې پرې ور روان شول، نمورې نجلۍ له ګڼې ګونې لرې راګوښه شوه، د يوې شيبې لپاره يې دېخوا پښه نيولې وه، ټول خلک يې تر مخ کړل، دا له اخيره پسې شوه، په دې سره ماته هم ښه موقع په لاس راغله، دروازې ته نارسيده، چې غالباً له مانه د دونيم، درې مترو په اندازه لرې وه، له شانه مې غاړه پسې تازه کړه، پرله پسې مې بل ټوخی پسې وکړو، نجلۍ مخ راواړو زما په خوا راروانه شوه، ښه نږدې راغله تقريباً د نيم متر فاصلې په لرلو سره، په داسې حال کې چې زه تر جويچه دېخوا د سرک په څنډه د موټر په سيټ کې ناست وم، دا هاخوا پياده رو کې مخامخ راته ودريده، ښه په جرات او حوصيله يې کړل: قربان دې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـا ورور یـې ولاړ شـه خپـل کـار دې وکـړه، فکـر کـړم زمـا لـه درتـه کتلـو دې غلـط برداشـت وکـړو، خـو داسـې نـه ده، تاتـه پـه کتلـو ځکـه سـترګو واکـه رانـه واخیسـتو، تېـر کـال همـدا شـپې ورځـې مـې کـټ مـټ، سـتا پـه قـد، سـتا پـه رنـګ روغـن، سـتا پـه څیـره یـو ورور شـهید شـو، همـدا یـو ورور مـې لـرو، نـورې یـې سـترګې لـه اوښـکو راډکـې شـوې، ژړا پـرې زور شـوه، خبـرې تـرې ولاړې، د حجـاب پیښکـه یـې ورپورتـه کـړه، تختـه یـې سـترګو تـه ونېولـه، یـوه شـیبه ځـای پـه ځـای ولاړه وه، غټـې غټـې سـلګۍ یـې وهلـې، کـه څـه هـم ښـنـه مـې هـم تـرې وغوښـتله، خـو خدایزده سـتونی یـې سـلګیو بنـد کـړی و، کـه وایـې نـه ورېـدل؟ غـږ یـې ونکـړو، بلاخیـره پـه همـدې سـلګیو سـلګیو کـې یـې مـخ رانـه واړو روانـه شـوه، چـې واقعـت شـي زه یـې هـم ډېـر سـخت بـې خونـده کـړم، هـېڅ ځمکـې ځـای نـه راکولـو، سـربیره ددې چـې لـه نجلـۍ سـره د مصـروفیت پـه جریـان کـې مـې د مـوټر د خرابـۍ پـه بهانـه دوه درې دربسـه هـم ځـواب کـړي و، خـو لـه دې وروسـته هـم نـور کـار خونـد نـه راکولـو، اتـې لـه هـر څـه تېـر شـوم، مـوټر مـې راوګرځولـو، ښـه مـې پـرې ټینګـه کـړه، پـه یـوه ټـاپ کـې د دارالمـان لـه سـاحې راووتلـم، مسـتقیماً کـور تـه راغلـم، څـه مـې پـه نجلـۍ زړه بـد و، څـه مـې د خپلـو هېوادوالـو خوینـدو مینـدو پـه وړانـدې دداسـې پسـت او بـې غیرتـه چلنـد اختیـارولو بانـدې خجالـت وم، ځـان مـې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــورا چيتـــي انســـانانو لـــه جملـــې محسوســـولو، تـــر ډېـــره وختـــه مـــې د خـــولې خوند داسې خراب و، لکه د ټولې دنيا مرداري مې چې....

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ناروغ دې حمل لري }

پـس لــه دوه نيمــو کــالونو د ســعودي عربســـتان لـــه ســـترې او ســـختې مـــزودۍ کــور تــه راغلــم، ولــې ځنګــه مــې چــې طمعــه لرلــه، دکــورنۍ لــه خــوا مــې هســې هرکلــی ونــه شــو، د هيچــا پــه خولــه موســکا او څېــره کــې مــې خوشــحالي ونــه ليــده، د مجبــورۍ لــه مخــې صــرف هغــه ســترې مشــي او ځينــو يــې پــه لنــډو کــې وريــې دوهمــه دوديــزه د حــال احوالــ پوښــتنه هــم وکــړه، نــور يــو قســم خاموشــه خاموشــي کــور کــې خــوره وه، څــه پيســې او تــوحفې مــې چــې راوړې وې، هــم خــاص اســتقبال يــې ونشــو، بلخــوا مــې ميــرمن (هــوا) هــم ډېــره ســخته ناروغــه وه، کېــډه يــې پړســېدلې و، پښــو کــې يــې هــم لــړ، لــړ پړســوب ښــکارېدو، وضــعيت يــې پــوره خــراب و، امــا زه پــه ټــول کــې د کــور عمــومي اوضــا تــه فکــر وړی وم، کلــه بــه مــې پــه ځــان شــک شــو، چــې ګويــا مــا خــو بــه هــم داســې کــوم عمــل نــه وي کــړی؟ ترڅــو کــورنۍ مــې لــه مــا خپــه وي، يــا بــه مــې زړه کــې راتېــره شــوه، هســې نــه نــژدې دوســتانو کــې څــوک مــړه وي، لــه مــا بــه خبــره پټــه وي، هــوا مــې ډېــره وپوښــتله هــېڅ راز يــې پــه لاس رانــه کــړو، اصــلاً د نــاروغۍ لــه وجــې يــې خبــرې نشــوې کــولی، خــو عــين حــال کــې دومــره ناروغــه هــم نــه راتــه ښــکارېده، داســې شــک کېــدو، لکــه لــه مــا چــې څــه پټــوي، يــا کلکــه رانــه مــروره وي، لنــډه دا چــې تــر يــوې شــپې زيــات مــې دا وضــعيت ونشــوی زغملــی، جــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم د کورنۍ ددې خاموشۍ او خفګان د علت پوښتلو او يو ښه ډاکتر ته د هوا د بولو د مشورې په پار مې دمور څنګ ته ورغلم، دې ته مخامخ پوشتۍ ته کيناستم، مور مې له خپلې مخې نه د منو قاب راوښويو، کړل يې: منه پوچه کړه، يوه مې ترې راپورته کړه! د منې خوړلو په محال مې ورته کړل:

– مورې! ددې کور اوضاع بېخي تغير کړی، د هر يوه په څېره او سترګو کې خورا خفګان او مايوسي ښکاري، خيرت خو دی؟ په دې سره مې د مور رنګ تور او شين شو، څو لحظې ساه نيولې وه، بلاخيره زما نه د پټ کړې، ډک زړه بړاس ته يې مخه ورکړه، په چيغو چيغو ژړا يې پيل وکړو، ليه ليه اوښکې يې يخن ته راتوېدې، همدې چيغو او ژړا کې يې کړل:

– افرين په مورې کې چې تر اوسه ژوندي يو، ولې خريمې دې څه درته ونه ويل؟ واپس يې په خپل ځواب کې کړل:

– نه چيرې وايي، هغو به تاته هم له شرمه ځان په مکر او مريضۍ وهلی وي؟ پسې زياته يې کړه: د پلار او نيکه درنه دروازه يې دې په غولو ولړله، دوست او دښمن ته يې سپک او سپاند کړو، بيا يې آسمان طرف ته د لاسونو په ليه کولو سره کړل: يا الله ج اسمان راوارتيږې، نور ژوند نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غــوارو، پــه کومــو ســترګو بــه پــه دې کلــي کــور کــې ژونــد کــوو، پــه کومــو سترګو به خلکو ته ګورو...

زه هيــران ورتــه ناســت وم، همــدې وخــت کــې مــې کشــر ورور جمــال د مــور چيغــې او فريــاد اورېــدلی و، اتــاق تــه يــې ســر رادننــه کــړو، مــور تــه يــې کــړل: بس کړه مورې ډېره مه ژاړه فشار دې جګېږي، بيا يې ماته مخ راواړو:

- لالکــه! تــه راځــه بېــرون تــه، مــور پرېــږده چــې بېګــاه يــې هــم فشــار ډېــر لــوړ و.

پســې ورجــګ شــوم، مخــامخ اتــاق تــه ننوتلــو، مخکــې تــر کيناســتلو مــې ورتــه کړل:

- و وروره! دا څه کيسه ده؟

جمال کړل:

- مــا کــور کــې وېلــي و، چــې دوې درې شــپې لالــک تــه مــه وايئ، ترڅــو لــږ دمــه يــې جــوړه شــي، ولــې دا چــې تاســو يــې ســر راپورتــه کــړی، کــه رښــتيا شــي د پټېــدو هــم نــه ده، لــه تېــرو دوه مياشــتو راپــه دې خــوا دې د ښــځې (هــوا) ټيمنــګ بــدل شــوي و، ټولــه ورځ بــه پــه خپــل اتــاق ننــوتلې وه، نــه د کــور پــه کيســه کــې وه، نــه د ژونــد، حتــا ډوډۍ تــه بــه هــم نــه راتللــه، چــې څــوک بــه مــې ورولېــږل، بهانــه بــه يــې ورتــه وکــړه، چــې زه مريضــه يــم، نــه يــې خــورم، نــور بــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې غږ ونکړو، زړه کې مې وېل: څه خیر چې وږې شي، هغه آشپزخانه ده، وبه یې خوري، شپې ورځې وې همداسې تېرېدې، ان تر دې چې ستا له راتلو نه څو ورځې مخکې مې یوه هندوانه راوړه، پتنوس کې مې ټوټې کړه، خدیجه مې ورولېږله مور ته یې هم غږ وروکړو، دې ته هم ورغله ترڅو راشي هندوانه وخوري، خدیجه واپس زر ترې راغله په ورخطایې سره یې وېل: ورینداري ژړل وېل یې ګېډه مې خوږېږي، پړسوب یې هم پیداکړی، د هندوانې یوه ټوټه مې نیمه لاس کې وه، نیمه خوله کې، د خولې مې تېره کړه، د لاس مې بېرته پتناسه کې وچوله، سم د لاسه راجګ شوم، مور ته مې کړل: ځانونه مو تیار کړئ، ترڅو ډاکتر ته ولاړ شو، په منډه مې موټر راوستلو د جانیخیلو کلنیک ته د رسېدو سره سم مې ډاکتر مرتضا راپیداکړو، بې نمبره یې ننیستلو، معاینه خانه کې درئ، څلور ډاکتران و، لمړی یې تبه او فشار وکتل، بیا یې د وینې او تلویزوني معایناتو پارچې راکړې، د وینې نتجه لا نه وه راوتلې، یوازې د تلویزوني معایناتو نتجه مې ډاکتر ته راوړه، تر کتلو وروسته یې کړل: ناروغ مو حمل لري، ډېری ښځې د حمل په څلورمه، پنځمه میاشت دا ډول دردونه تجروبه کوي، دوا درته لیکم، ددې سره ښه کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبـره نــه وه، ماوېـل چــې بـرق ونیــولم، تــر ســترګو مــې اوه رنګــه ســپرغي بــاد شــول، نــور نــه پــه دوا پســې وګرځېــدو ، نــه ډاکتــر پســې، یــو قســم دېوال پــه دېوال لـه کلینـک نـه راووتلـم، ډرېـور تـه مـې غـږ وکـړو، مـوټر یـې راچالانـد کــړو ، دا لا هنــوز هــم چونګېــده نازونــه او د ســختو ناروغــانو تمثیــل یــې کولــو ، فقــط ســیټ تــه مــې ورتیلــه کــړه، پــه مخــه راغلــو ، لــه همغــې ورځــې مــو پــه کــور مــاتم جــوړ دی، نــه د چــا ډوډۍ زړه تــه کېــږي، نــه د چــا پــه شــونډو یــوه خبــره راځــي، نــه مــو لــه کــور وتلــو تــه زړه کېــږي، داســې انګیــرو لکــه ټــول خلــک چــې زمــوږ دروازې تــه پــه مــوږ پــورې د خنــدلو لپــاره راټــول وي، چکــې وهــي، کــه څــه هــم تــر اوســه بهــر نــور څــوک نــه دي خبــر، صــرف کلینیــک کــې نــور ډاکټــران خــو خیــر مــوږ نــه پېژنــي، نــه پــوه شــول چــې دا حمــل یــې لــه چانــه اخیســتی؟ یــوازنی کــس چــې مــوږ او تاســو ښــه پــه رســمیت پېژنــي او لــه دې پېښــې خبــر شــو ، هغــه ډاکتــر مرتضــا دی، کــه نــور هــېڅ نــه وي، خپلــې ښــځې تــه خــو یــې هــرو مــرو وایــي، ښــځه یــې چــې خبــره شــوه، هغــه ســبا لســو نــورو ښــځو تــه وایــي، میاشــت کــې ټــول ولــس خبرېــږي، چــې بېخــي خبــر هــم نشــي، زه فکــر نکــړم د چــا وجــدان یــې دې ومنــي، ترڅــو دداســې خریمــه پــه وړانــدې دې چوپــه خولــه پــاتې شــي، پــه بســته حرامــوني یــې دې ســترګې پټــې کــړي؟ دا چــې ســتا د راتلــو غــږ و او ســتا ښــځه ده، مــوږ هــم ســتا راتلــو تــه منتظــر شــو ، نــور تــه پــوهېږې او کــار

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې، پـه همـدې حـال يـې زغمـې؟ طـلاق ورکـوي، دپـلار کـره يـې ورشـړې؟ او کـه ماتـه اختيـار راکـوې چـې دېـرش مرمـۍ يـې ترسـينه وباسـم؟ ترڅـو د کـورنۍ نـام، ننګـان مـو هـم پـه خپـل ځـای پـاتې شـي، مـوږ هـم پـه هـر مجلـس کـې، سـر ټيټـې نـه اوسـو. لکـه ومـو چـې کـړو، پـاتې ژونـد هـم همداسـې د نـر پـه شـان وکړو، حتا آينده نسل ښځې مو هم درس ترې واخلي!

يـو ناڅاپـه د ورور لـه خـولې دداسـې عجـايبو اوريـدلو پـه ځـواب کـې حيـران بريـان پـاتې شـوم، پـه ټـول بـدن مـې لکـه مېږيـان چـې ګرځـي، غوږونـو کـې مـې پـه تکـراري بڼـه يـو قسـم کړنـګ، کړنـګ آوازونـه کېـدل. نـور مـې هـم وضـعيت خـورا غيـرې نرمـال لـوري تـه ولاړو، پـه عينـي وخـت کـې جمـال د ځـواب رانـه اوريـدو پـه پـار دوې سـترګې خـولې تـه رانيـولې وې، خـو زه ونـه توانيـدم، چـې دده دهيلـې سـره سـم زر ځـواب ورکـړم او يـا هـم سـم د لاسـه د يـادو کـړو دريـو نسـخو نـه يـې يـوه ورتـه انتخـاب کـړم، تـر ډېـره همداسـې خـاموش او فکـر کولـو کـې پـاتې شـوم، دلتـه زمـا د ورخطـايۍ، غوسـه او غيـرې نرمـال وضـعيت نـه، شـيطان تـه هـم موقـع پـه لاس ورغلـه، د پراخـه او سـالم فکـر کولـو پـه ځـای مـې يـې فکـري مسـير د هـوا پـه وړانـدې منفـي خطسـير تـه برابـر کـړو، زړه کـې يـې راوچـول: افسـوز پـه مـا څـومره ګرانـه وه؟ څـومره بـاور مـې پـرې لرلـو؟ ترڅـو بـه مـې چـې اول دې تـه وانخيسـتل ځـان تـه مـې هـېڅ شـی نـه اخيسـتل، د عربـو پـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښـکلو او ځوانـو ښـځو، نجينـو پسـې بـه مـې ددې لپـاره کتـل، چـې پـه تـن ښايسـته جـامې، بـوټ، څپلـۍ، سـاعت، د سـکول... يـې صـحيح کـړم، ترڅـو د تللـو پـه وخـت يـې هـوا تـه هم واخلـم، مګـر دا دومـره کمصـله وختلـه، چـې نـه يـې زمـا کـورنۍ او دروازې تـه وکتـل، نـه يـې خپـل درانـه مـور، پـلار همدارنګـه تـل تـر تلـه درنـې، بـاعزت کـورنۍ تـه وکتـل او نـه يـې هـم پخپلـه پـه مـا زړه وسـوځېدو، چـې د عربـو پـه سـختو سـرو ګرميـو کـې مـې ددې لپـاره د ښـه ژونـد او ښـه راتلـونکې جوړولـو پـه پـار شـپه، ورځ پـه ځـان يـو کـړي وه، لـه سـهار نـه تـر بېګـا مـې درنـې، درنـې مـزدورۍ کـولې، همداسـې پرلـه پسـې مـې يـې پـه وړانـدې د نفـرت او کرکـې وسوسـې پـه زړه راوربـدې، د عصـبانيت لـور تـه تللـم، همـدا و، چـې تـر يـوې ښـې شـيبې چـوف پـاتې کېـدو وروسـته مـې د جمال په ځواب کې ورغبرګه کړه:

– افســوز ښـــته زياتـــه رابانـــدې ګرانـــه وه، کـــه ټـــول کـــور تـــه يـــې اور وراچـــولی وای، زه بـه بيـا هـم ددې پـه طـرف ولاړ وم، ولـې بيـا هـم کـه ښځـي تـر زغـم اوښـتې وی، هـر کلـه چـې د خاونـد او ښـځې تـرمنځ تـر کـور دننـه سـتونزو، فکـري مخـالفتونو، تـاوتريخوالي يـا نـورو مشـکيلاتو لـه کبلـه خبـره يـو د بـل تـر زغملـو واوړي، پـه هغـه صـورت کـې يـې ښـه حـل لاره، پـه اسـلامي شـرعي طريقـه د دواړو جـانبو د ټولـو حقوقـو پـه مرعـات کولـو سـره طـلاق دی، امـا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې کمصـل انسـان چې لـه بـاور او ښـو نـه دې سـوء اسـتفاده وکـړي، تـا هـم سـپک کـړي دوسـت او دښـمن تـه دې ټيـټ سـترګی کـړي، کـورنۍ دې هـم سـپکه کـړي، ان خپلـې دروازې مـور پـلار او ورونـو تـه هـم ونـه ګـوري، د سـپي پـه مـرګ بايـد مـردار شـي، پـه مردارېـدو سـره يـې، لـه خلکـو اخيسـتی عـزت واپـس ورتـه راوګرځـول شـي، زه درسـره موافـق يـم، دېـرش مرمـۍ يـې ولـې کـه شـپيته، مګـر د کـوم چـا سـره يـې چـې مـردار خـورګي کـړې، څـوک دی؟ څـه رنګـه يـې ددې لـوړې کـلا او دې دومـره کـور نـه پـټ تـر خپلـې بسـترې رارسولی؟ دا حال بايد ترې واخيستل شي.

جمال راغبرګه کړه:

- بـس تـه تـرې خـلاص يـې داسـې بـه يـې ټکـي پـه ټکـي درتـه پـرې ووايـم، خپـل ديـن بـه يـې ليـدلی وي، زمـا بـه يـې نـه وي ليـدلی، تـه صـرف راتـه کينـه غـوږ ورته ونيسه.

لنـډه بـه يـې وايـم، جمـال ببخـي ببتابـه او احساسـاتي و، زمـا د اجـازه ورکولـو سـره سـم د همـدې ورځـې پـه، ماسښـين مـو يـې کـاظم مامـا تـه زنـګ وکـړو، ورته کړل يې:

- مامـا د مـور مـې دا دوې ورځـې فشـار يـو څـه لـوړ شـوی، دواه هـم خـوري نـه پـرې لګـي، مـا ډېـر ورتـه ووېـل چـې يـوه شـپه ستاسـو کـره درشـي، ترڅـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړځـي، لــږ بــه یــې وینــه جریــان پیــدا کړي، ښـه بـه یـې فکـر پـه بلـه شـي، انشاءالله ښه کېږي، خو زما نه مني، وبښه ته یو زنګ ورته وکړه!

نمـوړې ماما مـې پـه مـور ګـران و، د زنـګ ورتـه راکولـو سـره مـې مـور پـه ویښـتو ګمـنځ راوخیسـته دتلـو تابعـه یـې ونیولـه، جمـال خدیجـه او منـوره هـم پسـې اشـتهفنې کـړې، پـه دې سـره یـې ښـه زمینـه مسـاعده کـړه، کـور یـوازې زه، جمـال او هـوا پـاتې شـو، جمـال مـازیګر بالاخـانې تـه وختلـو تـر ډېـره یـې ټـک او ټـوک راتلـو، چـې کتـل مـې د ښـاه د ربټونـو نـه یـې د وهلـو لپـاره دوې متروکـې جـوړې کـړې وې، راښـکته شـو، ماښـام تـر لمانځـه وروسـته یـې ډوډۍ راوخیسـتله، زمـا زړه تـه نـه کېـده، خـو بیـا هـم یـو دوې ګـولې مـې وخـوړه، دسـترخوان یـې ټـول کـړو، د دېوالـل خواتـه یـې واچولـو قـاب او کاسـه یـې لـه پاسـه پـرې کېښـودل، سـم لـه واره پورتـه شـو، لاس یـې ورجـګ کـړو، د المـارۍ لـه سـره یـې تفانچـه او یـو غـټ برچـې تـه ورتـه چـاقو هـم راوخیسـتل، نـور یـې ماتـه کـړل: لالکـه! راځـه ددې پـه خانـدان کـې......... چـې دا خریمتـوب او مسـتي یـې اوس تـر........ پـرې وباسـم، ډېـر پـوچ ښـکنځل یـې وکـړل، پسـې زیاتـه یـې کـړه: ځـو بیـا بلـه رنـډۍ د خپلـو کورنیـو د عـزت سـره داسـې لـوبې ونکـړي، نـه چاتـه داسـې د بـې غیرتـه فکـر ونکـړي. لـه ځـه وېلـو پرتـه زړه نـا زړه پسـې ورپورتـه شـوم، سـترګې مـې لـه اوښـکو راډکـې شـوې، چـون یـو خـوا مـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـر دې دمـه چـرګ نـه و وژلـی، نـه مـې یـې جرئـت لرلـو، انسـان خـو پرېـږده، ولـې نـن د مجبـورۍ لـه مخـې سـل سـلنه کلـک ورتـه وتـړل شـوم، بلخـوا لـه دې واقعـې هـاخوا هـوا د بـې جـوړې ځـوانۍ لرلـو عـلاوه، ډېـره مینـه ناکـه او بـا وفـا نجلـۍ وه، د ورسـره تیـر کـړي ژونـد پـه لـړ کـې راسـره کـړې نیکـۍ او راکـړې مینـې یـوه، یـوه صـحنه یـې ذهـن تـه راتللـه، واقعـاً لـه نـورو انسـانانو نـه جـلا خـوار ښایسـته ځـانګړنې، مثبـت فکـر او پراخـه حوصـیله الله ج ورکـړې و، همدارنګـه پـه لمانځـه، اوداسـه کـې ډېـره تکـړه وه، حتـا د سـهار د لمانځـه پـه محـال بـه یـې لـه ماسـره هـم تـل لانجـه وه، خـدای ج شـته زه د سـهار پـه لمانځـه کـې ټمبـل یـم، لـه خوبـه نشـم بیداریـدی، هـوا بـه بـار بـار وېـل جـګ شـه، اوبـه مـې درتـه تیـارې کـړې اودس وکـړه، جـګ شـه ناوختـه شـوه، جـګ شـه قضـاء دې کـړو، دا چـې ډېـره بـه شـله شـوه، اخیـر بـه مـې بـې آبـه کـړه، ځـو لحظـې بـه غلـې وه، بیـا بـه راغلـه پـه تنـدې بـه یـې ښـکل کـړم، اننګـی بـه یـې پـه اننګـي راکېښـودو نـور بـه یـې زارۍ شـروع کـړې، خیـره جـګ شـه اودس وکـړه، لمـونځ قضـا کېـږي، بېـدمازي انسـان بدبختـه کـوي، د کـور برکـت ورسـره ځـي، همدارنګـه لـه بېلابېلـو لارو یـې کـار اخیسـتلو، اخیـر بـه یـې جـګ کـړم. لـه دې سـوا د ضـرورت پـه وخـت لـه کورنـه د وتلـو پـه محـال بـه یـې ډېـر ښـه حجـاب مرعـاتولو، خـو سـربېره ددې چـې پرلـه پسـې ښایسـته ځـانګېړنې یـې پـه ذهـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوربېدې، سترګې مې يې راډکې کړې، عين حال کې مې زړه کې راتېده: که رښتیا دومره ښه نجلۍ وي، بیا یې دومره لوی جک ولې وهل؟ حتماً دا هر څه يې زما په وړاندې تمثيل او ددې لپاره يې کول، ترڅو زما په سر خولۍ کېږدي، باور پرې وکړم، نه يې کور کې قيد کړم، نه يې وځارم، تر هغو چې خپل عاشق او ورسره مزو، چرچو ته اسانه لاس رسی ولري، لکه لرلی يې چې دی.

خو په هر حال جمال مې تر مخ و، اتاق ته ورننوتلو، زه وره کې ښه نيولی شوم، اتاق ته د جمال په ورننوتلو هوا خبره نشوه، څنګه چې پرته وه، همغه شان پرته وه، زموږ په ګومان لا يې هم دسختې ناروغۍ او بې حالۍ تمثيل کولو، اما جمال د ورنژدې کېدو سره سم ملا کې په لغت ووهله، نجلۍ په خفه غږ د الله فرياد په کولو سره، مخ راوګرځو، سترګې يې رارښې کړې، د جمال په ليدو يې، ټيکري پسې منګولې واچولې، د راجګېدو هڅه يې وکړه، خو لکه ښه د کالونو سخت او بې سيکه ناروغ، په ډېر زور تر يوې اندازې راجګه شوه، لا پوره نه وه، راناسته بله څپړ يې ورکړه، واپس ولوېده، پسې ورټيټ شو، ويښتو کې يې لاس ورواچولو راجګه يې کړه، په شاته دېوال يې ورووهله همداسې تخته يې ورکېنوله، نجلۍ په ورخطايۍ او تکراري ښه فقط يا الله ج يا الله ويل، جمال تفانچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـه مرمـۍ ورتېـره کـړه، ميـل يـې پـه تنـدي ورکېښـودو، ورتـه کـړل يـې: خولـه دې بنـده کـړه، چنـګ او فنـګ دې پرېـږده، چـې رښـتيا دې الله ج پـه يـاد وي، لـه ځانـه بـه دې خريمـه نـه جوړولـه، حرامـوني بـه دې نکـړل، نـور دې مکـر او نازونـه نـه چلېـږي، دوې خبـرې درتـه کـوم، ښـه يـې واوره! ايـا د سـوتي پـه زور اقـرار دربانـدې وکـړم، کـه خپلـه يـې کـوې؟ دا حرامـونى دې لـه چانـه پـه کېـږه شـوى؟ زمـا او لـه دې دومـره کـور نـه پـټ دې څـه رنګـه رابطـه ورسـره نيولـه؟ څرنګـه دې راوسـتلو؟ دلتـه دې راوسـتلى؟ د پـلار پـه کـور کـې دې ورسـره يـو ځـاى شـوې يـې؟ تـه وروتلـې يـې؟ څـه کيسـه وه؟ هـوا پـه بـې انـرژۍ لړزانـده غـږ ژړا کـې وبـل: پـه خـداى، پـه قـران کـه مـې هېڅـوک ليـدلي وي، يـا د چـا لاس رابانـدې لګېـدلي وي، جمـال پـه کاذبـه موسـکا او تمسـخر ورتـه کـړل: ښـا بيـا نـو حتمـاً شـپاله (غوجـل) تـه ننـوتلې يـې پـه خـره دې ځـان ډډ کـړى، لـه همـدې سـره يـې ربښـي متروکـه ورتـه بنـده کـړه، پـه ټـول زور سـره يـې پنځـه، شـپږ متروکـې پـه سـر، سـر ووهلـه، چـې وار بـه يـې پـرې وکـړو، تـر ټـول سـر، مـخ، غـاړه بـه يـې تـاو شـوه، لـه پـوزې يـې د وينـو تـر شـو، د يـوه غـوږ نـه يـې هـم وينـې راروانـې شـوې، چـون د متروکـې دلمـړي وار سـره يـې لښـتۍ هـاخوا والوتلـه، فکـر کـړم د همـدې لښـتۍ د نلکـې سـره يـې غـوږ راوشـکېدو، خـو پـه هـر حـال مـخ، غـاړه، سـر کـالي مـالي يـې ټـول پـه وينـو سـره پـره شـول، د نجلـۍ چيغـې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریــاد جــګ شــو، خــو دومــره هــم نــه چــې تــر اتــاق ووځــي، یــا یــې ګاونــډیان واوري، لــه پنځــو شــپږ متروکــو وهلــو وروســته، جمالــل د تیارســۍ پــه حالــت کـې دمـه ونیولـه، یـو ځـل بیـا یـې غـږ پـرې وکـړو: حـال وایـې کنـه؟ نجلـۍ فقـط وای الله، وای الله چیغــې وهلــې، بیــا یــې دوهلــو شــروع پــرې وکــړه، زه لــه ماشــومتوبه د وینــو ســره، حساســیت لــرم، پــه لیــدو مــې یــې ړزه بنــه نشــي، ضــعف رابانــدې راځــي، تــرې راشــاته شــوم، نــور مــې نــه لیــده، صــرف، ددې چیغــې او د متروکــې ســړپار مــې آوربــدو، کلــه بــه جمالــل هــم غــږ پــرې وکــړو: وایــې کنــه؟ بلاخبــره نجلــۍ لــه چیغــو ولوبــده، لکــه ځــاروی چــې د حلالولــو پــه وخـت نـیم دمـې شـي، لـه مـرۍ نـه یـې یـو قسـم وهـم نـاک خرهـار راوځـي، پـس، پــس یــې همداســې یــو نــیم خخخــخ، خخخــخ غــږ راوتلــو، ان تــر دې چــې دا غــږ یــې هــم ورک شــو، یــوازې د متروکــې ســړپار او دجمالــل ســتمار مــې اوربــدو، وضــعیت مــې بنــه نــه و، پــه زړه مــې ګرمــې ګرمــې راتللــه، لــه دهلیــز نــه هــم، بیخــې حــویلۍ تــه راووتلــم، ترڅــو هــیڅ غــږ هــم وانــه ورم، تقریبــاً لــس، پــنځلس دقیقــې وروســته، جمالــل لــه کړکــۍ نــه غــږ راوکــړو، چــې ورغلــم هــوا ختمــه وه، پــه وینــو لانــده ویښــته یــې پــه مــخ راخــواره و، کمــیس یــې لــه ښــکته نــه، ســینې تــه ورتــول شــوی و، ګېــډه او مــلا یــې لــوڅ و، د هــرې متروکــې پــه ځــای کــې ســرې وینــې راخوټېــدلې وې، یــوه پایڅــه یــې هــم شــکېدلې وه، تــر ورانــه پــورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــې پښــه ښــکارېده، دا هــم لــه ډېــرو وهلــو نــه تکــه تــوره او شــنه وه، څــاڅکي څــاڅکي وینــې پــرې ولاړې او روانــې وې، پکــې پــاتې جــامې یــې هــم پــه وینــو لنــدې خوشــتې، پــه بــدن ورچســپېدلي وې، تــر څنــګ دېوالــ تــه یــې هــم زیــاتې وینــې بــاد شــوې وې، تــر نیمــایي ســور پــور و، څنګــه مــې چــې ســترګې پــرې ولګېــدې، زر واپــس راووتلــم، د زیــات لیــدو تــاب مــې یــې نــه لرلــو، جمالــ یــې هم وسایل راټول کړل راپسې راووتلو، حویلۍ کې یې راته کړل:

- کــورنۍ تــه یــې زنــګ وکــړه، چــې پــه همــدې شــپه کــې یــې یوســې، خــو دا چــې مــور، پــلار، وروڼــه یــې ډېــر درانــه او ښــه خلــک و، شخصــاً لــه ماســره یــې ډېــرې نیکــۍ کــړې وې، یــو خــوا خــو یــې پــه لمړي ســر کــې د هــوا ولــور بېخــي رانــه وانــه خیســتلو، حتــا د واده مصــارف یــې هــم لــه ځانــه وکــړل، بلخــوا پــس لــه واد بــه چــې کلــه ورغلــم زښــته ډېــر قــدر بــه مــې یــې کــول، هــېڅ مــې نشــوی کــولی چــې دلــور د وژلــو خبــر یــې پــرې وکــړم، اخیــر مــې ځــان تــه خپلــه ډاډ ورکــړو، زړه کــې مــې وېــل: څــه نــو کــه انســانان وي، غیــرت لــري؟ تنهــا زمــا او زمــوږ د کــورنۍ ســپکه خــو نــه ده، ددوئ هــم اولاد دی، د دوئ کــورنۍ، خپــل مــور، پــلار وروڼــه یــې هــم ســپک کــړل، بایــد پــه مــرګ یــې خوشــحاله شــي، همــدا و، چــې اتــاق تــه ننــوتلم مبایــل مــې لــه چــارچ نــه راخــلاص کــړو، پــلار تــه مــې یــې زنــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووهلــو، ســپمکارت مــې نــوی و، لــه مســافرۍ نــه پــه راتلــو مــې هــم نــه و خبــر، شماره يې ونه پېژندله د اوکې سره سم يې کړل: بلې سلام عليکوم!

- وعليکوم سلام کاکا ښه يې پخير يې!؟

- الحمدالله ښه يم، تاسو ښه يئ، وبښه ومې نه پېژندې څوک يې؟

په لنډو کې مې ورغبرګه کړه:

- کمال يم، هوا مړه ده، پسې راشئ!

په جګ غږ يې کړل:

- هواا!

په همدې سره مې تماس ورقطعه کړو، نور مې ورسره اوږده نکړه.

خلاصــه کــه څــه هــم ځــای لــرې و، خــو مــوټر يــې خپــل و، بلخــوا تيــز راغلــي و، يــو ســاعت وروســته يــې مــور، پــلار او يــو ورور راورســېدل د لــور وضــعيت يــې چــې وليــدلو، ټولــو چيغــې کــړې، مــور يــې د همــدې لمــړۍ چيغــې ســره پــرې ورولوېــده ضــعف يــې وکــړو، پــلار يــې تــر غــاړه لاس ورلانــدې کــړل، دڅــو شــيبو لپــاره يــې پــه همــدې مړينــې راکښنولــه، ســر يــې پــه خپلــه ســينه پــورې جوخــت ونيولــو، دده ســپينې جــامې هــم پــه وينــو ســرې، پــرې شــوې، تنــدی يــې د هــوا پــه ککــره تکيــه کــړو، غټــې غټــې ســلګۍ يــې وهلــې، ســيل، ســيل اوښــکې يــې پــرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتویولې، وروریې لمړۍ زر، زر د کمیس لمنه پرې راکش کړه، ګېډه او ملا یې ورپټ کړل، شکېدلي پایڅه یې په پښه ورآواره کړه، عینې حال کې یې د ژړا سره ګډ کړل:

– قربان قربان زما مظلومې خورې مورږ وبښه، څه خبر و؟ چې دا به داسې ځناور وي، تا به داسې تیکه تیکه کوي، بیا یې تر څنګ ګېناستلو، په وینو سره څپېړ یې د څو لحظو لپاره پخپلو دواړو لاسو کې ټینګه ونیوله، واپس راجګ شو، زه چې له بهر خوانه په کړکۍ ورولاړ وم، مخ یې راوړولو کړل یې: ولې کفر یئ که اسلام؟ دومره ظلم څوک کوي؟ له همدې سره راروان شو، تر وره راووتلو، زه آمده شوم، پوه نه وم، چې جنګ کوي، که زړه کې یې څه دي؟ خو نموړي زما طرف ته بیخي راونه کتل، سلګۍ یې وهلې، حویلۍ کې د دروازې په لوري تېز روان و، غږ مې پسې وکړو، زما هڅه دا وه، ترڅو په آرامه یې پوه کړم، چې هسې مو نه ده، وژلې، له کوم بل چا نه یې حمل احیستی و، سبا یې حرامونی درته زبږولو، شکر وباسه چې ترې خلاص مو کړې، کنه هغه نوم به دې بیا چېرته وړلو، ولې هېڅ ځان یې پوه نکړو، همغه شان ګړندی روان و، عین حال کې یې، ښکنځل هم کول، د خدای ج په عذب اخته شئ، لعنت دې وي درباندې .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمالــل يــې خبـرې ونشــوى زغملــى، وړانــدې د مــور د اتــاق لــه کړکــۍ يــې سر راويستلو، پسې نارې يې کړې:

- خوله دې سمه ښوروه، که درووتلم!

نــور يــې څــه ونــه ويــل، خبـره يــې همدلتــه بنــده کــړه، خــو هلــک بيــا هــم هــيڅ ځــان پــرې پــوه نکــړو، لــه دروازې ووتلــو، د مــوټر د ســلف غــږ يــې راغلــو، لــس پــنځلس دقيقــي نــه وې وتلــې، چــې د رينجــرو کــوغ او پــوغ شــو، د امنيتــي ملــي مربــوط عســکر راورســېدل، جمــال چلاکــي وکــړه، د کــلا لــه شــانه د تــوت پــه راتېــرو شــاخونو باغچــه تــه واوښــت، ځــان يــې ويســتلو، زه يــې ونيــولم لاس يــې تــر شــاه راولچــک کــړل، برقــي ډنــډې ورســره وې ډېــر ســخت يــې ووهــم، دلتــه هــم مــا غوښــتل چــې د هــوا د وژلــو لامــل او ګنــا ورتــه ووايــم، ولــې د يــوې خبـرې اجــازه يــې هــم رانکــړه، جمــال پســې يــې هــم کــور پــه بــل مــخ راوړو ان د ګاونــډيانو کورونــه يــې پســې وکتــل، پيــدا يــې نــه کــړو، زه يــې راويســتلم، د رينجـرې بــاډۍ کــې لــه چوکيــو لانــدې پــه غــولې يــې کېنــولم، تــر رينجـر يــو شــمېر مســلح عســکر تــا و، امنيــت يــې نيــولى و، نــور تــر ډېـره زمــوږ پــه کــور کــې و، تحقيقــات او څېړنــې يــې کــولې، چــې کتــل مــې د طــب عــدلي اړونــد يــو ســپين امبــولانس هــم راغلــو، پــه ډېـر لــوړ آواز وهــم نــاک اورنګونــه يــې کــول، پــه سر يــې سرې او شــنې اشــارې ډېــم او فــول کېــدې، عســکرو د هــوا جســد ورتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راويســـتلو، دوى هــم راتــول شــول رېنجــرو تــه وختـــل، زمـــا پـــه ســر يـــې تـــوره خـــولۍ راکـــش کـــړه، حرکـــت يـــې وکـــړو، لمـــړى يـــې د امنيتـــي ملـــي تحقيـــق خـــانې تــه يــوړم، دلتــه ډېــرې ســختې شــکنجې او وهــل هــم و، پــس لــه پنځلســو ورځــو د طبــې عـــدلي روغتـــون نـــه د هـــوا د معاينـــاتو او څېړنـــو نتيجـــه راغلـــه، ليکلـــي و: د افغانســـتان اســـلامي جمهوريـــت د عـــدلي طـــب د دقيقـــو څېړنـــو او معلومـــاتو لـــه مخـــې د مرحـــومې هـــوا نـــومې مېرمنـــې پـــه رحـــم کـــې ماشـــوم نـــه، بلکـــې تېمـــور دانـــه وه، پـــه عـــوض ددې چـــې عـــاجلي يـــې جراحـــي او اساســـي درملنـــه شـــوې وى، بـــرعکس ډېـــر ســـخت ظلـــم ورســـره شـــوى، تـــر خـــورا وحشـــت نـــاکو شـــکنجو لانـــدې وژل شـــوې. د عـــدلي روغتـــون ددې راپـــور پـــه رارســـېدو ســـره، عـــلاوه ددې چـــې پـــه خپـــل ظلـــم او د هـــوا پـــه مظلوميـــت مـــې زبنـــته ډېـــر وژل، عســـکرو هـــم بـــلا ســـخت ووهـــم، نـــور يـــې دوســـيه داتـــه جـــوړه کـــړه، محکمـــې تـــه يـــې معرفـــي کـــړم، لنـــډه دا چـــې محکمـــې اوه لکـــه افغـــانۍ نغـــدي جرمـــه رانـــه واخيســـتله، يوويشـــت کالـــه يـــې قيـــد راتـــه وليکلـــو، د څرخـــي پلـــه زنـــدان تـــه يـــې ولېـــږلم، دوې مياشـــتې وروســـته زنـــدان کـــې خبـــر شـــوم، جمـــال هـــم د ترکـــۍ پـــه مـــرز کـــې پولســـو نيـــولى و، ډېـــر ســـخت يـــې وهلـــى و، لاس او پښـــې يـــې ورمـــات کـــړي و، لـــه همغـــو وهلـــو نـــه مـــړ شـــوى و، کـــوم دلارې ملګـــري يـــې چـــې زمـــوږ کـــورنۍ تـــه حوالـــ ورکـــړى و، پـــه خبـــره يـــې جســـد يـــې هـــم لـــه دوئ نـــه همغـــه غـــره کـــې پـــاتې شـــوى و،

(c) ketabton.com: The Digital Library

والله علـم چـې بیـا بـه چـا خـاورې پـرې اړولـې وي، کـه بـه حیوانـاتو یـا مرغـانو خـوړلی وي، خلاصـه ورور، هـوا، اوه لکـه افغـانۍ، دسـعودي وېـزه هرڅـه مـې لـه لاسـه ورکـړل، خپلـه هـم تقریبـاً عمـري قیـد رابانـدې وختلـو، د خـدای ج پـه بـدبختیو بدبختـه شـوم، د څـه وخـت پـه تېرېـدو سـره، مـې د مـور او خوینـدو سـره ماماګـانو خپلـه وسـه کولـه او د ګاونـډیانو، کلـي کـور پـه عشـر او زکـات پایېـدل، ان تـر دې چـې دوه کالـه پـس بیـا هـم همـدې زنـدان کـې خبـر شـوم، یـوه خـور مـې خدیجـه یـې لـه غربـت او لـوږې پـه کلـي کـې یـوه سـپینږیري تـه ورکـړې وه، پـه داسـې حـال کـې چـې د نمـوړي سـپینږیري د واده شـویو لورانـو لـه اړخـه لمسـیانې زمـا دخـور همزولـې وې، بلاخېـره تـر اوه کالـه زنـدان تېرولـو وروسـته، د اشـرف غنـي احمـدزي پـه مشـرۍ د وخـت جمهـوري نظـام د طالبـانو لخـوا سـقوط شـو، د نـورو ولایتونـو پـه شـمول، د کابـل د زنـدانونو دروازې یـې هـم د ټولـو بنـدیانو پـه مـخ خلاصـې کـړې، زه هـم پکـې ازاد شـوم، همغـه ورځ پـس لـه ماښـامه غلـی کـور تـه ولاړم، د مـور او کشـرۍ خـور منـوره سـره مـې ولیـدل، خدیجـه تـه د ورتلـو وخـت مـې پیـدا نـه کـړو، شـپه مـې وکـړه، وربـدم چـې دا ځـل مـې طالبـان ونـه نیسـي، زنـدان تـه مـې خطـا نـه کـړي، یـوه دسـپینو زرو ګـوتمۍ مـې لرلـه، غمـي یـې څـه ارزښـت لرلـو، دا مـې راوخیسـتله سـهار وختـي لـه کـوره راووتلـم، ګـوتمۍ مـې پـه لارو وپلورلـه، جیـب خـرخ مـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــرې برابــره کــړو، لمــړی نیمــروز او لــه نیمــروز نــه ایــران تــه ولاړم، هلتــه مــې هــم چــې راســته اچولــه، چپــه لوېــده، یــوه ورځ بــه پــه کــار، پنځــه ورځــې بــه بــې کــاره وم، لــه بــې خرخــۍ او زړه تنګــۍ مــې نــور ســاه پــه ختلــو وه، څنګــه چــې پــه کــار شــوم، بــدبختي څــه کــوې، لــس ورځــې کــار مــې وکــړو، پــه یولســمه ورځ مــازیګر و، پــه داســې حــال کــې چــې پــه ســپمتو ککــړ پکــړ لبــاس کــار مــې پــه تــن و، ســخت ســتړی هــم وم، پــولس رانــه تــاو شــول وېــې نیــولم، څــو لغتــې او څپــړې یــې ووهلــم، ولچــک یــې راواچــول، مــوټر تــه یــې پورتــه کــړم، پیســې میســې پــاتې شــوې، پنځــه ورځــې کمــپ کــې وم، دوه نــیم زره تــومن مــې جیــب کــې و، هغــه یــې هــم رانــه واخیســتل، شــپږمه یــې واپــس نیمــروز تــه راواړولــم، نیمــروز کــې یــوه روپــۍ هــم نــه وه راســره، چــې تــر کابلــه او بیــا تــر خپــل کلــي پــرې راغلــی وی، حتــا هوټــل کــې د شــپې کولــو، ډوډۍ خوړلــو پیســې نــه وې راســره، لــه دې کبلــه ډېــرې شــپې پــه نیمــروز کــې پــاتې شــوم، مــزدوری پســې کرځېــدم، خــو کــار نــه پیداکېــدو، ډوډۍ بــه مــې پــه تولــه ســپین ســترګۍ دې دوکانــدارانو ســره خوړلــه، یــا بــه چــې ډېــوران پــرې غونــډ و، وربــه غلــم ډوډۍ بــه مــې ورســره وخوړلــه، کلــه بــه یــې یــو لــس روپــۍ راکــړې، یــوه نیمــه ورځ بــه شــل، دېــرش روپــۍ مــزدوري پیداشــوه ډوډۍ بــه مــې پــرې وخوړلــه، دشــپې لــه خــوا بــه د بــازار تــر شــاه پــارک تــه تللــم، ســلګونه متعــادان پکــې پراتــه و، اولــه شــپه مــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر سخت يخ وشو، نژدې يې وژلی وم، سهار تر نهه، لسو بجو بېخي جګېدلی نشوم، يو معتاد مې خواته راغلو، کړل يې:

- خمار يې ځان دې درد کوي؟

ورغبرګه مې کړه:

- نه عمل نلرم، د شپې مې ډېر بد يخ وشو، اوس مې هم د ټول وجود بندونه کرغېچ دي، نه خلاصېږي، متعاد موسک شو کړل يې:

- ځنګه يې وژلی نه يې، په دې يخ کې بې موادو شپه کېږي؟ لږ لږ سر درنه وه، يعني نشه کوه، چې وينه دې ټينګه شي، وجود دې د يخ مقامت پيداکړي، کنه وژني دې، يا يو سپی پيدا کړه، د شپې يې په څادر کې درسره پټوه، سپی هم ګرم دی، يخ دې نه ترې وهي، بيا يې کړل: خو سپی هم چې نشه نشي، نه درسره څملي، زړه کې مې وېل: يا خدايه دا څه اورم؟ څه حالت ته دې راوستلم؟ خو په هر حال معتاد ته مې کړل:

- د موادو روپۍ نه لرم!

وېل يې:

- خير دلته تر نيمايي زيات کسان نه مواد لري، نه يې پيسې، هر چا چې ځکول په ډولۍ کې ورپټ شه، ډولۍ کې حصار دود دې دومره نشه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـې شـپه دې پـرې تېـره شـي، د لاس پــه اشــاره سـره يــې زياتــه كـړه، كـه نـه وي، هغــه زمــا ملګــري دي، بيــا هلتــه راځــه، پــه همــدې خبــره رانــه راروان شــو، مــا ځـان وخوځولـو، پښـې او لاسـونه مـې وښـورول، دجګېـدو هڅـه مـې وكـړه، ډېـر پــه ســختۍ جــګ شــوم، لــږ لــږ چــې وګرځېــدم، بندونــه مــې خــلاص شــول، وږی وم، د ډوډۍ پــه غــم خوړلــو پســې بــازار تــه راووتلــم، چــې كيســه اوږده نشــي، دا ورځ هــم تېـره شـوه، ماښـام بيـا پـارک تـه راغلـم، تـر ډېـره مـې مقامـت وكـړو، خـو څـومره چـې شـپه پخېـده يـخ زاياتېـدو، بلاخېـره ورخطـا يـې كـړم، لحظـه پـه لحظــه مــې وضــعيت خرابېــدو، ان تــر دې چـــې لاس او پښـــې مـــې بـــې حســه شــول، دا شــپه تــر پرونــۍ شــپې ډېــره يخــه وه، زړه كــې مــې راتېــره شــوه: قســم ده كــه ببخــي ژونــدی تــرې ووځــې، بلــه لار نــه وه، د معتــادد د خبــرې پــه تقيــب، شــاوخوا مــې وكتــل، معتــادان خــو ډېــر ســره ډولــۍ ډولــۍ و، زه د نــژدې كثافــت دانــۍ تــر څنــګ دريــو معتــادانو تــه ورغلــم، د زړو پلاســتكي ګونيــو ډولــۍ يــې جــوړه كــړې وه، لــه ډېــرو خيريــو او دودونــو نــه تكــه تــوره شــوې وه، كــرار، كــرار مــې ددې دوو تــر قــات ســر ور دننــه كــړو، دوی چــې وليــدم، د معتــادانو مــې دا يــو كــار خوښــېږي، خپلــو كــې ډېــره ښــه ملګــري ســره پــالي او ډېــر ښــه نيــت لــري، هــرې ډولــۍ تــه چــې ورشــې څــوک دې نــه منــع كــوي، نــه پوښــتنه كــوي چــې څــوک يــې؟ دوی هــم چــې زه وليــدم، ســره وښــورېدل، ځــای يــې راكــړو، نشــه يــې كــړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، اور یـې سـاف شـوی و، خـو لا هـم لـه پاسـه یـې د سـګریټ پـه دړې مـوادو نـری، نـری لـوګی کولـو، زه یـې لمـړی ډېـر وتـوخـولم، څـو لحظـې وروسـته مـې د سـتوني او سـږو عضـلات (غوښـې) شـل شـول، دتـوخي قابلیـت یـې لـه لاسـه ورکـړو، کـرار، کـرار مـې د زړه ضـربان هـم زیـات شـو، بلاخـره داسـې ګـرم شـوم، چـې پـه همـدې شـنه یـخ کـې مـې وجـود خولـه پرېښـوده، لـه ډېـرې ګرمـۍ مـې سـاه بندېـده، غوښـتل مـې لـه ډولـۍ راووځـم، نیشـه وم، ځګېـدی نشـوم شـاته راولوېـدم، لکـه چـې پـه پښـه مـې اور وشـیندلو، معتـادان پـه پـوزو کـې وغونـډل، پښـې مـې یـې دېخـوا راټېلـه کـړې، څـه مـې خپلـه ځـان راوښـویو لـه دوی نـه یـو متـر رادې خـوا شـوم، څـو شـیبې پـروت وم، نشـه مـې شـیبه پـه شـېبه زیاتېده، نور په ځان نه یم پو، خدایزده بې هوشه شوی وم

کـه ویـده شـوی وم، نـه پـه شـپه خبـر شـوی یـم، نـه پـه یـخ، ان د ورځـې لـس بجـې وې، چـې سـترګې مـرې راوغړولـې، لا هـم بنـه نشـه وم، طبعیـت مـې داسـې برابـر و، لکـه د ټـول جهـان پاچـا چـې یـم، زړه کـې مـې وېـل دا نشـې خـو سـم شـی دي، معتـادنو هسـې لـه ځـانونو ملنګـان نـه دي پسـې جـوړکړي، لنـډه دا چـې مـازیګر مـې نیشـه والوتلـه، سـم د لاسـه یـوه بلـه ډولـۍ کـې ورپـټ شـوم، بیـا مـې ځـان نیشـه کـړو، حتـا تـر دې چـې څلـور پنځـه ورځـې وروسـته یـې هسـې تـاثیر نـه رابانـدې کولـو، مجبـور وم، چـې هـره شـپه دوه، درې ځلـه ځـان نشـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــړم، خلاصــه لــس ورځــې وروســته بــه تولــه شــپه پــه ډولــۍ کــې ناســت وم، چــې راوبــه وتلــم پنځــه دقیقــې وروســته بــه یــخ ونیــولم، واپــس بــه ډولــۍ تــه ورننــوتلم او کــه خــوب بــه راتللــو ډولــۍ کــې بــه هــم نــور نشــوی کېناســتی، بیــا مــې د ســیمټو د ګونیــو یــو تــرفې پیــداکړی و، د یــو بغلانــي ملګــري مــې ســپی و، همغــه بــه مــې راســره تــرې لانــدې ځملولــو، رښــتیا هــم ســپیان ډېــر ګــرم مزاجــه دي، چــې راســره پــټ بــه مــو کړلــو، بیــا بــه مــو یــخ نــه کېــدو، لــه تاســو دې پټــه نــه وي، د ســپي ســره د ځملاســتلو یــو جالبــه خــاطره بــه هــم درســره شــریکه کــړم، البتــه حیــا دې وي، د نــورو شــپو پــه شــان، یــوه شــپه بیــا هــم د بغلانــي ملګــري، مــومن د ســپي ســره تــر تــرفې لانــدې وېــده وم، خــږ غــټ کوتــه ســپی و، د شــپې مــې خــوب لیــدو، چــې د هــوا ســره پــه تخــت پــروت یــم، دخــوب نــازک ښــکلی لبــاس یــې پــه تــن و، ســپین ســپین اندامونــه یــې تــرې ښــکارېدل، پــه ځنــګ راواوښــته، پــه اننګــي یــې مچــو کــړم، ګورګــوتې، ګورګــوتې ځنــې یــې پــه مــخ راولوېــدې، بیــا مــې یــې پــه ســینه لاس راتــه کېښــودو، ښــکته د نامــه تــر غــوتۍ یــې، ځپــړ کــش راکــش کــړه، پــه دې ســره یــې زمــا احساســات هــم راوپــارول، ورو ورپــه اړخ شــوم، لاس مــې پــرې ورواچولــو، ښــکته پورتــه مــې یــې پــه انــدامو کشــولو، نرمــه نرمــه مــې چــاپې کولــه، نوبــت ســینې تــه راورســېدو، تــې مــې یــې پــه منګــول کــې ونیولــو، چــې پچــک مــې کــړو، ســپي راغــپ وهــل، خولــه یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راواچولـه، سـترګې مـې رانـه کـړې، چـې ګـورم تـر مـایعو مـې نیـولی و، زر مـې لاس راکـش کـړو، سـپي ټـوف کـړل، همـدې سـره لـه تـرفنې نـه ووتلـو، زه څـو دقیقـې نـور هـم پـروت وم، پخـوانی ژونـد، مـور، خوینـدې، ورور، هـوا او راسـره مینـه یـې یـاد تـه راغلـه، کـوم چـې نیمـه شـپه خـوب کـې بـه پـه اړخ راواوښـتله پـه مـخ، غـاړه بـه یـې کلـک، کلـک مچـو کـړم، واپـس بـه یـې سـر پـه بانښـت ورخطـا کـړو، پـه بـل اړخ بـه ویـده شـوه تـور څنـې بـه یـې پـه مـخ او غـاړه ورخـورې شـوې، اوسـنې حـال تـه مـې پـه کتـو، دې یـادونو ښـه ډېـر وژړولـم، خـو پـه هـر حـال، نیشـه مـې الـوتلې وه، بـدن مـې مـړ، مـړ درد کولـو، پسـې راجـګ شـوم، مـومن او ملګـرو یـې ډولـۍ جـوړه کـړې وه، زه هـم پکـې ورپـټ شـوم، لنـډه یـې دا چـې نیمـروز کـې پـه همـدې شـان څـه بانـدې یـوه نیمـه میاشـت وخـت رابانـدې تېـر شـو، پـه همـدې مـوده کـې مـې زښـته ډېـر وزن هـم لـه لاسـه ورکـړی و، وچ اسـکلیټ رانـه جـوړ شـو، خـو ښـه و، بلـه ورځ لـه ایـران نـه یـو لـوی ټیلـر مـوټر راغلـو کاشـیان او مزایـق پکـې بـار و، دلتـه یـې لـه هغـو مـوټر نـه راښـکته کـول، یـو بـل مـوټر کـې یـې بـارول، دا مـوټر کابـل تـه راتللـو، ډریـور یـې راتـه وېل: راشه موټر راسره بار کړه، روپۍ به درکړم!

ما ورته کړل:

- روپۍ مه راکوه کابل ته مې درسره بوځه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکی شو، راغبرګه يې کړه:

- سيټ کې سپړې درنه بادېږي، کني بولې مې!

بيا مې ورته کړل:

- باډۍ کې د کاشيان تر څنګ کېنم!

وېل يې:

- بيا نو سمه ده، راشه!

شـروع مـې ورسـره وکـړه، شـپږ نفـره نـور هـم و، ان تـر نيمـې شـې پـرې اختـه و، چې بار شو، د ډرېور ستړګو ته مې سترګې نيولې وې، راته کړل يې:

- اوس ناوختـه ده، سـهار وختـي چـې لمـونځ دې وکـړو راځـه حرکـت کـوو، زړه کـې مـې وېـل چـې لمـونځ لـه کومـه شـو، غـرق شـې دا يـوه نيمـه مياشـت کېـږي چـې جنـوب کـړځم، مـوږ ډوډۍ نشـو پيـداکولی د حمـام پيسـې بـه لـه څـه نشـي؟ خـو ده تـه مـې د بلـې پـه پـار سـر وخوځولـو، ډرېـور او کلينـر يـې هوټـل تـه ننوتـل، زه پـارک تـه راغلـم، پـه دوه دريـو ډوليـو کـې ورپـټ شـوم، امـا دې وخـت کـې مـې معتـادې ببخـي زياتـه شـوې وه، صـرف پـه ډولېـو کـې پټېـدو مـې خمـار نشـوی مـاتولی، د بـدن درد مـې شـيبه پـه شـيبه زياتېـدو، مجبـور شـوم، د بابه مير خواته ورغلم، نموړي مخدره مواد خرڅول، ورته ومې وېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- موټر مې بار کړی، پیسې یې سهار راکوي، یو ګرام پوډر اوس راکړه، له درده مړ شوم، څنګه مې چې پیسې واخیستې درته راوړم یې، بابه میر مازیګر د موټر بارولو په وخت ولیدم، بې چون او چرا یې جیب ته لاس کړو، کاغذ کې پېچلې یوګرامه د پوډرو پلته یې راکړه، تړې راروان شوم، مومن یې د سپي سره تر څل لاندې ویده و، راویښ مې کړو، هاخوا معارف ناست و، ځان یې ګرولو، خمار پسې اخیسی و، بدن یې درد کولو، هغو ته مې هم غږ وکړو، له یادولو دې پاتې نه وي، معارف ننګرهاری و، اصلاً دلته نوي سلنه پودریان د نورو ولایتونو و، ټول زما په شان له ایران نه رامرز شوي و، د کرایه او هوټل کې د شپې پیسې به یې نه لرلې، بلخوا نیمروز کې دوکاندارانو، ډرېورو او عامو خلکو هم له ایرانه په رامرز شویو مسافرو هېڅ ترحم او انسانیت یې نه ورسره کولو، نه یې د یوې روپۍ مرسته ورسره کوله، ملامت هم نه و، مسافر زښته ډېر و، رسیدګي یې نشوی پسې کولی، چې یوه ته به یې یوه ډوډۍ وخیستله، سلګونه نور به ترې تاو شول، سړي به دوه ساعته ځان نشوی ترې ایستلی، بناءً هغه مسافر چې له ایران او یا کورنه د پیسو ورلېږلو څوک یې نه لرل، مجبور و، په پارک کې شپه وکړي، درحالي کې چې په پارک کې له نشې کولو پرته شپه نه تېریده، یخ وژل، چې نشه به یې وکړه، دوې ورځې پس

(c) ketabton.com: The Digital Library

بــه داسـې معتــادان و، چــې پــه څلــورو بــه جګېــدل، د تــل لپــاره بــه د همـدې ځــای شــول، خــو پــه هــر صــورت، معــارف او مــومن مــې راډولــۍ کــړل، پــوډر مــو وڅکولــو ښــه مــو ځانونــه نشــه کــړل، دوی همغلتــه واړول، کــه څــه هــم ســاعت نــه و، پوهېــدم نــه چــې څــه وخــت دی؟ خــو زه مــوټر تــه راغلــم، بــاډۍ تــه وروخــتلم وړانــدې کــونج کــې د کاشــیانو پــه ســر کېناســتم، یوخــوا ډېــر ســخت نشــه وم، بلخــوا بــې خوبــه وم، ســم دلاســه وېــده شــوی وم، یــو وخــت چــې راویښ شــوم، نیمــه ورځ وه، مــوټر روان و، ډېــر راغلــي و، د ډرېــور نېمــروز کــې نــه و راتــه پــام شــوی، پــه لارو یــې چېرتــه لیــدلی وم، خــو غــږ یــې نــه و رابانــدې کــړی، ویــده یــې پرېښــی وم، زابــل کــې یــې مــوټر ودرولــو، راوکتــل چــې ناســت یــې ولیــدم غــږ یې وکړو: څه حال دې دی پیره! ژوندی یې؟

– هو، ښه یم!

– وږی نه یې!؟

وږی وم، خــو ده تــه مــې غــږ ونکــړو؛ پــوه شــو چــې وږی دی، نــور رانــه لاړو د کلینــر ســره یــې هوټــل تــه ننوتلــو، څــو لحظــې وروســته د مــوټر لــه څنګ نــه د هوټــل شــاګرد یــوه ډوډۍ، یــو دیپیســي بوتــل او پــه پلاســتکي یــک بــار مصــرف کاســو کــې یــو خــوراک ښــه غــوړ پلــو راتــه ونیولــو، د پســه غوښــه یــې پــه ســر ایښــې وه، دا چــې یــو خــوا وږی وم، بلخــوا مــې لــه ډېــره وختــه غــوړ او پاخــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــوي خــواږه، (کتـغ) پــه ســترګو نــه و لیــدلی، ډېــر ښــه خونــد یــې وکــړو، ډېــور تــه مــې زښــته ډېــرې دعاګــانې وکــړې، خــو لــه بدمرغــه ماتــه الله ج داســې پــه قهــر و، چــې چاتــه بــه مــې دعــا وکــړه، پــه ښــېرو بــه واوښــته، غزنــي کــې یــې یــو ســراچه مــوټر ووهلــو، اتــه لــس زره (۱۸) افغــانۍ تــاوان یــې تــرې واخیســتلو؛ خــو پــه هــر صــورت د شــپې نــه بجــې وې، کابــل تــه راورســېدو، دوی د ســپلو پــه طــرف تلــل، زه د کوټســنګي چکپاینــټ کــې تــرې ښــکته شــوم، ان مــازیګر مــې نیشــه الــوتلې وه، پــه بــدن مــې درد و، دلتــه نــو ښــه ســم ټــوک، ټــوک وم، لــه هــر څــه ســره کېــږې، لــه درد ســره نــه کېــږې، همــدا و، چــې پرتــه لــه هــاخوا، دېخــوا کتلــو مــې مســتقیماً پــه پــولې ســوخته ورمنــډه کــړل، کــوم چــې د کابــل ښــار دمعتــادانو تــر ټولــو لــوی مرکــز و، تــر پلــه لانــدې ورښــکته شــوم، د ښــځو او ماشــومانو پــه شــمول ســلګونه متعــادان تــرې لانــدې اوســېدل، چــا نشــې کــولې، څــوک کثافــاتو، مــردارو اوبــو کــې پراتــه و، چــا اســتفراق کــول، څــو کســان مــې مــړه پکــې ولیــدل، د چــا اوس ځانکــدن و، بېخــي یــو عجیــب او غریــب وضــعیت یــې و او دلتــه داســې هــم نــه و، چــې د هــر چــا پــه ډولــۍ کــې ورپــټ شــې څــه دې درتــه ونــه وایــي، بلکــې دلتــه د هــر چــا ګــروه معالومــه وه، لــه دې کبلــه مــا هــم د یــوې اتــه کســیزه ډلــې ســره تابعیــت وکــړو، ډلمشــر خپــل شــرطونه راتــه وړانــدې کــړل، اساســي شــرط یــې دا و: چــې لــه هــره طریقــه وي، د ورځــې بــه ســل روپــۍ ماتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

روړې، غـلا کـوې، سـوال کـوې، پلاسـتيکونه ټولـوې، ټکسـي والـو تـه سـواري پيـدا کـوې، حيـا دې وې پسـې زياتـه يـې کـړه: کونـه ورکـوې، کـه مردګـاوې کـوې مقصـد هـر مابـنـام زه سـل سـل روپـۍ درنـه غـواړم؛ دا چـې زه سخت خمـار وم، وجـود مـې داسـې درد کولـو، لکـه ټـول هـډوکي مـې چـې مـات وې، زر زر مـې د موفقيـت پـه پـار سـر ورتـه ښـورولو، همـدا و چـې پـه ډولـۍ کـې د ورننوتلـو اجـازه يـې راکـړه، د يـوګرام څلورمـه برخـه پـوډر يـې هـم راکـړو، دا مـې د دړۍ لـه پاسـه پـه اور کېښـودو، ښـه پـه خونـد مـې وڅکولـو، سـهار مـو بيـا اور بـل کـړو، ډولـۍ مـو پـرې جـوړه کـړه، تـر نشـې وروسـته، د سـلو روپيـو پـه پيـداکولو پسـې لـه پلنـه راوختلـو، د ګـروپ نـور ملګـري مـې يوخـوا او بلـه خـوا ولاړل، زه حيـران وم، چـې چېرتـه لاړ شـم، څـه وکـړم؟ کـه څـه هـم خپـل کلـی کـور، مـور او خوينـدې مـې هـم ډېـر يادېـدل، خـو هلتـه هـم نشـوی تللـی، چـون يـو خـوا مـې کرايـه نـه لرلـه، لـه کمپنـۍ نـه زمـوږ تـر کلـي دوه سـوه افغـانۍ کرايـه وه، بـل دا چـې مـا بايـد بېګـاه تـه هـرو مـرو دلتـه ځـان رارسـولی وی، نيشـه مـې کـړې وی، کلـي کـې بـه مـې نشـې مـواد لـه کومـه کـړي و؟ د درده بـه پـه يـوه چيغـه وم، هـر چيرتـه چـې لوېـدلی وی، همغلتـه بـه پـروت وم، همـدې فکـرو کـې غـرق وم، چـې يـو سـپين ږيـرى پـه مـلا قـات پـوډري راغلـو د پښـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســره مــې کاغــذ او پلاســتيکونه و، زر زر يــې راټــول کــړل، پــه خيــرن پلاستيکي بوج کې يې تخته کړل، پوښتنه مې ترې وکړه:

– پــه دې کــار کــې څــه شــی جــوړېږي، کنــه؟ زه نــوی راغلــی يــم، مشــر مــو د ورځې سل روپۍ راباندې ايښې، نه پوهېږم چې څه کار وکړم!

سړي وخندل کړل يې:

– مــوږ هــم ســل، ســل روپــۍ اچــوو، زه لــه ډېــره وخــت همــدا کــار کــوم، تــر ماسښــينه يــې چــې ټــول کــړم، ســل، يوســلو لــس، يوســلو شــل روپــۍ کېــږي، پــه لس، شل روپۍ ډوډۍ واخلم، سل روپۍ مشر ته ورکوم!

ورته کړل مې:

بيا خو ښه دی، يوه خالي کوڼۍ به ماته پيدانکړې؟ زه يې هم ټولوم!

بيــا يــې لــه موســکا ســره زېــړې داړې پــه تــور وچ مــخ کــې راښــکاره شــوې، وېــل يې:

– ډېرې دي راځه!

پســې شــوم ان د دهبوريــو کوڅــو تــه يــې راوســتلم، پــه اشــغالدانيو کــې يــې راتــه کتلــه، پــه يــو دو کــې يــې پيــدانکړه، دريمــې تــه يــې چــې ســر وروڅــړو، پيــدا يــې کړلــه، لــه پاســه چــا پخــې وريځــې پــرې وراچــولې وې، لــه ګــونۍ نــه وريځــو تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېــر خوشـــحاله شــو، د کثافــت دانــۍ مــنځ تــه ورښــکته شــو، وریځــې یــې پــه ګــونۍ کــې راونغــاړلې، ماتــه یــې راکــړې، دی لــه اخیــره پســې راوختلــو، هــاخوا ورتــه کیناســتو وریځــې، مــو وخــوړلې، د ګــونۍ خولــه تړلــې وه، د یــوې کیلــو پــه اندازه څــه شــی پکــې و، چــې راخلاصــه مــو کــړه، مــږ پشــنګوری چــا کثافــت دانــۍ تــه پکــې راوړی و، پشــنګوری مــو واپــس کثافــاتو کــې ورواړتیرلــو، ګــونۍ مــا راســره واخیســتله، پــه پلاســتیک ټولولــو مــې شــروع وکــړه، دی بــه پــه یــوه کوڅــه تللــو، زه پــه بلــه، اخیــر کــې بــه ســره یــو ځــای کېــدلو، تنهــا پلاســتیکونه مــو هــم نــه ټولــو، کاغذونــه، دپیپســي بوتــل، پلاســتیکي بــوټ، وچــه ډوډۍ هــر څــه بــه مــو ګــونۍ کــې تختــه کــول، لنــډه دا چــې مــازیګر مــو کوهنــه فروشــیو تــه وروړل، دده یوســلو لــس روپــۍ شــوې، زمــا لــږ کــم و، نــوي ۹۰ روپــۍ یــې راکــړې، لــس روپــۍ بیــا ده قــرض راکــړې، خلاصــه یــوه میاشــت مــې دا کــار وکــړو، نــور تــرې تنــګ شــوم، کوڅــو کــې بــه ماشــومانو پــه تیــږو ویشــتلو، ســپیانو بــه نــه پرېښــودلو، غــپ او غــوپ بــه یــې ایښــی و، منــډې بــه یــې راپســې وهلــې، دوکانــدارانو بــه هــم ښــکنځل راتــه کــول، شــړلو یــې، وېرېــدل، ترڅــو څــه شــی تــرې پــټ نکــړو، لــه دې کــار وروســته مــې څــه وخــت د کوټســنګي تــر پلــه لانــدې د کمپنــۍ او نقــاش مــوټرو تــه چیغــې وهلــې ســوارۍ مــې ورتــه پیــداکولې، مقابــل کــې بــه یــې ډرېــورو پنځــه، پنځــه روپــۍ راکــولې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څـه وخـت تـر تېرېـدو پـس مـې دا کـار هـم پرېښـودو، یـو خـوا ډېـر سـتړی و، بلخـوا ډېـرې متعـادانو دا کـار کولـو، تـر مـوټرو نـه مـوږ زیـات و، سـل روپـۍ د زړه پـه وینـو پکـې پیداکېـدې، تـر نیمـې شـپې بـه پـرې اختـه و، ددې کـار تـر پرېښـودو، وروسـته مـې وچـو غلـو تـه مخـه کـړه، هرڅـه بـه چـې برابـر شـول پورتـه کـول مـې، نـه د کراچـۍ والـه مالونـه رانـه پـه امـن کـې و، نـه د دوکانـدارانو، د کومـو کورونـه دروازې بـه چـې خلاصـې وې، کـه څـوک بـه نـه و، حـاوېلۍ کـې بـه مـې یـې چـې پـه هـر څـه سـترګې ولګېـدې تـرې رایسـتل مـې، د موقـع پـه برابرېـدو سـره مـې، پـه کیڅـه بـورۍ هـم هیلـه نـه کولـه، حتـا کومـه ورځ بـه چـې نـور کـار ونشـو، مـازیګر، ماښـام د لمانځـه پـه محـال بـه مسـجدونو تـه تللـم تـر خپلـه وسـه، یـو یـا دوه جـوړه نـوي بـوټ بـه مـې رابغـل تـه کـړل، د مشـر سـل روپـۍ بـه مـې پـرې جـوړولې، ان تـر دې چـې نـن سـتا سـره بندي یم، باقي والله علم.

درنـو لوسـتونکو! دکیسـې محتـوا همـدومره وه، څـه مـو چـې ولوسـتل، د نمـوړې کیسـې راوي، کمـال نـامی معتـاد مـې څـه وخـت لـه مخـه، دوکـان کـې پـه غـلا ګیـر کـړو، د جـزا پـه پـار مـې دیـو سـاعت لپـاره ګـدام کـې بنـدي کـړی و، همـدې لـړ کـې مـې یـې مخـدره مـوادو تـه د مخـه کولـو، لامـل او سـبب تـرې وپوښـتلو، کـه څـه هـم ډېـر کلـک متعـاد و، ظـاهري څېـره یـې پـوره تخریـب

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــوې وه، وچ کلـــک دوه هـــډوکي پـــاتې و، خـــو روانـــي حالـــل او درونـــي ځیرکتیـــا یـــې لا هـــم پـــه خپـــل ځـــای و، مخـــدره مـــوادو تـــه د مخـــه کولـــو، پـــه ځـــواب کـــې مـــې یـــې پـــه خـــورا روانـــه او فصـــیحه ژبـــه پـــورتنۍ کیســـه راتـــه وکـــړه، لـــه دې وروســـته بـــه مـــې هـــم ببـــر ســـر، تـــور مـــخ، لاس او پښـــې، د عمرونـــو خیرنـــې جـــامې پـــه تـــن، کلـــه ناکلـــه کوڅـــنګي کـــې لیـــدلو، ماتـــه بـــه یـــې هغـــه کیســـه رایـــاد شـــوه، حتـــا تـــر دې چـــې نـــن ســـهار لـــه کـــوره دوکـــان تـــه راروان وم، د پنځمـــې حـــوزې تـــر مـــخ پـــه یـــوه ډېـــره چټلـــه او لـــه مـــرادارو ابـــو ډکـــه جویچـــه (لښـــتي) کـــې مـــړ و، خـــدایي چـــې شـــي زړه مـــې پـــرې بدشـــو، بیـــا یـــې هـــم راتـــه کـــړې، کیســـه یـــاد تـــه راغلـــه، دوکـــان تـــه د رارســـېدلو ســـره ســـم مـــې قلـــم او کتابچـــه پـــرې راواخیســـتل، د نـــو ځوانـــانو د عبـــرت پـــه پـــار مـــې ټکـــي پـــه ټکـــي ولیکلـــه، هیلـــه ده پـــه لوســـتلو مـــو ارزېدلې وي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ څنګه دې وجدان مني؟ }

یـو ناڅاپـه د کلـي لـه پاسـه د څـو نوعـه امریکـايي الوتکـو خطرنـاک غوږمبهـار فضـاء اشـغال کـړه، کـه څـه هـم شـپه وه، خـو ډېـر وخـت لا نـه و، وتلـی شـاوخوا لـس بجـې وې، د څـو شـیبو پـه تېـردو سـره دوې لـوې دوه څرخـه الـوتکې، کـوم چـې هـرې یـوې بـه یـې لسـګونه پوځیـان لېـږدول، د کلـي کـوز او بـر کېناسـتې جنګیـالي یـې ښـکته کـړل، جیـټ (B–52) چـې ډېـر سـخت بمبـار بـه یـې کولـو او یـو څرخـه کوچنیـو نښـان ویشـتونکو الوتکـو لـه پاسـه نظـارت تـرې کولـو، خلاصـه د پوځیـانو د ښـکته کولـو سـره سـم، د وسـلو ټـک او ټـوک شـروع شـو، بلاخیـره ډېـر شـدید جنـګ ونښـلېدو، د سـپکو او درنـو وسـلو ډزو کلـی د زلزلـې پـه شـان لړزولـو، عـین حـال کـې د ښـځو او ماشـومانو چیغـې هـم ورسـره ګـډې وې، اصـلاً چاپـه پـه مسـجد وه، چـون ماښـام د لمانځـه پـه محالـ څـو تنـه طالبـان راغلـل، لا هـم مسـجد کـې و، امریکـايي ځواکونـو راپـور تـر لاسـه کـړی و، همغـه و چـې چاپـه یـې پـرې ووهلـه، ټـولې لارې یـې پـرې بنـدې کـړې، محاصـره یـې کـړل، خـو دوی هـم پـه ارامـه تسـلیم نشـول، سـنګر یـې ورسـره ونیولـو، ډېـر کلـک ورسـره وجسـپېدل، لنـډه دا چـې د نـیم سـاعت پـه تېرېـدو سـره، د څلـورو طالبـانو پـه شـهادت او یـو امریکـايي پـوځي پـه مردارېـدو او دوه نـورو پـه زخمیکېـدو سـره جګـړه پـای تـه ورسـېده، امریکـايي پوځیـان د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصـفيه پـه پـار مسـجد تـه ننوتلـل، بدبختانـه دمسـجد پـه وړانـدې کـونج د ملاامـام پـه کـوچني اتـاق کـې يـې مالـک بيچـاره ژونـدى ونيولـو، نمـوړى د مسـجد د خـادم سـبحان کاکـا زوى و، دا چـې پـلار يـې يـو خـوا ضـعيفه او بلخـوا نـاروغ و، د خپـل پـلار سـره د مرسـتې پـه پـار ډېرى کارونـه لکـه مسـجد جـرو کـول، د ابـو آبدانونـه ډکـول، هـر مـازيګر د کلـي لـه کورونـو نـه د مسـافرو لپـاره ډوډۍ راټولـول بـه مالـک ورتـه کـول، همدارنګـه نمـوړى بـه مکلـف و، چـې د لماخوسـتنه هـم تـر ډېـره پـه مسـجد کـې پـاتې شـي، څـو ټـول خلـک ووځـي، لـه اخيـره ور پسـې راقلـف کـړي، طالبـان بـه هـم پـه يـوه ځـاى نـه پـاتې کېـدل، چـې ډوډۍ بـه يـې يـو ځـاى وخوړلـه د شـپې لپـاره بـه بـل ځـاى تلـل، امـا لـه بـده مرغـه ترڅـو دوى ځـاى بـدلولو، چاپـه پـرې ولوېـده، همـدا و چـې مالـک هـم ګيـر پکـې راغلـو، تـوره خـولۍ يـې پـه سـر ورکـش کـړه، طيـارې تـه يـې پورتـه کـړو، لـه ځـان سـره يـې يـوړو، هغـه هـم پـه داسـې حـال کـې چـې، درى ورځـې وروسـته د راتلـونکې جمعـې پـه ورځ يـې واده و، واده هـم داسـې د آرمـانونو ډک واده، چـې کالونـه کالونـه يـې د خپلـې معشـوقې (ډېـوې) کـورنۍ تـه د سـوال لمـن غـوړولې وه، ان تـر دې چـې کلـه بـه يـې د مسـجد ملاامـام تـه اوزر زارى کـولې، کلـه بـه يـې د کلـي د مخـورو او لحـاظمنو سـپينږيرو لاسـونه ښـکلول، ورواسـطه کـول بـه يـې، ولـې دا چـې د ډېـوې پـلار يـو پېژنـدل شـوى

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضــي او پيســه داره شــخص و، لويــه کــورنۍ يــې لرلــه، بــرعکس مالــک د يــو غريــب ســړي يــا د مســجد د خــادم زوی و، چــې ده خپلــه هــم د نــورو کــارونو او مزدوريــو ســربېره تــر ډېــره د پــلار ســره د خــادمۍ پــه چــارو کــې همکــاري کولــه، پــه ډېــوه بانــدې عاشــقۍ يــې هــم د مســافرو لپــاره هــر مــازيګر د کلــي لــه کورونــو د ډوډۍ راټولــو نــه منشــاء اخيســتې وه، لــه دې کبلــه د ډېــوې کــورنۍ پــه هــېڅ صــورت مالــک خپــل ســيال نــه ګڼلــو، کنــه کــه څــه هــم لــه غربــت هــاخوا نــور ملــک کــې هــېڅ کمــی نــه و، ډېــر يــو شــرف او ســنګين هلــک و، ښــکلې ځــواني يــې لرلــه، تــر دولســم صــنف پــورې يــې زدکــړې هــم کــړې وې، خــو ســره ددې چــې پــه ډېــوه پــورې يــې ډېــر ســخت زړه ګنــډلی و، پــه هــېڅ نوعــه نــه تــرې صــبرېدو، بــل مقابــل د ډېــوې کــورنۍ يــې هــم پــه وړانــدې ډېــره جــدي وه، نــه يــې د ملاامــام مــخ منلــو، نــه د مشــرانو او نــه هــم د ســپينږيرو ټــول يــې لــه يــوې مخــې راځوابــول، څــه ســر مــو خــوږوم، لنــډه دا چــې، بلاخيــره پســې لــه وختونــو، وخــت راغلــو، هــره دعــا يــا صــدقه يــې چــې قبولــه شــوه، عــلاوه ددې چــې عاشــقي يــې يــو طرفــه وه، يــوازې مالــک زړه پــرې بــايلی و، پــه ډېــوه کــې تــر اخيــره چــا داســې څــه علايــم او حرکــات ونــه ليــدل چــې ګويــا دا دې هــم پــه مالــک مئينــه وي، امــا دا چــې مالــک زښــته ډېــر وخــت او زښــته ډېــر عــذر او زارۍ وکــړې، خــدايزده زړه يــې پــرې وســو؟ لــه کبــر نــه وويرېــده؟ کــه بــه بلــه کومــه خبــره وه، خــو هــر څــه چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

و، د ټـولې کـورنۍ خـلاف یـې د مالـــک وړانـدیز تــه لبیـــک ووېلـو، د خپلـې کــوزدې ګــل یــې ورتــه واســتولو، لــه یــادولو دې پــاتې نــه وي، د خــوب د لیــدو پــه شــان، کلــه چــې د ډېــوې لــه خــوا د خپلــې نــامزادۍ پــه ورتــه رااسـتول شــوي ګــل د مالــــک ســـترګې ولګېــــدې، د معـــامول خــــلاف غجیـــب او غریـــب احساســـات یـــې لـــه ځانـــه وښـــودل، پـــه ځـــای ددې چـــې وخانـــدي خوشـــحالي وکــړي، ډکــه کوڅــه کــې یــې پــه چیغــو چیغــو وژل ان تــر دې چــې بــې حالــه شــو، ضـعف یـې وکـړو، رنـګ یـې لکـه د مـړي تـک زېـړ شـوه، خـو پـه هـر راز، خلاصـه لا هــم ســره ددې چــې مالــک تــه د کــوزدې د ګــل پــه اســتولو، ډېــوې د خپلــې کــورنۍ د فــرد، فــرد مخالفــت پــه ســر اخیســتی و، فاصــیله یــې تــرې نیــولې وه، د هــر یــوه پېغــور، پېکــې، پــټ او ښــکاره خبــرې یــې پــه ځــان تېرولــې، خــو بیــا هــم ددې ټولــو ســتونزو ســره ســره، د مالــک د بــې وســۍ لــه وجــه دری کالــه د پـلار پـه کـور نـامزاد کېناسـته، پـس لـه دریـو کـالونو مالـک او کـورنۍ یـې ایلـه د واده کولــو تیــاری ونیولــو، کــه څــه هــم وېــل کېــدل چــې دا هــم ډېــوې خپلــې ګــانې ورکــړې وې، همغــه یــې پلــورلې وې، واده تــه یــې تیــاری پــرې ونیولــو، خــو هــر څــه چــې و. امــا بدبختانــه دا ارمــان یــې یــو ځــل بیــا پــه زړه داغ پــاتې شــو، مالـــک امریکـــایي ځواکونـــو لـــه ځانـــه ســـره بوتلـــو، د واده لپـــاره ټولـــه تیــاري او ترتیبــات یــې پــه ځــای پــاتې شــول، پــه دې ســره د کــورنۍ ســربیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

يــې، مالــک د خپــل شــرافت او انســانيت لــه مخــې د واړه کليوالــو پــه زړونــو کــې خــاص ځــای درلــود ، همــدا و چــې درد يــې پــه ټــول کلــي د مــاتم ســيوری خــور کــړو، زمــا خــو نــو بيــا بېخــي د بــدو ورځــو، راز او نيــاز يــوازنی ملګــری و، لــه حــده زيــات پــرې خفــه شــوم، يعنــي کــه ووايــم، چــې د عمــر پــه اوږدو کــې مــې تــر ټولــو لويــه غميــزه وه، ممکــن دروغ مــې نــه وي ويلــي، خــو افســوز نــور مــې هــېڅ مرســته وس کــې نــه و ورســره، يــوازې هغــه کارونــه چــې مالــک بــه يــې د پــلار ســره د مرســتې او همکــارۍ پــه پــار مــخ تــه وړل، هغــه کــه د خــادمۍ و، يــا تــر کــور بهــر نــور کارونــه و، لــه ده وروروســته، ان لــه همــدې اولــې ورځــې نــه مــې پــه ټــول اخــلاص وږه ورکــړه. لنــډه دا چــې د مالــک د کــورنۍ، دوســتانو او کليوالــو د ټولــو هڅــو ســره ســره بيــا هــم نهــه (۹) مياشــتې يــې نــه د مــړي حــال معلــوم شــو، نــه د ژونــدي، چــا بــه ويــل لــه طيــارې يــې راغوځــولی، ذره، ذره شــوی مــړ دي، چــا بــه ويــل ګونتنــامو تــه يــې وړی، کــوم چــې پــه کوبيــا هېــواد کــې د نــاټو ځواکونــو تــر ټولــو لــوی او وحشــتناک زنــدان و، چــا بــه بګــرام او لــوګر يــادول، چــون لــوګر کــې د امريکايــانو ډېــره لويــه قرارګــاه و، زمــوږ د ولايــت پــه شــمول يــو شــمېر نــورو نــژدې ولايــاتونو کــې شــپنۍ چــاپې اکثريــت لــه لــوګر نــه وهــل کېــدې، کــوم کســان بــه يــې چــې ژونــدي ونيــول، هغــه يــې هــم لمــړی لــوګر تــه وړل، وروســته بــه يــې يــا وژل او يــا بــه يــې هــم نــورو زنــدانونو تــه اســتول،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخیره پس له نهه میاشتو مازیگرو، باغ کې مې ریشکه ریبله، مبایل ته مې له یوې ناشناخته شمارې نه زنگ راغلو، د اوکې سره سم مې غږ پرې وکړو:

- بلې سلام علیکوم!

- وعلیکوم سلام لونگ جانه! جوړ یې، پخیر یې...؟

سر له لمړۍ کلیمې مې یې غږ وپېژندو، له خوشحالۍ مې تر ټول وجود فوراً یو قسم سور تاو پورته شو، ان لاس او پښو مې لړزه پیداکړه، په خوښۍ سره مې ورغبرگه کړه:

- مالک جانه! ته یې، که خوب وینم؟

دی هم موسکی شو کړل یې:

- هو لونگ جانه! مالک یم خنگه یې؟ ښه یې؟ کور مو خیرت دی؟ زما د لالک دوی نه احوال لرې ښه دي؟

- شکر الحمدالله چې غږ مې دې واورېدو، هو! فضل د الله ج دی، موږ هم ښه یو، ستا لالک، مورجانه او خورکۍ دې هم جوړ او روغ دي، دا وایه چې ته خنگه یې؟ له کوم ځای نه دې زنگ وهلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- الحمــدالله چــې ښــه ياســت، زه هــم د الله ج کــرم دی ښــه يــم، لــه کابــل نــه مــې زنـــګ کـــړی، د بـــاګرام زنـــدان کـــې وم، دری ورځـــې لـــه مخـــه مـــازيګر محاـــل، د څـو نـورو زنـداني ملګـرو سـره آزاد شـوم، همغـه ماښـام کابـل تـه راغلـو، خپـل مبايـل نـه لـرم، اوس مـې هـم لـه فيسـو نـه زنـګ کـړی او لمړنـی کـس تـه يـې چـې تمـاس مـې درسـره ونيولـو، خـو فعـلاً دې هـم خبـره صـرف ستاسـره وي، چـون مـا د نيمـروز د مـوټرو ټيکـټ کـړی، ښـګـا تـه پخيـر حرکـت کـوم، کـه الله ج راسـره وکړل، غواړم همداسې اورپا ته ولاړ شم....

دهلـــک خبـــرو دوم لرلـــو، ولـــې دا وروســـتۍ جملـــه مـــې يـــې ونشـــوی زغملـــی، ځای په ځای مې قيد کړو ورغبرګه مې کړه:

- پــه تــا څــه شــوي؟ و ظالمــه! مــور او پــلار دې درپســې ړانــده شــول، دا نهــه مياشــتې دې نــه د مــړي درک پــه لاس ورتلــو نــه د ژونــدي، اورپــا خــو تښــتې نــه، بلخــوا هغــه کوژدنــه ډېــوه دې چــې کالونــه کالونــه يــې دې کــورنۍ تــه اوز او زارۍ وکــړې، د لــوی او کوچــوني زنــه يــې دې ونيولــه، لاســونه دې ورتــه مچــو کــړل، ولــې بيــا هــم نــه يــوازې دا چــې ســيال يــې ونــه ګڼلــې، بلکــې ســتا ســره د خپلــې لــور کــوژده کــول يــې د ځــان ســپکاوی ګڼلــو، مګــر دې خپلــه زړه دربانــدې وســو، ســتا لپــاره يــې د ټــول کــور مخالفــت پــه غــاړه واخيســتو، د خپلــې نـامزادۍ ګــل يــې درتــه واســتولو، ايــا نــن ســتا څنګــه وجــدان منــي، چــې دومــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـې غیرتـي ورسـره وکـړې؟ د کـالونو لپـار یـې یـو ځـل بیـا د خپلـې هغـه کـورنۍ خبـرو او تهدیدونـه تـه پـه خولـه ورکـړې، کـوم چـې د فـرد ، فـرد غـړي لـه خـوا یـې سـتا پـه خـاطر رټـل شـوې، تـر خپلـه وسـه، وسـه قصـد ورسـره کـوې؟ پـام هـېڅ کلـه دومـره لویـه بـې عقلـي ونکـړې، هـرو مـرو دې یـو ځـل کـور تـه راشـه، مـور او پـلار دې غـبږ کـې ونیسـه، پـه تاپسـې د فرهـار زړه پتـۍ یـې شـه، همدارنګـه د واده لپـاره دې چـې کومـه تیـاري نیـولې وه، هـر څـه پـه خپـل ځـای دي، حتـا یـو د ګـوګردو قـوطی هـم نـه دی ضـایعه شـوی، واده دې وکـړه یـوه میاشـت تېـره کـړه، بیـا دې تـولې لارې پـه مـخ خلاصـې دي، خـدای ج دې وکـړي چـې آسـمان ته وخېژې.

پـه دې سـره د هلـک غـږ خـورا مایوسـانه، حتـا ژړا تـه نـژدې رنـګ خپـل کـړو، راغبرګه یې کړه:

– تـه ربښـتیا وایـې لونـګ جانـه! مـنم دا یـوه ډېـره ظالمانـه پرېکـړه ده، خـو پـه عـین حـال کـې زمـا لـه خـورا سـخت مظلومیـت او مجبوریـت نـه هـم ډکـه ده، چـون زنـدان کـې لـه ماسـره ډېـر لـوی ظلـم شـوی، بـې لـه شـکه کـه پـه دې حال کـور تـه درغلـم پـه ځـای ددې چـې مـور، پـلار او دوسـتانوته مـې خوشـحالي ورکـړم، بـرخلاف لا بـه یـې درد زیـات کـړم، همدارنګـه ډېـوې تـه هـم عـلاوه ددې چـې نـوره بـه یـې هـم د خپلـې کـورنۍ سـخو او پېغورنـو تـه پـه خولـه ورکـړم، ښـکاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چې مستقماً بـه هـم ډېـر لـوی عصـبي شـوک پـرې وارد کـړم، څنګـه چـې کـه څـه هـم کفـار پـه ظـاهره د انسـانیت او بشردوسـتۍ نـارې وهـي، خـو واقعـت کـې دوی د انسـانیت، بشـریت تـر ټولـو سـتر دښـمنان و، فـرض کـړه، کـه یـو ځنګـل کـې تـر ټولـو خطرنـاک او وحشـتناکو ځنـاورو تـه پـه ګیـر ورشـې ټـول ظلـم زیـاتی بـه یـې همـدومره وي، چـې وبـه دې وژنـي، غوښـې بـه دې وخـوري، مګـر دې کفـارو کاشـکې یـوازې یـو انسـان وژلـی او غوښـې یـې خـوړلی پـه همـدې یـې بسـنه کـولی، امـا دوی چـې کلـه یـو انسـان د زنـدان د تـورو تنبـو شـاته لـه نـورو انسـانانو راجـلا کـړي، د خـورا سـختو وهلـو، شـکنجو، برقونـو ورکولـو سربېره، هـېڅ نوعـه انسـاني کرامـاتو تـه یـې درنـاوی نـه لـري، پـه سـپیانو یـې داړي، جسـي تېـري پـرې کـوي، پـه خولـه کـې یـې بـولې ورتـه کـولې، اسـتغفرالله پـه قرانکـریم یـې لـه پاسـه خېـژول، محمـد ص او الله ج تـه یـې ښـکنځل او سـپکې سـپورې پـرې کـولې، حتـا د نسـل وژنـې پـه پـار هغـه نوځوانـان چـې سـن بـه یـې لـه پنځلسـو کـالو لـوړ لـه ډېرشـو کـم و، خسـایان کـول یـې، یعنـي د تـل لپـاره یـې مـردي لـه منځـه پـرې وړلـه، هسـې یـې هـم وضـعیت ښـه نـه و، خـو دلتـه سـم پـه ژړا شـو، پسـې زیاتـه یـې کـړه: بدبختانـه دا ظلـم یـې له ما سره هم کړی!

په دې سره یې نابېره، په جګ غږ خبرو کې ورولوېدم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افففففففـف دا څـه د ځنـاور اولاد دی، تـا خـو هـېڅ ګناه نـه لرلـه، اخيـر ولې؟

اصـلاً دا د دوی ظـاهري شـعارونه او زمـوږ د سـاده، خوشـباوره ولـس او خلکـو پـه سترګو کـې خـاورې اچـول دي، کنـه تـر کومـه ځايـه چـې مـا وليـدل، د پـردې تـر شـاه، طالـب، عسـکر، ملکـي، ګنهګـار، بـې ګناه هـېڅ تـوپير نـه ورتـه لرلـو، نـه هـم دا پوښـتنه وه، دوی خـاص او خـاص پـه نـام د افغـان او مسـلمان دوښـمن و، څـو يـې چـې وس کېـدلو د هـېڅ نوعـه ظلـم زيـاتي هيلـه يـې نـه پـرې کولـه، پـه ټـول کـې هغـه د کفـر او اسـلام تـرمنځ د تـاريخي دښـمنۍ عقـده يـې پرې سړوله.

خـو پـه هـر راز، تمـاس مـو ټـنګ ټـنګ کـوي، چـې قطعـه نشـي، مقصـد لـه ماسـره يـې چـې کـوم وحشـت کـړی، پوښـتنه مـې وکـړه، ډاکتـران وايـي: ددې سـتونزې عـلاج يـوازې پـه اورپـايي ځينـو هېوادونـو کـې ممکـن دی، لـه دې کبلـه پـرون د يـوه قاچـاقبر سـره هـم وغبـږدم، دسـت خـط مـې ورتـه وکـړو، کـه څـه هـم نسـبت نـورو قاچـاقبرو تـه پيسـې زيـاتې اخلـي، خـو دا پـه دې ښـه دی، چـې دلتـه يـا پـه لارو پيسـې نـه اخلـي، هلتـه هـم خپلـه شـرکت لـري، کلـه چـې مسـافر ورسـوي، همغـه خپـل شـرکت کـې يـې ورسـره پـه کـار کـوي، مياشـتانه يـې لـه معـاش نـه د فيصـدۍ لـه مخـې خپـل قاچـاق ګرځـوي، نـو کـه خـدای ج سـالم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورســـولم، انشـــاءالله ډېـــر زر بـــه هـــر څـــه ســم شــي، هغــه کــه صـحي مشــکیل مـــې دي، کـــه اقتصـــادي، لـــه هـــره اړخـــه بـــه مـــې خپلـــې کـــورنۍ او دوســـتانو تـــه خوشـــحالي ورکـــړم، اګـــر چـــې تاتـــه مـــې هـــم دا ســـر دردي نـــه درکولـــه، نـــه مـــې خبرولـــې، خـــو پـــه ښـــني ســـره، نـــه وېـــل کېـــږي انســـان دی، ډېـــر اوږد او ســـخت ســـفر دی، کـــه ونـــه رســـېدم، پـــه لارو څـــه راوشـــول، ژونـــد مـــې لـــه لاس ورکـــړو، چـــې بیـــا مـــې لالـــک او مورجانـــه خبـــر کـــړې، ترڅـــو زړونـــه یـــې صـبر شـــي، ټـول عمـــر مې د راتلو په انتظار تېر نکړي او..

د همـــدې او پـــه نقطـــه کـــې یـــې خبـــرې بنـــدې بنـــدې شـــوې، نـــه پـــوهېږم نـــور بـــه یـــې څـــه ویـــل؟ متاســـفانه پـــه اورېـــدو یـــې ونـــه توانیـــدم، بلاخیـــره تمـــاس مـــو قطـــع شـــو، پـــه کومـــه شـــماره یـــې چـــې زنـــګ کـــړی و، بـــار بـــار مـــې دایـــره کـــړه، لـــه بـــده مرغـــه زنـــګ یـــې نـــه تېرولـــو، تـــر ډېـــره مـــې ســـترګې وې، لـــه هغـــو خوانـــه هـــم بیـــا زنـــګ رانغلـــو. نیمـــه پنـــډه ریشـــکه مـــې ربـــدلې وه، نیمـــه لا پـــاتې وه، د مالـــک د خبـــرو پـــه اورېـــدو ســـره، عـــلاوه ددې چـــې ژونـــدی و، غـــږ مـــې یـــې واورېـــدو خوشـــحاله شـــوم، امـــا د ورســـره شـــوي ظلـــم لـــه کبلـــه یـــې ډېـــر ســـخت جګرخـــون کـــړم، لـــه لاس او پښـــو مـــې ســـاه وختلـــه، ان متهـــو کـــې مـــې ددې توانـــایي راپـــاتې نشـــوه، ترڅـــو دا پـــاتې نـــوره نیمـــه پنـــډه ریشـــکه مـــې هـــم ربـــدلې وی، خـــو پـــه هـــر صـــورت، لنډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه يـې وايـم، شـپه تېـره شـوه سـبا مـازيګر يـې بيـا پـه يـوه ناشـناخته شـماره زنـګ وکړو، له سلام کلام وروسته يې کړل:

– نيمـروز کـې يـم، دشـپې پـه (۱۱) بجـو د ايـران پـه پولـه وراوړو، مقصـد دعا کوه!

– ولـې نـه، الله ج دې پـه خپـل امـن امـان کـې لـره، افسـوز پـرون دې تمـاس قطعـه شـو، لـه دې خـوا مـې هـم ډېـر زنګونـه ووهـل، بدبختانـه رخ نشـو، کنـه: اکـلاً دا خپـل جيـب خـرڅ خـو بـه مـې درکـړی و، پـه لارو کـه وږی شـوی وای، يـو نيم بيسکوټ، يو بوتل اوبه موبه خو به دې پرې اخيستې وې!

– تـه دې ژونـدی يـې لونـګ جانـه! مننـه پيسـې راسـره شـته، د لارې د ضـرورتونو لپـاره شـل، شـل ډالـر جيـب خرچـه کابـل کـې قاچـاقبر ټولـو همسـفر ملګـرو تـه مـې راووېشـله، تـه يـوازې دعـا کـوه، صـرف احوالـ مـې درکولـو، ماوېـل چـې خبـر وې، نـور دې پـه الله ج سـپارم، مبايـل مـې د يـو ملګـري دی چې مصرف يې زيات نه شي.

پـه همـدې سـره مـو خـدای ج پامـاني وکـړه، تـر ځنـګ مـې يـې کلـک ټينګـار هـم پـرې وکـړو، ګويـا چـې هـر ځـای دې لاس رسـېدو ماتـه زنـګ کـوه، نـور مـو تمـاس سـره قطعـه کـړو، بلاخيـره سـره ددې چـې دری ورځـې وروسـته مـې سـاعت پـه سـاعت تلوسـه پسـې زياتېـده خـو لا هـم (۷) ورځـې يـې هـېڅ زنـګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

منـګ رامعلـوم نشـو، پـه آتمـه ورځ يـې زنـګ وکـړو، زمـا د بلـې! پـه څـواب کـې يې کړل!

- لونګ جانه! سلام عليکوم جوړ يې؟ پخير يې....

- وعليکوم سلام! شکر دی الحمدالله، ته ښه يې، ملګري دې ښه دي؟

- هـو د الله ج فضـل دی، مـوږ هـم ښـه يـو، وښـه وروره! سـتا بـه سـودا وه، پـه لارو مـې هـيڅ موقـع پيـدانکړه چـې تمـاس مـې درسـره نيـولی وی، نـن سـهار پـه اوه بجـو شـيراز تـه راورسـېدو، ايلـه مـې اوس وکـولی شـوی چـې زنـګ درتـه وکړم.

- خـدای ج دې وښـه کـه څـه هـم سـودا خـو مـې رښـيا هـم زياتـه وه، خـو څـه شـکر چـې پخيـر تـر شـيرازه ورسـېدئ بـاقي مـو هـم د کاينـاتو لـه سـتر مالـک نـه پـه امن امان کې غواړم! مجلس مو څو دقيقې اوږد شو، اخير کې يې کړل:

- يـوه هفتـه دلتـه شـته يـو، د راتلـونکې پـنج شـنبی پـه شـپه پخيـر حرکـت کـوه، انشـاءالله بيـا زنـګ درتـه کـوم، همداسـې و، د پـنج شـنبې پـه ورځ يـې زنـګ وکړو، په سلام پسې پيوست يې کړل:

- لونـګ ګلـه! مـوږ بيکونـه بسـته کـړل، بېګـاه تـه پخيـر حرکـت کـو، مقصـد بيـا دې هم له دعاګانو هېر نشم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنـډه دا چـې، دا ځـل یـې پـوره پنځـه دېـرش ورځـې هـېڅ احوالـ رامعلـوم نشـو، خوشـبختانه پـس لـه پنځـه دېرشـو ورځـو یـې پـه یـوه ډېـره ناآشـنا شـماره چـې تـول تالـل شـپږ عـدده وه، زنـګ ووهلـو، تـر سـلام او جـوړ، پخیـر وروسـته یـې کړل:

- لـه ترکیـه نـه مـې زنـګ کـړی، سـتا د دعاګـانو برکـت و وروره! ایلـه نـن سـهار پخیـر راورسـېدو، کـه څـه هـم ډېـر سـخت تکلیفونـه رابانـدې تیـر شـول، یـو ځـل تقریبـاً ان د ترکیـه پلازمینـه انقـره تـه راورسـېدو، د ښـار پـه دروازه کـې یـې ونیولـو، تـر درې ورځـې زنـدان خـورا سـختو شـکنجو وروسـته یـې واپـس ایـران تـه ردې مـرز کـړو، دوې ورځـې وروسـته بیـا پـرې راروان شـو، دا ځـل بیـا ښـه راغلـو، اګـر چـې یـو ځـای کـې یـې پیرونـه رابانـدې وکـړل، دا یـو لاس مـې لـږ زخمـي هـم شـو، ولـې بیـا هـم ښـه و، الحمـدالله راورسـېدو، اوس بهـر تـه نـژدې یـو ښـار کـې یـو، معلومـه نـه ده، چـې لـه دې ځـای نـه بـه څـه وخـت حرکـت وکـړو، کېـدی شـي یـو څـو ورځـې دلتـه هـم پـاتې شـو، خـو کلـه چـې تللـو بیـا انشـاءالله احوال درکوم!

- ښـا سـمده، الحمـدالله چـې پخیـر ترکیـه تـه هـم ورسـېدلی، لاس خـو بـه دې ډېر نه وي، خوږ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نــه ډېــر نــه دی خــوړ، پاســمان مــې پــرې شــروع کــړی، انشــاءالله ښــه کېــږي، پــه همــدې ســره، نــه پــوهېږم څــه ټکــه پــرې ولوېــده، کړنــګ، کړنــګ، کړنــګ بيــا مــو تمــاس قطعــه شــو، خــو ښــه و، هغــه مهــم مطلــب چــې ترکيــه تــه رســېدلی او هلتــه ځــای پــه ځــای شــوی، تــرې ترلاســه کــړو، څــه ناڅــه مــې زړه ډاډه شــو، پــه ترکيــه کــې يــې تقريبــاً دوې هفتــې تېــرې کــړی، بلــه ورځ پــه داســې حالــل کــې چــې د مــازيګر او ماښــام مــنځ و، زنــګ يــې وکــړو، پــه ورخطــايۍ ســره يــې د حالــل احوالــل پوښــتنه وکړه، پسې کړل يې:

- د بهــر پــه غــاړه يــم، نــور حرکــت کــو وروره! کويکــه (کښــتۍ) راتــه راغلــه، کــه څــه هــم ډېــره ګــوچنۍ تقريبــاً لــس نفــري کويکــه ده او مــوږ ډېــرش کســان يــو، خــدايزده دا د ظــالم زوی مــو څــه رنګــه پکــې ځــايوي؟ خــو لــوی لــوی د ټيکټېــر (ترکتــول) ټوپونــه يــې پســې ترلــي، ګومــان کــړم، ځينــې نفــر بــه پــه هغــو کېنــوي، امــا خــدای ج دې وکــړي، چــې مــا ټوپونــو تــه نــه کــړي، لاس مــې خــوږېږي، منــه کــه بيخــي ځــان پــرې تکيــه کــړی شــم، خــو پــه هــر حالــل، مقصــد نــن دې ښــخــي ډېــرې ډېــرې دعاګــانې غــوارم، وبــل کېــږي، چــې دا کــويکې ډېــرې تېــزې، دي، کــه الله ج خيــر پــيښ کــړي، پــه نهــه ســاعتونو کــې، يعنــي ســهار مخــه، آمــان تــه رســېږو، انشــاءالله کوشــش کــوم، څــومره چــې زر ممکــن و، بيــا تمــاس درســره نيســم، احوالــل درکــوم! پــه همــدې ســره يــې ماتــه د نوبــت راکولــو پــه پــار ســاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیولــه، د شــونډو د پرانیســلو ســره مــې زر بیــا پــه خبــره کــې راولوېــدو کــړل یې:

– وبښه وروره! قاچاقبر مو ناري وهي، د خدای ج پامان ولاړم درنه!

نـور مـا هـم ورسـره اوږده نکـړه، د مخـې بنـې پـه کولـو سـره مـې تمـاس ورقطقـه کـړو، لـه همغـې ورځـې تـر ننـه، چـې اوه (۷) میاشـتې یـې ووتلـې، بیـا یـې زنګ نه دی کړی، والله علم، څه شو؟

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ افسوز چې ښځه نه وی }

ډېرى وخت د عاشقانو او معاشوقو تر منځ يو د بل نه درک کول او دهغو د احساساتو خيال يې نه ساتل، په لويو سر درديو واوړي، روستم او زرمينه هم يو د همدې ډول عاشقانو له جملې دي، دوی تر ډېره خورا خوږه مينان و، يو د بل ديدن پسې اوبه اوبه و، همدارنګه د يو بل د لارو څارلو او نورو عاشقانه حرکتونو د افراط له کبله يې، ان د سيمې ماشومانو به هم ورځ کې يوه ګړى ددوئ په عاشقۍ ګپ کولو، لنډه به يې وايم وخت راغلو د دواړو تر منځ څه مخالفت راپيدا شو، داسې وېل کېدل چې روستم ته يې وېلي و: له پلار سره مې د شنې يولې پټې واړوه، اتې داسې وګڼه چې همغه شيبه دې د يوې ښې خوړېنې مچو قيمت پرې کړى، مقصد په روستم خوارکي يې څلور پنځه ورځې پټې واړولو، لاسونه يې پرې سرې تناکې کړل، اتي يې بېلا بېلې بهانې ورته کولې، مچو يې نه ورکوله، که څه هم روستم زما له ماشومتوبه ملګرى او همصنفى و، نور ډېر ښه هلک و، خو له همغو ماشومتوب نه يې، ضد او عصبانيت لرلو، د معاملې خبرې په وړاندې به ډېره تيزه منډه او له حده زياته لوچکي ترې وشوه، خو وروسته به يې بيا په زړه هېڅ هم نه و، مګر کار به يې خراب کړى و، اتې به يې پښېمانۍ چندان ځاى نه نيولو، همدا و، چې زرمينې ته يې هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپـل زور ښــودلو او غــچ اخیســتلو پــه پــار مــور او پــلار ورولېــږل د یــوې بلــې نجلـۍ سـره یـې ځـان نـامزاد کـړو، زرمینـه یـې د کـور کلـي ټوکـو ټکـالو او خبـرو تـه پـه خولـه ورکـړه، د هـر مجلـس ګـپ یـې پـرې جـوړ کـړو، څـه سـر مـو خـوږوم، روسـتم یـې ښـځه رانـاوې کـړه، درې ځلـور کالونـه ووتـل یـو زوی او لـور یـې هـم وشـول، خـو دې وختونـو کـې یـو ځـل بیـا کلـي کـې د روسـتم او زرمینـې د اړیکـو او عاشـقۍ پـاللو ګنګوسـې راژونـدۍ شـوې، مګـر ان تـر دې چـې بلـه ورځ خبـر شـوم، روسـتم یـې ښـځه طلاقـه کـړه، حتـا طلاقنامـه کـې یـې دشـاهدانو پـه حضـور بچیـان هـم د ښـځې پـه نـوم کـړي، اتـې یـې د اولادونـو سـره، د پـلار کـره ورلېږلـې، دا خبـره ېبخـې عجیبـه راتـه ښـکاره شـوه، مخکـې مـې یادونـه کـړې روسـتم مـې یـو خـوا همزولـی او د ماشـومتوب ملګـری و، بلخـوا لـه اوم نـه تـر دولسـمه همصـنفیان و، زړه مـې و، چیرتـه یـې پـه کومـه ګوښـه کـې غلـی راګیـر کـړم، پوښـتنه تـرې وکـړم چـې ولـې لېـونی شـوی یـې وسـړیه!؟ پـه دې کـې لـس، پځلـس ورځـې ووتلـې لا هـم پـه ګیـر رانغلـو، بلـه ورځ د سـهار د چـایو پـه محـال مـو دروازه وټکېدلـه، چـې کتـل مـې روسـتم و، د سـتړي مشـي سـره سـم مـې ورتـه کـړل: هلکـه! مـا پـه اسـمان غوښـتې خـدای ج پـه ځمکـه راکـړې، بـاور وکـړه دا څـو ورځـې دریسـې ګـرځم، راځـه، راځـه! تـر مخ یې شوم مهمانخانې ته مې ننیستلو، چای مې ورته واچولو کړل یې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- کــورنۍ او خپــل، خپلــوان ټــول راســره مــرور دي، د دنيــا پــه ســر مــې خــدای ج ته هيله وشوه، تاته وشوه اتي راروان شوم.

- ولې، ولې خيرت خو دی؟

جيــب تــه يــې لاس کــړو، يــوه لويــه ورقــه ليکلــی کاغــذ يــې راويســـتلو اخيــره برخه کې دوې دری امضاء ګانې، يو مُهر پرې لګېدلی و، کړل يې:

- خبــر شــوی بــه وې، ښــځه مــې طلاقــه کــړه، ســره د بچيــانو مــې يــې پــلار تــه ورولېږله، غوښتل يې نور هم څه ووايي، خبره کې يې ور ولوېدم:

- هــو خبــر شــوم ظالمــه! پــه همــدې خــاطر دريســې ګرځېــدم، لمــړی خــو دې لــه ســره ښــه کــار نــه دي کــړی، بيــا کــه بــدي هــم وه، پــه ښــځه کــې بــه دې وه، د ماشومانو يې څه ګناه؟

افسوزانه ساه يې وخيستله کړل يې:

- ربښــتيا وايــې خــو اصــلاً طــلاق کــول يــې نــه، بلکــې لــه ســره ددې واده کــول مــې لويــه ســهوه کــړې، پــه داســې حالــل کــې چــې زمــا پــه رګ رګ کــې د زريــنې مينــه جــاري وه، امــا بدبختانــه د يــو ډېــر معــاملي خپګــان چــې تقريبــاً د يــوې ټــوکې او نــاز رنــګ يــې لرلــو، ولــې مــا يــې د ســزا ورکولــو پــه پــار ددې نجلــۍ ســره د ځــان نــامزاد کولــو پــه ســختــه څپــړه ســزا ورکــړه، کــه څــه هــم لــه دې وروســته مــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکـر کولـو، څنګـه چې زرينـې زمـا پـه نـوم دبـدنامۍ درونـد پيټـی پـه سر ګرځولـو، د چـم واړو او زاړو زمـا دمينـې پـه صـفت پېژنـده، خـو مـا وخيسـتله د دوسـت او دښـمن خولـو تـه مـې ورکـړه، د هـر چـا خنـدا او رشـخند تـه مـې جـوړه کـړه، نـو طبعـاً تـر هـر چـا ډېـر نفـرت چـې تـرې لـري، هغـه کـس بـه زه وم، ولـې داسـې نـه وه، پـس لـه يـو کـال نـه، زمـا د توقـع خـلاف پـه يـوه ناشـناخته شـماره زنـګ راغلـو، چـې اوکـې مـې کـړو غـږ مـې يـې وپېژنـدلو، ټـول وجـود مې يو قسم جام شو حيران بريان ودرېدم خبرې مې له خولې وتښتې!

زرينې وخندل کړل يې:

- ولـې هـوش درنـه لاړو؟ وغږېـږه، غـږ مـې دې يادېـدلو نـور مـې صـبر ونشـو، زنـګ مـې درتـه وکـړو، زه خـو سـتا غونـدې نـه يـم چـې لغـت دې کـړم، اتـې دې هېـر کـړم، همـدې سـره يـې آواز ژړاغـونی شـو، بلاخيـره د خبـرو تـوان يـې لـه لاسـه ورکـړو صـرف د سـلګيو غـږ يـې راتلـو، دا چـې يـو خـوا مـې يـې پـه خپلـه ورسـره کـړې نـاځوانۍ ډېـر خجالـت کـړم، بلخـوا سـره د دومـره لـوې نـاځوانۍ چـې ورسـره کـړې مـې وه، خـو لا هـم ددې مينـه راسـره لـرل او غـږ رابانـدې کـول، يعنـې پـه ټـول کـې لـه پـاک زړه او وفـادارۍ نـه يـې ډېـر زيـات متثـره شـوم، يـوازې خپلـې خـولې مـې وچـولې، د وېلـو لپـاره مـې څـه نـه لـرل، نـه مـې دڅـه وېلو توان لرلو، صرف د بهانې په پار مې دومره ووېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل ځـای يـم، زه بيـا زنـګ درتـه کـوم، نـور مـې تمـاس ورقطـع کـړو، خـو پـه هـر حـال، دا چـې پـس لـه ډېـره وختـه او ډېـرو کيسـو لمړنـی تمـاس و، طبعـاً دواړه يـې ډېـر سـخت تـر اثـر لانـدې راغلـو، لـه دې وروسـته مـو کـرار، کـرار تماسـونه زيـات او وضـعيت مـو هـم عـادي شـو، نجلـۍ لـه پخـوا ډېـره کلکـه او خـوږه مينـه راسـره کولـه، چـې کيسـه اوږده نشـي بلاخيـره خبـره تـر دې راورسـېده، دمينـې د پـاللو تـر څنـګ تقريبـاً دوه کالـه مـو پـه دې چـونې سـره ووهلـې، چـې مـا تـرې غوښـتل ترڅـو ددې ښـځې او بچيـانو پـه شـتون کـې واده راسـره وکـړي، مکـړه دې ډېـر کلـک انکـار کولـو، ان تـر دې چـې وېـل يـې سـتا پـه نـوم د پـلار پـه کـور سـر سـپينه ومـه، ولـې تـر څـو دې دا ښـځه او بچيـان سـتا پـه کـور کـې وي کـوزده او واده نـه درسـره کـوم، کـه رښـتيا مينـه راسـره لـري او لـه زړه غـواړې، مـا دخپـل ژونـد ملګـرې کـړې، ځنګـه چـې زه سـتا لپـاره هـرې قربـانۍ تـه تيـاره يـم، تـه هـم بايـد زمـا دا يـو شـرط ومنـې، ښـځې تـه دې طـلاق ورکـره اولادونـه يـې هـم دې تـه ورکـړه، يـوازې او يـوازې همغـه وخـت زه پـه تـا د بيـا ځلـې لپـاره بـاور کـولی شـم، چـې رښـتيا هـم تـه ماسـره مينـه لـرې، لکـه څنګـه چـې وايـې د واده کـول دې واقعـاً يـوه خطـاء يـا اشـتبا وه، بيـا صـرف يـو ماشـوم، حتـا د مسـجد خـادم هـم راولېـږه، زه يـې پـه لاس د خپلـې کـوزدې ګـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلېږم، څه مصارف چې پرې راځي تر واده پورې هم ټول مې په خپل پلار کوم.

که څه هم ددې ښځې نه د جلا کور مې ورته ووېل، ويې نه منله، بيا مې يوازې د ښځې د طلاق هم ورسره قبوله کړه، ولې په ماشومانو مې زړه نه کېدو، په دې کې يو کال بل هم تېر شو، لا يې هم په همغه يوه خبره ټينګه وه، بلاخيره څنګه چې خبر يې، د خپلې خطا د جبراب دا ستره قرباني مې ورکړه، ښځه او بچيان مې د تل لپاره رخصت کړل، سره ددې چې ماشومان خو هسې هم د خدای ج خوږ نعمت دی، ولې ښځه مې هم خورا شريفه نجلۍ وه، د خپل انسانيت او شرافت لمخې يې په کورنۍ او دوستانو مو ډېره ګرانه وه، په طلاقولو سره يې د کورنۍ په شمول مې ټول دوستان او خپلوان ډېر کلک راسره خفه دي، له دې کبله خدای ج ته مې هيله وشوه، تاته وشوه، يو خوا مې د ماشومتوب ملګرى يې بلخوا مې همصنفی يې دا يوه څواني به هرو مرو راسره کوې، د زرينې سره مې نور ټوله خبره خلاصه کړې، په هر څه خبره ده، خو بيا هم د لا ډډمنتيا په پار يې طلاق نامه غوښتې دا هم درسره واخله، صرف ورشه د کوزدې ګل يې تيار کور کې ايښى فقط درسره راوايې خله او تر دې ځايه يې راورسوه اتې دې چې شيرني کې هر څه غوښتل، په دواړو سترګو، صرف امر وکړه، که څه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېـرې بهـانې مــې ورتــه وکــړې، خــو ســړی شــله وه، بلاخپـر د غرمــې لــه ډوډۍ وروســـته ماسپښــن يــې ورشــارت کــړم، البتــه د زرينـــې دوی کــور تــه بــه زه لــه دې مخکــې هــم کلــه ناکلــه پــه مــړې او ژونــدي کــې ورتلــم، د مــور ســره مــې يــې پيژنــدل، زمــا د انــا خــه کېدلــه يعنــي يــو نــازک د دوســتۍ تــار مــو ورســره لرلــو، خــو پــه هــر حــال چــې ور ورســېدم، دروازه مــې ټــک کــړه، د زرينــې مــور دروازه خلاصــه کــړه، تــر ســتړي مشــي وروســـته تــاوخوانې تــه ننوتلــو، شــاوخوا مــې وکتــل ګــل نــه ښــکارېدو، خلاصــه د چــای څښــلو پــه محــال مــې کــرار کــرار وريــاده کــړه چــې ګويــا ريبــار يــم، د زرينــې د کــوزدې پــه ګــل پســې راغلــی يــم، ددې خبــرې پــه اورېــدو ســره د زرينــې کشــره خــور اوچــت جګــه شــوه، لــه اطــاق نــه ووتلــه، د يــوې لحظــې تــر تېرېــدو پــس د زرينــې ســره دواړې جــوړه اطــاق تــه راننـــوتلې ســلام يــې واچولــو، کشــره خــور يــې هــاخوا د مــور تــر څنــک، زرينــه دې خــوا کيناســـته، زه لا اختــه وم، مــور تــه مــې يــې لــه هــاخوا، دې خــوا پــه اشــارو او کنــايو خپــل مطلــب بشــپړولو، چــې زرينــې مــې پــه جــدي انــداز خبــره کې راودنګل، کړل يې:

– ښا روستم رالېږلی يې ريبار يې!؟

فکر مې وکړو چې له خوشحالۍ احساساتي شوه، په موسکا سره مې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– زه خـــو دا کارونـــه نـــه کـــوم، مګـــر دا چـــې روســـتم مـــې ملګـــری دی، نـــه مـــې نشـــوی ورتـــه ويلـــی، بلخـــوا ماوېـــل د عمـــه پوښـــتنه بـــه هـــم وکـــړم، دا ډېـــر وخـــت مـې نـه وه ليـدلې (د زرينـې مـور تـه بـه مـې عمـه ويـل) پـه هـر حـال د خپلـو خبـرو پــه جريــان کــې مــې جيــب تــه لــس کــړو، د روســتم او هغــه بلــې ښــځې طلاقنامــه مـې يـې روايسـتله، پسـې زياتـه مـې کـړه: تاسـو بـه خبـر ياسـت هغـه بلـه ښـځه يـې طلاقــه کــړه، دا يــې طلاقنامــه ده، بچيــان يــې هــم همغــه ښــځې تــه ورکــړي، طلاقنامــه کــې ددې هــم ذکــر شــوی، چــې روســتم نــور د کــاروان او هنګامــه پــه نوم خپل زوی او لور سره د ابد لابد لپاره هيڅ تالوق نه لري!

کړل يې:

– ته يې له سره ولوله!

طلاق نامه مې ښه په غور ورته ولوستله!

اخير کې يې کړل:

– ښــا ، ښــا ډېــر ښــه شــوي د همــدې شــيبې لپــاره انتظــار وم، دا چــې د عمــه پوښـــتنه دې پســـې وتړلـــه تاتـــه بـــه نـــور څـــه نـــه وايـــم، خـــو پـــه پـــرده کـــې جګېـــږي پـــه کومــه چــې راغلــی يــې پــه همغــو لار بېرتــه ورشــه، ډېــره ډېــره حيــا دې وي کــه څــه هـم پـه خولـه مـې نـه راځـي، خـو همغـه د زرينـې پـه الفـاظو بـه يـې درتـه ووايـم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېـدې کـوز طـرف تـه پـه اشـاره کولـو سـره یـې کـړل: ورتـه ووایـه نـور دې پـه خولـه کـې دغـه وهـم، واده کـول لا څـه خـدای ج کـه دې د دروازې سـپی کـړم، خپـل وار دې لیـدلی و، زمـا دې نـه و لیـدلی، هغـه ورځ چـې لمړلـی زنـګ مـې درتـه ووهلـو، زه نـامزاد شـوم، فقـط تـر همـدې ورځـې مـې خبـره پټـه کـړې وه، ګرځـه نـور لکـه ځوسـن سـپی پـه دېرانـو ځـوس وهـه، خبـرو یـې دوام لرلـو پـه تونده پکې ورګډ شوم کړل مې:

- خولـه دې سـمه ښـوروه، بـې حیـا ، افسـوز چـې تـه خـو ښـځه نـه وای، اتـې مـې تـر ځنـګ چـادر کـې منګـول ښبـه کـړه راسـره راجـګ مـې کـړو، غـټ غـټ قدمونـه مـې راواخیسـتل همداسـې تـرې راووتـل، لکـه بنـګ مـې چـې وهلـې وې، هـېڅ پـه لار راتلـو نـه پوهېـدم، قـدم مـې پـه ځـای نـه لګېـدو، رنـګ او بنـګ راروان وم، دغـه دې خولـه کـې وهـم د زرینـې دې جملـې مـې ذهـن کـې انګېـزې کولـو، کلـه بـه ځنـدا راغلـه، کلـه بـه ځـان تـه غوسـه شـوم، زړه کـې بـه مې وېل: همداسې ښه یې، ستا نه ریباری څه غواړې کور ګډیه؟!

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ښځینه ډاکتره شته؟}

لــه خــوارږه خــوب نــه پــرې راویښ شــوم، تقریبــاً د شــپې دوې بجــې وې، د مــوټر لــه غــورار ســره ګــډه، پــه نارینــه ډبــل، جــګ او ورخطــا غــږ د روغتــون پــه انګــړ کــې، ډاکتــر، ډاکتــر نــارې شــوې، خــو لا هــم پــه نــیم خــوبي حالــت کــې وم، هــېڅ مــې ســترګې نــه خلاصــېدې، چــون پــه دې شــپه یــوازې زمــا نوکریــوالي وه، تــر دولــس نیمــو، یــوې بجــې بســتر کــې د ناروغــانو پــه فشــار، تبــه کتلــو او د دوا پــه توصــیه کولــو لګیــا وم، همــدې ســاعت کــې پرېــوتلم، خــو پــه هــر حــال ځــو مــې ســم ځــان رابیــدارو لــه کړکــۍ مــې ورکتــل، پــه ډېــر شــتاب د اتــاق ور راوټکېــدو، ټــک ټــک پســې پیوســته یــې پــه اجلــه ســره کــړل: ډاکتــر صــاحب، ډاکتر صاحب...

زر مــې کمــیس غــاړې تــه کړلــو، ور مــې ورخــلاص کــړو، مشــعل نــامی د روغتون نرس ولاړ و، کړل یې:

– وبښــه ډاکتــر صــاحب! لــه خوبــه مــې راویښ کــړې، یــو ځــل عاجــل تــه راشــه، شــیخ صــیب یــوه ښــځینه ناروغــه راوړې ډېــره تکلیــف ده، البتــه لــه یــادولو دې پــاتې نــه وي، دا وخــت هغــه لــه نــن نــه شــاوخوا پنځــه ویشــت کالونــه وړانــدې پــه ۱۳۷۲ لمریــز صــحنه کــې د طالبــانو د لــومړۍ واکمنــۍ دوره وه او نمــوړی شــیخ صــیب عــلاوه ددې چــې د ولســوالۍ پــه ســطحه د جامعــه جومــات ملاامــام

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د قــومي مخــورو مشــر و، د طالبــانو د اســلامي تحریــک پــه نــوم د وخــت د حکومــت ډېــر لــوی نظــامي او قــدرتمن شــخص هــم و، زیــات شــمېر مصــلح کســان یــې لــرل، لــه قــده ټیــټ چــاغ او پــوخ عمــر یــې لرلــو، دوې شــملې بــه یــې پرېښــودلې، عــین حــال کــې ډېــر تونــد هــم و، ډېــری وخــت بــه یــې د دوهمــې خبــرې ســره وار کولــو، خلاصــه معشــل مــې تــر مــخ شــو، ببېرنــي قدمونــه مــې پســې وروا خیســتل، شــیخ صــیب د عاجــل بخــش پــه وره کــې ولاړ و، پــه مــا د ســترګو لګېــدو ســره یــې کــړل: ډاکتــر بــه نیــغ پــه خپلــه چــوکۍ ناســت و، تاســو د انځیــر ګلان نیم ساعت راپیدا کېږي نه!

د ښېــنې پــه غوښــتو ســره مــې رفتــار کــې لاس پــه نامــه ســلام علیــک او درنــای ورتــه وکــړو، نــور تېــز تــرې تېــر شــوم مســقیماً عاجــل شــبه تــه ننــوتلم، نــاروغ تــه مــې ځــان ورســولو، شــیخ صــاحب هــم جوخــت راپســې راننوتلــو، چــې کتــل مــې پیغلــه لــور یــې خــورا ســخته تکلیــف وه، ژړا او زګیــروي یــې ســره ګــډ و، پــه یــوه ذربــه یــې غتهــه. غتهــه ســاه اخیســتله، خپلــو خولــو کــې لنــدې، خوشــتې جــامې د چېرکــټ لــه پاســه پرتــه وه، عــین حــال کــې د ســتر ســاتلو پــه پــار، کــه څــه هــم چــادري یــې تــرې لــرې کــړې وه، خــو لا هــم تــور پړونــی یــې لــه ســر او مــخ نــه تــاو و، یــوازې دوې ســترګې یــې ښــکاربدې، مشــره میــرمن یــې، یعنــي ددې نجلــۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــور یــې هــم ورســره راوســتلې وه، د لــور تــر څنــګ یــې پــه چــوکۍ ناســته وه، لــه دروازې نه د داخلېدو سره سم مې، هغو ته هم کړل:

- مورې سلام علیکوم ستړې مشې!

په ټیټ او جړ غږ یې د سلام جواب راکړو.

بیا مې ورته کړل:

- په دې خورکۍ څه شوي؟

مــور یــې چــوپ پــاتې شــوه، شــیخ صــیب لاس ورتیــر کــړو، د نجلــۍ پــه کېــڼه خور پړونی یې لږ هاخوا کړو، کړل یې:

- لــه پــرون ســهار راهســې یــې خــالي ادرار بنــد دي، کــورنۍ دواوې مــو ډېــرې ورکــړې، خــو هــېڅ فایــده یــې ونکــړه، مــازیګر راهســې یــې دا ســپوخت هــم وپړسېدو،

د کمــیس لــه پاســه ښــکارېده دنجلــۍ مثانــه ببخــي پــه چــاود وه، دســتکش مــې پــه لاس کــړل، پــه دې دوو ګوتــو مــې لــږ. لــږ تختــه کــړه، د نامــه تــر غــوټۍ ښــکته ساحه یې لکه کاڼی داسې کلکه وه، شیخ صیب ته مې سترګې وروا ړولې:

- پــه خــورکۍ وخــت ډېــر وتلــی، زیاتــه تکلیــف ده، کــه ستاســو اجــازه وي، زر تــر زره بایــد د تناســولي آلــې لــه لارې پیــپ ورتــه تیــر شــي، خلتــه ورتــه واچــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـي، ترخـو يـو ځـل يــې مثانــه راخــالي شــي، لــه خطـره ووځــي، بيــا بــه يــې معاينـــات وکـــړو، څـــو معلـــوم شـــي، چـــې پروســـتات يـــې ســـتونزه پيـــدا کړې؟ مثـانې يـې چـرک کـړی؟ کـه بـل څـه مشـکيل دي؟ کلـه يـې چـې تشـخيص وشـو، دواه درته ليکم، انشاءالله دومره جدي خبره نه ده، ښه کېږي.

شيخ صيب رانيغ شو کړل يې:

- زنانه ډاکتره شته؟

- نه شيخ صاحب! بدبختانه زنانه ډاکتره نه لرو!

- څـه خـدای ج وهلــی يــې، کــه ډاکتــران يــئ، ملايکــې خــو نــه يــئ، د يــوې نـامحرمې ښـځې بربنـډول، د بـدن هغـه برخـو تـه يـې کتـل او لاس وروړل، چـې مـور او پـلار تـه يـې نـه دي روا، تاسـو پـه کـوم شـرعي حکـم، پـه کـوم مـذهب ځان ته حق ورکوئ او روا يې ګڼئ؟

زړه کـې مـې وېـل: دنجينـو مکتبونـه خپلـه تـا بنـد کـړي، چـې نجينـې مکتـب ونـه وايي، ښځينه ډاکتراني خو له اسمانه نه رالوېږي!

کــه څــه هــم پــه ټــول کــې دا د وخــت د طالبــانو د اســلامي تحريــک واکمــن حکومــت پالســي وه، چــې د نجينــو پــه مــخ د مکتبونــو دروازې پــه مطلــق ډول پکـې تـړل شـوې وې، خـو زمـوږ پـه منطقـه يـا د ولسـوالۍ پـه سـطحه نمـوړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـيخ صـاحب د نجينـو د ښـونځيو د بندېـدو سـربېره نـور ټـول حکـومتي احکـام کـه د خلکـو بـه خوښـه وه، کنـه. پـرې پلـي کـول يـئ، حتـا تـر اشـد ضـرورت، هغـه هـم لـه چـادرۍ او يـو نارينـه محـرم پرتـه هـېڅ ښـځې تـه لـه کـوره د راوتلـو اجـازه هـم نــه وه، لــه دې کبلــه کــه څــه هــم ممکــن د ســردار داود او ډاکتــر نجيــب د دورې يــوه نيمــه ډاکتــره بــه پيداشــوې وه، ولــې پــه دومــره ســختو شــرايطو او قيــداتو کــې يــې نشــوې کــولی، چــې روغتــون تــه راغلــې وی، دنــده يــې اجــرا کړې وی.

خـو پـه هـر حـال، شـيخ صـاحب تـه مـې چېرتـه دا خبـره کـولی شـوی، مخکـې مـې يادونـه وکـړه، ډېـر کلـه شـخه انسـان و، چـې معمـولي بـه يـې خبـره لـه دمـاغ نـه هسـې او داسـې وه، خـورا سـخت يـې سـرې بـې آبـه کولـو، ان وار يـې کولـو، دده په څواب کې مې په آجزانه انداز کړل:

- رښـتيا هـم شـيخ صـيب! اصـلاً مـوږ هـم دمجبـورۍ لـه مخـې ورتـه تـړل شـوي يـو، کنـه واقعـاً پـه يـو روغتـون کـې د ښـځينه ناروغـانو لپـاره پـه هـر بخـش کـې د ښــځينه ډاکترنــو شــتون خــورا اړيــن دی، خصوصــاً د داســې او دې تــه ورتــه ځينــې نــورو ښــځينه نــاروغيو د درملنــې لپــاره، خــو بيخــي اشــد ضــرورت دی، ولــې دا چــې مســوليت حکومــت او د صــحت عــامې وزارت تــه ورګرځــي، مــوږ څـه نشـو کـولی، خـو څنګـه چـې دا سـتا د لـورکۍ، يـا د ادرار بندېـدو نـاروغي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نارینــه او ښــځینو یــوه مشــترکه او عامــه نــاروغي ده، هــره میاشــت د نــارینو په شـمول یـو شـمېر نـورې ښـځینه هـم د نمـوړې نـاروغۍ لـه کبلـه راوړل کېـږي، پـس کـه زر تـر زره یـې تـداوي ونشـي انسـان لـه منځـه وړي، نـو سـره د نـاروا والـي یـې، یـو ډاکتـر نشـي کـولی چـې نـاروغ یـې تـر سـترګو لانـدې لـه درده او فشـار نـه چیغـه وهـي مـري، دی لاس تـر زنـې ورتـه ودرېـږي، د انسـاني تـرحم لـه مخې اړ کېږي چې ژوند یې وژغوري، درملنه یې وکړي.

- د کابل په روغتونونو کې ښځینه ډاکترانې نشته؟

- نــه، شــیخ صــاحب! تــر کومــه چــې زه معالومــات لــرم نشــته، خــو بیــا هــم پوښــتنه وکــړه، ممکــن کــوم روغتــون کــې وي، ولــې اکثریــت هغــه کــورنۍ چــې غــواړي هـرو مـرو بایـد خپلـې ښـځینه ناروغـانې، د ښـځینه ډاکترانـو پـه وسـیله تـداوي کـړي، پاکسـتان تـه یـې بیـایي، امـا لـه بـده مرغـه ستاسـو پـه لـورکۍ وخـت ډېـر وتلــی، تکلیــف یــې اوج تــه رســېدلی، کنــه همغــه پــرون چــې پــرې پــوه شــوي یاسـت، روانـه کـړې مـو وی، رسـولی مـو شـوی، فعـلاً هـېڅ ځـای تـه د وړلـو نـه ده، بیړنۍ تداوۍ ته اړتیا لري.

- د پیچکارۍ د ستنې په وسیله نه راخالي کېږي؟

- نـه شـیخ صـیب محتـرم! بایـد اساسـي درملنـه یـې وشـي، د سـتنې پـه وسـیله کـه یـوه انـدازه راخـالي هـم شـي، نـیم سـاعت وروسـته واپـس ډکېـږي، بیـا هـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیـپ تېرولـو تـه اړتیـا ده او د بیـا ، بیـا ځـل لپـاره خـو د سـتنې پـه واسـیله نـه کېـږي، چـون د مثـانې عضـلات ډېـر اسـاس دي، دومـره زخـم پـذیر نـه دي، داخل کې خون رزي کوي، چې هغه بیا لا لوی مشکیل رامنځ ته کوي.

– لاحولـه ولا قـوت.... څـومره دلیـل دې زده دی، تـه پیـپ راواخلـه زه یـې خپلـه ورته تېروم!

ددې خبـرې پـه کولـو سـره یـې حیـران بریـان پـاتې شـوم، چـې دې تـه اوس څـه وایـې؟ پـه تنـدي کـې ترخـو ګونځـو او غوسـه تـه پـه کتـو یـې. څـه ورتـه وېـل کېـدل هـم نـه، فکـر مـې وکـړو ممکـن چېرتـه یـې کـار کـړی وي، پـرې پـوهېږي بـه، ورتېـر شـوم المـاری مـې راخلاصـه کـړه، یـو پیـپ چـې دوه زره سـي سـي خلتـه پسـې وصـل و، دوه جـوړه طبـي دسـتکش، یـو قـوطی د السـلابن پـه نـوم ښـویه او چسـپناکه مـایع مـې راواخیسـتله، شـیخ صـاحب تـه مـې ونیـول، کـړل یې:

– لږ طریقه یې راته وښایه دا څنګه بسته کېږي، ډېر خو به مشکیل نه وي؟

پـه دې خبـره سـره مـې یـې بیـا د سـر وینسـته جـګ شـول، چـې ګویـا دې سـړي خـو بېخـي لیـدلی نـه دی، نـه پـرې پـوهېږي، څـه پـه بـلا وواوښـتم، منـه نجلـۍ وژنـي، بیـا بـه یـې غـم او مسـولیت هـم سـتا پـه غـاړه دراچـوي، خـو دا مـې هـم نښـوی ورتـه وېلـی: چـې وسـړیه! کـه دې کـار کـړی نـه وي، تجروبـه نـه پکـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــرې، بیــا یــې نشــې کــولی، د هــر چــا کــار نــه دی، ماتــه اجــازه راکــړه، چــې زر یــې ورتــه بســـته کـــړم، نجلـــۍ تکلیـــف ده، ابـــل لـــري، دا چـــې نـــن دې قـــدرت پـــه لاس کــې دی، خــدای ج درکــړی، کنــه نــور نــه تــر دې دومــره افغانــانو غیرتــي یــې، نــه ننګیـــالی یـــې، چـــې د نـــورو خلکـــو خوینـــدو، لوڼـــو، ښـــځو تـــه یـــې بســـته کـــو، تـــه څه له اسمانه راښکته یې؟

چـــون شـــیخ صـــاحب، پـــه بـــې آبـــه کولـــو، وهلـــو ټکولـــو کـــې مشـــهور و، وېرېـــدم هســـې نـــه فکـــر وکـــړي، چـــې زمـــا د لـــور بربنـــډولو تـــه یـــې تلوســـه ده، نـــو ځـــان تـــه بـــه سم کار وګورم.

له دې کبله دده په ځواب کې مې په نرمۍ او احتیات سره کړل:

- نــه شــیخ صــیب! ســخت نــه دی، خــو بیــا هــم څــه احتیــات غــواړي، چــا چــې نــه وي کار کړی، لږ ورته ستونزمن دی.

سړی په خپله خبر ودرېدو، کړل یې:

- ته یې طریقه راته وښایه!

مجبـــور شـــوم لمـــړی مـــې د ښـــویه او چســـپناکې مـــایع پـــه بوتـــل ګوتـــه ورتـــه کېښوده کړل مې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اول بــه دا ښــویه مــایع ټــول بوتــل، یــوه انــدازه وړانــدې پــه شــرمګاه کــې ورتــه واچــوې، بیــا مــې د پیــپ او خلتــې پلاســتیک وشــکولو، ورتــه کــړل مــې: دوهــم قــدم کــې بــه دا پیــپ پــه دغــه شــان، دوو ګوتــو کــې کلــک ونیســه، هــوا درنــه تېــره نکــړې، ترڅــو د پیــپ ســر کــې زخــه راټولــه وي، پــه آســانۍ ســره مثــانې تــه ځــان ورســوې، کلــه چــې مثــانې تــه ورســېدو، اوبــه پکــې راځــي، د اوبــو لــه راتلــو ســره دې ګــوتې تــرې لــرې کــړه، څــو د پیــپ ســر کــې زخــه ځــان پرانیــزي، واپــس لــه مثــانې راونــه وځــي، نــور صــحیح دی، اوبــه خپلــه خلتــې تــه راځــي، مثانــه راخالي کېږي، البته پیپ دې هر لاس کې مه لوغوه ترڅو مکروبي نشي.

ســـړي د موفقیــت پــه پــار ســر وخوځولــو، نــور یــې غــږ ونکــړو، دنجلــۍ څنګ تــه ورغلــو، تــر چپرکــټ چــاپېره پــرده یــې کــش کــړه، زه هــم تــرې راشــاته شــوم دوې، دری پــردې دبخــوا د بــل چپرکــټ پــه څنــډه ورتــه منتظــر شــوم، شــیخ صــاحب یــې د ښــځې پــه مرســته، دپیــپ پــه داخلولــو پیــل وکــړو، څــو شــیبې وروســته یــې د نجلــۍ چیغــې او فریــاد پــرې لــوړ کــړو، کــه څــه هــم داســې نــور ناروغــان بــه یــې چــې کلــه روغتــون تــه راوړل، پــه ټــول روغتــون کــې بــه یــې د چیغــو انګــازه لګېــده، خــو نمــوړې نجلــۍ ډېــره غیرتــي وه، پــه ټــول تــوان ســره یــې کوشــش کولــو چــې خپــل غــږ خــاموش کــړي، دلتــه یــې چــې غــږ راجــګ شــو، فکــر مــې وکــړو، مثــانې تــه دپیــپ تېــرول خــو پــه نــاروغ دومــره فشــار نــه راوړي، ممکــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغـه ښـویه مـایع تـرې هېـره وي، وچ پیـپ بـه داخلـوي؟ همـدا و، چـې پـه نجلـۍ مې زړه وسو، ومې نشوی زغلی، غږ مې پرې وکړو:

- شیخ صاحب! هغه مایع دې استعمال کړه؟

ځواب یې رانکړو، بیا مې ورناري کړې، په دوهم ځل یې کړل:

- هو، هو اول مې همغه ټول بوتل کې خالي کړو!

نـور خـاموش پـاتې شـوم، نجلـۍ لا هـم سـخت فریـاد کولـو، عـین حـال کـې بـه شـیخ صـاحب هـم یـوه نیمـه پټکـه پـرې وکـړه، چـې ګویـا ډېـره مـه چغېـږه، مـور بېچـاره یـې بیـا سـم ورسـره ژړل، هـم یـې دا دلاسـا کولـه، ډاډ یـې ورکولـو، چـې ګـواکي لـږ صـبر وکـړه، نـور بسـته شـو، اوس بـه جـوړه روغـه شـې .... خـو پـه هـر حـال، همـدې، همـدې کـې لـس، پـنځلس دقیقـې تېـرې شـوې، لا هـم پـرې اختـه و، پیـپ نـه و بسـته شـوی، درحـال کـې چـې ټـول ټـال یـوه دقیقـه وخـت نـه نسـي، بلاخیـره تـر څـو لحظـې نـور وخـت تېرېـدو وروسـته، د نجلـۍ غـږ ټـپ او ټـوپ خـاموش شـو، د مـور ژړا او چیغـې یـې جګـې شـوې، زړه کـې راتېـره شـوه: لکـه چـې ختمـه یـې کـړه، څـو مـې ورنـاري کـولې چـې څـه وشـول؟ د شـیخ صـاحب ورخطـا آوازونـه مـې تـر غـوږو تېـر شـول، ډاکتـره! ډاکتـره! ورمنـډه مـې کـړل، چـې کتـل مـې د نجلـۍ پـه مـخ او غـاړه لیکـه، لیکـه رنـې خـولې بهېـدلې، ضـعف یـې کـړې و، بلخـوا زنګانونـه یـې، پیـپ، د شـیخ صـاحب لاسـونه ټـول پـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینـو سـره پـره و، لمـړی مـې زر بـالون راکـش کـړو، اوکسـجن مـې ورتـه بسـته کـړل، بیـا مـې یـو دوې لتـې پـه یخـو اوبـو رالنـدې کـړې، مـور تـه مـې یـې ورکـړې، ترخـو پـه لاس او پښـو یـې ورتـه کېـږدي، دوی تـه مـې ډاډ ورکـړو، چـې خیـر ضـعف یـې کـړی، ښـه کېـږي، زه راتـاو شـوم، پیـپ تـه، شـیخ صـاحب ته مې کړل:

- دا وینـې څـه کـوي؟ غـږ یـې ونکـړو، لـه څـه وېلـو پرتـه نـرم هـاخوا شـو، هرڅـه یـې راپرېښـودل، چـې ومـې کتلـو پیـپ یـې داخـل کـړی و، خـو وینـه زیاتـه و، ښـکارېد نـه چـې صـحیح یـې داخـل کـړی کنـه؟ یـوازې لـه تکـو تـورو وینـو ډک و، اوبـه نـه پکـې راتللـې، لاس مـې ور اوږد کـړو، د یـو وار مصـرف کاغـذې لـولې نـه مـې ښـه ډېـر کاغـذ رابیـل کـړو، بهـر او تـر کومـه ځایـه چـې امکـان و، د تناسـولې آلـې داخـل کـې وینـې مینـې مـې پـرې راوچـې کـړې، بیـا جـګ شـوم، لـه المـارۍ نـه مـې د وینـې د بهېـدو ضـد سـپرې راواخیسـتله، دا مـې هـم پـرې اسـتعمال کـړه، چـې کتـل مـې ظـالم د مثـانې پـه ځـای، پیـپ رحـم تـه تېـر کـړی و، پـه دې سـره یـې د بکـارت پـرده هـم شـکولې وه، وینـه د همـدې پـردې د پـرې کېـدو لـه وجـې رابهېـدلې وه، کـه څـه هـم ډېـرې زیاتـه وه، داسـې ګومـان کېـدو چـې څـه انـدازه بـه لـه رحـم نـه هـم رابهېـدلې وي، چـون پیـپ کـې چـې اوبـه نـه راتللـې، ده فکـر کـړی چـې ممکـن ځـای تـه بـه نـه وي رسـېدلی، لـه دې کبلـه یـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتېــر کــړی و، ورتېــر کــړی و، خلتــه پســې شــاوخوا دوه متــره پیــپ پــروت وي، صــرف نــیم متــر پــاتې و، نــور یــې ټــول ورداخــل کــړی و، نــو طبعــاً رحــم بــه یــې هــم پرې زخمي کړی وي، وینه به ترې رابهېدلې وي.

خــو پــه هــر صــورت، زر زر مــې پیــپ واپــس راویســتلو، د خلتــې ســره مــې کثافــت دانــۍ تــه واچولــو، لــه المــارۍ نــه مــې بــل پیــپ او خلتــه، ســره د مخصوصــې مــایع راوخیســتل، پــه بېــړه مــې ورتــه تېــر کــړو، د پیــپ د تېرولــو سـره سـم، پـه مثانـه کـې بنـدې اوبـه پـه ډېـر شـتاب د خلتـې پـه لـور راروانـې شــوې، څــو لحظــې وروســته د نجلــۍ ســاه وچلېــده، کــرار کــرار یــې رنــګ راســپین شــو، څلــور، پنځــه دقیقــې لا نــه وې وتلــې چــې پــه هــوش هــم راغلــه، غټــې غټــې خــام رنګــې شــنې ســترګې یــې رارنــې کــړې، فکــر کــړم وشــرمېده زمــا پــه لیــدو یــې واپــس پټــې کــړې، چــې واقعــات شــي، پــه ټــول کــې یــې ډېــره ښــه څــواني لرلــه، زړه کــې مــې وېــل: کاشــکي ددې ســر تنبــه ســړي لــور خــو نــه وی، د یــوې عــادي نــاروغۍ لــه کبلــه یــې ســل مرګونــه دربانــدې تېــر کــړل، خــو پــه هــر حـال، خپلـه شـیخ صـاحب هـم پـه خولـه څـه نـه وېـل، ولـې لـه تنـدي یـې ښـکارېده، چــې د لــور پــه واپــس ژونــد تــه راګرځولــو یــې رانــه خوشــحاله و، لنډ بــه یــې وایــم، نــور زه تــرې راووتلــم، دوی مــې بســتر تــه ولېــږل، ســهار مــو معاینــات ورتــه تکمیــل کــړل، څنګــه مــې چــې شــک کولــو همغــه شــان و، مثانــه یــې چــرک

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوې وه، تـر دوې ورځـې بسـتر وروسـته مـې دواه ورتـه وليکلـه، مـور تـه مـې يې سترګې ورواړولې کړل مې:

– مـورې! خـورکۍ خـو نـور انشـاءالله ښـه ده، هـېڅ مشـکېل نـه لـري، تاسـو کـولی شـئ، چـې کـور تـه لاړشـئ، د ځـه وخـت لپـاره، غوښـه، لوبيـا ، مسـتې، وغيـره تونـد او تـروش خـواړه مـه ورکـوئ، او دوا يـې پـه خپـل وخـت منظمـه ورکـړئ، مثـانې يـې چـرک پيـداکړی و، ترڅـو ښځـې لـه منځـه ولاړ شـي، اينـده کې بيا دا تکليف ورته پيدا نشي.

مـور يـې دعاګـانې شـروع کـړې، زه تـرې راروان شـوم، د تللـو وخـت کـې شـيخ صاحب معاينه خانې ته راپسې راغلو، کړل يې:

– زه د عصـابو نـه خوشـک يـم، حوصـيله نـه لـرم، ښښـنه غـواړم پـه هغـه شـپه مـې لږ توندې درته وکړې.

– خـدای ج دې وښښـه، شـيخ صـاحب! نـه هـېڅ خبـره نـه ده، مشـران چـې هـر څـه ووايي پروانکړي.

بيا يې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– دې روغتون ته یوه، دوې ډاکترانې هم ډېرې ضرور دي، که چیرته درمعلومي وي، ته یې راپیداکړه، نور یې د مقررولو، معاش، تلو او راتلو، کارونه زه ورته جوړوم.

– سمه ده شیخ صاحب! زه به هڅه وکړم، یوه راته معلومه ده، خو هغو د ظاهر شاه بابا په وخت کې تحصیل کړی، اوس ډېره زړه ده، ممکن کار ونشي کړی او ځواني ډاکترانې فکر نکړم پیداشي، خو اصلاً ددې ستونزې دحل لپاره اساسي کار ته اړتیا ده، زه فکر کړم چې هغه یوازې او یوازې د نجینو په مخ د مکتبونو او پوهنتونو د دروازو پرانستل دي، ترڅو د وخت په عصري او پرمختللي طبابت برلاسې ډاکترانې مو جامعه کې وروزل شي، صرف همغه وخت مونږ او تاسو دې ستونزې ته ځواب ویلی شو.

– باور وکړه ډاکتره! که دوې شپې له مخه دې دا خبره کړې وی، نو داسې وګڼه چې په ډېره سنګینه سزا به مې رسولی وې او چا چې دا خبره کړې رسولي مې دي، ولې بخت دې دلته بیدار دی، چې پرته ستا له یادولو، په دې اړه، دا دوې شپې زما فکر خپله د ځمکې او اسمان په اندازه فرق کړی، څنګه چې تاته معلومه ده، تر پرونه زه خپله ښونځیو ته دنجینو د تلو کلک مخالف وم، حتا د حکومت لخوا دا مسولیت ماته سپارل شوی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتـه دنجينـو مکتبونـه زمـا پـه حکـم بنـد دي، خـو هـدف مـو دا و، ترڅـو پـه ټولنـه کـې د فحشـا، بـداخلاقۍ او فسـاد مخـه نيـول شـوې وي، ولـې نـن مـې چـې د نجينـو د ښـونځيو دبنـديو د نقصـان او ښـځينه ډاکترانـو د نشـتون لـه کبلـه دلتـه څـه وليـدل، زه پـه دې يقينـي شـوم، چـې نجينـې کـه ټـول عمـر سـرتورې ښـونځيو او پوهنتونونـو تـه لاړې او راشـي بيـا بـه هـم دومـره د فحشـاء او فسـاد لامـل نشـي، لکـه څـومره فحشـاء، بـداخلاقي، بـې شـرمي، بـې غيرتـي، بـې دينـي چـې يـوازې پـه يـوه روغتـون کـې د ښـځينه ډاکترانـو د نشـتون لـه وجـه صـورت نسـي، نـو انشـاءالله تـر نـن وروسـته بـه زمـا مبـارزه بـرعکس وي، پـه خپـل ټـول تـوان بـه هڅـه کـوم، ترڅـو زر تـر زره د نجينـو پـه مـخ د ښونځيو دروازې پرانستل شي.

زمـا د خبـرې سـره د موافقيـت پـه پـار مـې څـو مننـه تـرې کولـه، مبايـل تـه يـې زنـګ راغلـو، کـړل يـې پـه دروازه کـې څـوک راتـه منتظـر دي. پـه همـدې سـره مـو د مخـه ښـې لاسـونه سـره ورکـړل، روخصـت مـې کـړو، کـه څـه هـم پـه لـور مـې يـې زړه بـد و، ډېـره باحيـا، شـريفه نجلـۍ وه، څنګـه مـې چـې مخکـې وويـل، ښـه ځـواني هـم خـدای ج ورکـړې وه، زښـته زيـات تکليـف پـرې تېـر شـو، بلخـوا د بکـارت د پـردې پـه لـه منځـه تلـو سـره يـې، پيغلتـوب هـم زيـان مـن شـو، زړه کـې رالوېـده، چـې ګويـا پـه دې سـره بـه يـې راتلـونکې کـې خاونـد هـم د ټـول

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمــر لپــاره پــرې بــد ګومانــه وي، ددې شــرافت او ښایســت تــه پــه کتــو ، څنګــه چې ښایي هسې مینه به ورسره ونه لري.

اما شــیخ صــاحب تــه ددې پېښــې پــه کېــدو خوشــاله وم، زړه کــې مــې وېــل: څــه ښــه وې چــې خپلــه پــرې واوښــتې، د ولــس مشــکیلات دې درک کــړل، د نــورو مســلمانانو لــه درده خبــر شــوې، دلتــه لــه کــالونو راپــه دېخــوا ، هــره هفتــه دوې، درې خــاص همــدا ســتا د لــور پــه شــان نــاروغې میرمنــې راوړل کېــږې، ددوی، خاونــدان، ورونــه، زامــن، هــر یــو یــې تــر تــا ډېــر غیرتــي دی، ولــې د مجبــورۍ لــه وجــې نارینــه ډاکترانــو تــه اجــازه ورکــوې، چــې درملنــه یــې وکــړې او هــره مســلمانه، افغانــه، خصوصــاً پښــتنه میــرمن چــې د یــو نارینــه ډاکتــر لــه خــوا بربنــډېږې، ســل ځانکدنــه پــرې تېرېــږې، دا ټــول ستاســو یــو شــمیر افراطــي او سخت دریځه اشخاصو له لاسه.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ دا دريم مړی دی }

خـــدای ج دې وبښــــي، د روژې مبارکـــه مياشـــت وه، د کابـــل ښـــار دده افغانــــانو، ســيمه کــې د ســـړک پـــه څنـــډه روان وم، کـــه تللـــي ياســـت، يـــا مـــو پـــام کـــړی وي؟ نمـــوړې ســـيمه کـــې دايـــم ډېـــره ګڼـــه ګوڼـــه وي. خـــو پـــه هـــر حـــال، چـــې کيســـه اوږده نشـــي، لنـــډ بـــه يـــې وايـــم، زېرزمينيـــو تـــه نارســـيده تـــر پنجـــره هـــاخوا پيـــاده رو کې، ناري شوې:

- هااا مسلمانا کافر است، روزه راخود!

- آآآ مردوم روزه راخورد...

چې ورومې کتل يو سړې کونډۍ ګيرې واله سړې هاخوا د دواخانې د دروازې په زينه کې ناست يو زيړ رنګي ځوان ته د لاس په اشاره سره، پرله پسې همدا نارې وهې، د نموړې ځوان په لاس کې د مدني اوبو بوتل و سر يې پرې وربسته کولو، که څه هم ما د اوبو په څښلو ونه ليدلو، خو داسې ښکارېده چې اوبه يې څښلې اوس د بوتل سر بسته کوي، همدې وخت کې يو ډبل ځوان چې دسمال يې تر سر تاو و، لاس يې ورواچولو د ابو بوتل يې په څپړ ترې ووهلو، بوتل هاخوا والوتلو، له دېخوا يو بل ځوان وار پرې وکړو، په دې يوه ډډې کې يې په لغت ووهلو له زينې نه يې راخطا کړو، په دې سره له شاوخوا وارونه پرې زيات شول، بلاخيره ټول ښار پرې راټول شو، دوکاندار، کراچۍ واله و، ډرېور هر سړې منډې راوهلې برخه يې پکې اخيسته، په هلک يې سمه د عرسات ورځ جوړه کړه، له تاسو يې څه پټه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبه يې هم راوپاروله، زړه کې راتېره شوه: سړيه! په دې مبارکه روژه کې چې د هرې نيکۍ ثواب يو په لسه حسابېږي او ستا تر سترګو لاندې څه سپېڅلی او بې خطره جهاد روان دی، چې نن ګناهونه نه ټکوهي، برخه نه پکې اخلې، نو داسې وګڼه چې حورې او غلامان دې په ځان نه لورېږي، همدا و، چې پيچکش مې له جيب نه راويستلو، ورټوپ مې کړل، لنډه دا چې، اته، نهه دقيقې مو په هلک کې ښه سم کار وکړو، خنګه چې مخکې مې ووېل ګڼه ګوڼه بېخي زياته وه، هر چا زور وروهلو ترڅو يو سوک يا لغته يې وروورسېږي غازي شي، له دې کبله ځينې ضعيفه او سپين ګيري هم تر پښو لاندې شول، اګر چې ضعيفه څه زه خپله د خلکو زور راباندې راغلو پښه مې بنده شوه، ولوېدم، شهادت کې مې هېڅ نه و پاتې هسې يو قسم مې ځان ترې راويستلو، خو په هر حال بلاخيره پولس راورسېدل، برقي ډنډې ورسره وې، په وهلو او ټېلوهلو يې خلک هاخوا دېخوا کړل، چې کتل مو دهلک نه داسې څه شی جوړ شوي و، فکر به دې هم نه و کړی چې دا به انسان و، لاس په يوه، پښې په بله، په وينو سرې ريتې ويتې جامې يې، په ټوټې ټوټې او وينو سرو اندامونو کې تاو راتاو وې، د خلکو ترې لرې کېدو سره سم يو چاغ تکړه سپينږيرې ځان پرې ورخطا کړو، له درد او ژړا نه شنه تبې وه، فقط په ستوني او سينه کې يو قسم پخېدلو، نور يې له خولې غږ نه راوتلو، پولسو واپس ترې راپوته کړو، سړې لويه ساه واخيستله، په همدې ډک ستوني ژړا او فرياد کې يې کړل: زوی مې دی، د ګردو تکليف يې لرلو، د ډاکترانو د هدايت سره سم هر نيم ساعت کې دوه، درې غوړپه اوبه يې بايد هرو مرو څښلې وی، پرې جبري کړې يې وې. اوس مې دلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینه کې کېنولو زه دواخانې ته ننوتلم دوا مې راخیسته چې تر شاه مې راوکتل سلګونه وحشیان پرې راټول و ، د محشر ورځ یې پرې جوړه کړې وه. په دې سره پولیسو د مجریمو کسانو په نیولو لاس پورې کړو ، ټول یې چېرې نیولی شوی، بسته ښار و ، صرف څلور پنځه کسان یې ونیول، نور نیم هسې وتښول، نیم داسې، ما هم ځان د پولې باغ عمومي په طرف راشیوه کړو ، الله ج دې مغفرت وکړي، دا ښه و ، چې ډېر لاس مې ورونه رسېدو ، کنه ما خو کوشش کولو چې د پیچکش نوکه یې دې سترګو کې ورواچوم، اما د بیرو بار له وجه مې وس ونشو ، یوازې یو ، دوه ډېر کلک، کلک پیچکشه مې په دې سینه کې ووهلو د پیچکش نوکه تر بېخه بېخه پکې ننوتله. که څه هم دا دریم مړی دی چې داسې په سهوې سره یې قتل کې برخه رانه اخیستل کېږي، خو په دې هلک مې ډېر فکر خراب شو ، اصلاً ده ته هم نه. بلکې پلار ته مې یې ډېر زړه وسو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ زړګی دې ښکته پورته نکړې }

جيـب کـې مـې د مبايـل کرنګـار شـو، زنـګ د ورېمـې و، مخکـې تـر دې چـې بلـې وو ايـم، ښـه پـه کـړس کـړس د خنـدا غـږ يـې راغلـو، شـيبه ورتـه غـوږ شـوم، وروسته مې غږ پرې وکړو:

- لکه چې ليونۍ شوې پخير!

د يوې بلې نرمې خندا په کولو سره يې کړل:

- نه، ولې به ليونۍ کېږم، دومره خوشې دې؟!

- بيـا دې نـو حتمـاً (ګـل لالا) درتـه ويلـي چـې عمـران تـه زنـګ وکـړه، پـرې پـاتې پيسې نه ترې اخلم واده به مو وکړم، ځکه داسې خوشحاله يې!

نجلـۍ يـو ځـل بيـا يـوه خولـه ښـه پـه کـړس وخنـدل همـدې خنـدا کـې يـې راغبرګـه کړه:

- ګـوره کـوره يـادوه، خولـه بـه دې خـوږه وي، څـه اوبـو راوړې يـم، چـې خوشـې بـه مـې درکـړې؟ ۲۲ کالـه يـې خـوري راسـره ايسـتلې، ډوډۍ يـې راتـه راوړې، جامې يې راته کړې، ډاکټر ته يې بولې يم!

- نه وبل کېږي، ماوبل که مسلمان شوی وي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره مې ښه ورونه لګېده، په تونده يې کړل:

- ښا، زما ګل لالا کافر دی امممم!؟

- ورکه شه ټوکه مې درسره وکړه!

- دا د تـــا ټوکـــه ده امــــم؟! کاشـــکې عقـــل خرڅېـــدلی يـــو مـــن مـــې درتـــه اخيستلو، چې نور دې د ټوکې او بې عقلۍ فرق کولی شوی!

- يـــو مـــن بـــه دې ځـــان تـــه هـــم اخيســـتی و، اتـــي دې چـــې چاتـــه تلفـــون کـــولی، لمـړی بـه دې سـلام اچولـو، د صـحت پوښـتنه بـه يـې دې کولـه، لکـه غلمينـه انـا مخکې له مخکې به نه ورششنيدلې!

په دې سره مې نجلۍ بيا لږ راموسکۍ کړه، وېل يې:

- غلمينه انا څوک ده!؟

- ورکـــه شـــه، غلمينـــه انـــا پرېـــږده، دلتـــه ډېـــر ښـــه انـــار دي، کـــه زړه دې ورتـــه کېږي؟ چې يو کارتن درولېږم!؟

-انااار، چېرته يې!؟

- کندهار کې!

- افففف ربښتيا ووايه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل وخـت مـې دروغ درتـه ویلـي؟ تـه صـبر خـو چـې راویـې ګټمـو، اتـې خـو مـو د نـامزادۍ هـم کلمـې ور شـنې کـړې، دا دی، دوې میاشـتې وروسـته اوه کالـه پوره کېږي!

- ددې کنـدهار نیکمـرغ نـه خـو هابلـه ورځ راغلـې یـوه دې پکـې دوې نشـوه، وېـل دې کارونـه نـه و، اوس بیـا ولـې ولاړې، لکـه چـې کرایـې دربانـدې ډېـرې دي!؟

- نـه، کنـدهار کـې نـه پـاتې کېـږم، هـرات کـې مـې کـار پیـداکړی، ببګـا تـه حرکت کوم پخیر، دعا کوه!

- هـرات هـم د همـدې بدبختـه وطـن یـوه برخـه ده، نـه بـه کـار وي، نـه هـېڅ هسـې به دې کرایې مصرف شي، که زما منې مه ځه!

- بیا نو لکه چې راتښتې له خیره!

پـه دې سـره نجلـۍ یـو ځـل بیـا دلمـړي ځـل پـه شـان ښـه دزړه دخلاصـه وخنـدل، د خندا په وروستیو کې یې کړل:

- بـووووو دا خوبونـه دې ابـو تـه وایـه، پـوه شـوې؟ ځـه خـدای ج دې تـر نکـه تیر کړه!

- ښه درته وایم، چې ته هم نه راتښتې، کار هم ونکړم بیا نو څه وکړم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د څه شي کار دې پيدا کړی؟

- يوه فابريکه ده، زړې اوسپنې وېلې کوي، د اطاقونو د چت لپاره اوسنيز ګاډر ترې جوړوي!

- اووووو هغه ته ورنشې ډېر خطرناک کار يې دی، زموږ يو همسايه د بخملې خاله زوی، کابل کې همداسې يوې کارخانه ته ورغلو، يوه مياشت يې پکې ونه وتله، د لاس کوتې يې ماشين نيولې وې، تر غوڅې کړې يې دي، بيچاره اوس هم په يوه لاس معيوب دی، مور ته يې کيسه کړې وه، چې هره ورځ د دوو، دريو نفرو لاس يا پښې پکې قطعه کېدل، ډېر کاريګر په کې وسوځېدل، ان هډوکي يې ايرې شول!

- نه انشاءالله زه احتيات کوم، معاشونه يې ښه دي صرف چې شپږ اوه مياشتې کار پکې وکړم، که د الله ج رضاء وه، بيا دومره کېږي، چې د ګل لالا پاتې حساب دې پرې خلاص شي او هم د دوارو د واده يو متوسط محفل پرې برابر شي!

- زه خو وايم مه ځه، هسې به سرګردانه شې، ته راشه توکل په خدای ج يو ځل بيا مې ګل لالا ته ووايه، چې دا پاتې روپۍ قرض درته پرېږدي، کله چې د وطن حالت لږ ښه شو، کارونه پيدا شول، بيا به يې درکړم، دا ځل به زه هم ورته ووايم، کنه په خدای ج داسې شرمېږم، د خپل واده په اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معمـــولي خبـره هــم نشــم کــولی، دا خــو پرېــږده چــې ګــل لالا تــه مــې مخــامخ ووایــم، چــې دا پــاتې پیســې یــو څــه وخــت عمــران تــه پرېــږده، ترڅــو واده یــې وکــړي، بیــا بــه یــې کــرار کــرار درخلاصــه وي، موســکا کــې یــې پســې زیاتــه کــړه: خو خیر نن به ستا لپاره دا نوم هم وکړم!

د نــوم کولــو لفــظ یــې څــه جالبــه غونــدې راتــه ښــکاره شــوه، زه یــې هــم لــږ موسکی کړم، خو په هر حال ځواب کې مې یې ورغبرګه کړه:

- نــه مــړې! هــا مخکنــی ځــواب مــې یــې چــې پــه یــاد وي، ولاکــه بیــا ورتــه ووایــم، چــې اوه کالــه نــور هــم ووځــي، پســې اوږده مــې کــړه: دومــره بــې غیرتــه هــم نــه یــم، هــو رښــتیا تــه صــبر پــه دې اړه دې یــوه ټوکــه رایــاد کــړه وایــي: کــومې نجلــۍ د موســی خــان پــه نــوم یــوه کلیوالــل هلــک ســره کــوزده کــړې و، نمــوړی هلــک چرســي و، بیــا بــه یــې نــو کــه یــوه پیداکولــه کــه دوې پــه خپلــو چرســو بــه یــې ورکــولې، لکــه زمــا او ســتا د کــوزدې یــې شــپږ، اوه کالــه وتلــي و، د واده لپــاره یــې یــوه روپــۍ نــه لرلــه، بــل ورځ پــه کــوم واده کــې د دریــا ســره پــه ټپیــو کــې، دکلــي نــورو نجینــو د موســی خــان د چرســو او مفلســۍ پیغــور ورکــړی و، نجلــۍ پــه زړا شــوې وه، پــه دې مجلــس کــې دموســی خــان خــور هــم ناســت ده، د موســی خــان خــور چــې دکلیوالــو نجینــو پیغــور او د ورینــداري ژړا لیــدلې، دتسلې په پار یې له دې خوا ټپۍ وراچولې چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی دې ښکته پورته نکړي

موسی به کونه ورکوي تابه ساتینه!☺

تپـی تـه دواړو یـوه شـیبه وخنـدل، پسـې زیاتـه مـې کـړه، مقصـد د موسـی خـان دخـور خبـره زړګـی دې ښـکته پورتـه نـه کـړي، څنګـه مـې چـې مخکـې درتـه وویـل، دومـره بـې غیرتـه هـم نـه یـم، زه غـواړم چـې واده مـې پـه حلالـو پیسـو وکـړم، ځکـه دا دټـول عمـر سـودا ده، هسـې نـه بیـا مـو راتلـونکی خـراب شـي، کنـه منـه داسـې غلـه ملګـري لـرم، چـې یـوه شـپه ورسـره ووتلـم، ولا د پنځـو وادونو پیسې خو درته راپیداکړم!

– امممممم! ته د غلو سره هم ملګری کوې؟

– نـه، غلـه نـه دي، قسـم ده، هـر یـوه یـې تـر مـا ډیـر تعلیـم کـړی، خـو کـار نشـته، تر مورډ لویې لویې ستونزې لري، حالاتو مجبور کړي!

– ښـا ، نـه غـلا دې ورکـه شـي، خـو ماویـل کارونـه نشـته، پـه اوه کـالونو کـې دې، ایلـه دری لکـه روپـۍ ورخلاصـې کـړې، دا دوه لکـه نـورې ترڅـو ورخلاصـوې پنځـه کالـه خـو نـور هـم اخلـي، خبـرو کـې یـې د نرمـې خنـدا پـه یـو ځـای کولـو سـره زیاتـه کـړه: پـه خـدای ج زه اوس داسـې شـوې یـم، لکـه د اتیـا کالو بوډۍ هیڅ د ځوانۍ او پیغلتوب مستي نه ده راکې پاتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خندا کې مې ورغبرګه کړه:

– د مســتۍ غــم مــه کــوه، زمــا يــې چلونــه زده دي، داســې بــه دې مســته کــړم، کــه ژوند و لکه هوسۍ همداسې ټوپونه به وهې:

ويې خندل:

– څنګه چلونه!؟

– درته وښايم؟

– هــو، خــو ګــوره، کــه بــې حيــا خبــره دې وکــړه، داســې بــه دې د خــولې خونــد درجوړ کړم!

– ښا، څه نو بيا دې وي!

– امممــم زه پــوه شــم چــې تــه غــواړې څــه ووايــې، خــو ښــه و چــې ودې نــه ويــل کنه!!! خبره يې همدا د ګوانښ په نقطه پرېښوده، نور يې څه ونه ويل.

خندا سره مې ورغبرکه کړه:

– لمــونځ قضــاء کيــږي، څــه فعــلاً دې پــه خــدای ج ســپارم، ماښــام تــه انشــاءالله که ژوند و، بيا زنګ درته وهم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خـدای پامـانۍ پـه کولـو سـره مـې تمـاس همدالتـه ورقطعـه کـړو، تـر سـرک هـاخوا جومـات کـې لـه لمانځـه کولـو وروسـته، کـرار کـرار د هـرات د سـه صـد چهـار (۳۰۴) مـوټرو اډې تـه ورغلـم، لمـړی مـوټر ډک و، يـوازې شـاته سـيټ کـې د دوو نفـرو ځـای پکـې پـاتې و، لـه دې تيـر شـوم، د دوهـم مـوټر د ډريـور تـر شـا د شيشـې طـرف تـه د يـوې چـوکۍ ټکـټ مـې وکـړو، واپـس رابنـکته شـوم تـر څـو مـوټر ډکيـدو تـر څنـګ يـې يـوه هوټـل کـې ورتـه منتظـر شـوم، د شـپې آتـه بجې وې، کلینر را ناري کړې:

- بيا بخير حرکت است!

مـوټر کـې کيناسـتو، د ډريـور د حکـم سـره سـم مـو، د دعـا لپـاره لاسـونه پورتـه کـړل، خلاصـه ټولـه شـپه مـو پـه سـفر تيـره شـوه، د سـهار آذانونـو تـه کـم وخـت پـاتې و، هـرات تـه ورسـيدو لـه مـوټر نـه د رابنـکته کيـدو پـه محـال مـې مبايـل راويسـتلو، ترڅـو سـاعت څـو دی؟ چـې کتـل مـې ورمـې لـس، پـنځلس زنګونـه وهلـي و، نيـت مـې وکـړو، چـې زنـګ ورتـه ووهـم، بيـا مـې ويـل اوس بـه ډيـره کلکـه ويـده وي، لـه خـوب نـه بـه يـې وباسـم، مبايـل مـې واپـس جيـب تـه کړلـو، جيـب کـې يـې لا تکـرور نـه و نيـولی؛ چـې زنـګ ورتـه راغلـو، واپـس مـې راويستلو ورمه وه، د اوکې سره سم يې په تونده ويل:

- زنګ ولې نه پورته کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مـوټر کـې وم نـه یـم پـرې خبـر شـوی، اوس مـې زنـګ درتـه وهلـو خـو ماویـل ویده به یې، زه راورسیدم همدا اوس له موټر نه راښکته شوم!

– په دې شپه کې اوس چیرته ځې؟

– دلتـه هوټـل شـته، تنهـا زه نـه یـم، ډېـر مسـافر دي، ځـه ارامـه ویـده شـه، سـهار بیا زنګ درته کوم، اتې مې همدلته پسې ورقطعه کړو، نجلۍ غوسه وه.

سـهار لـه لمانځـه وروسـته مـې د فـابریکې پوښـتنه وکـړه، لـه ښـاره لـرې یـوه دښـته کـې وه، د چـای خوړلـو پـه محـال مـې ورمـې تـه زنـګ وکـړو، تـر سـلام او حال احوال اخیستلو وروسته مې وریاده کړه:

– فابریکـه لـه ښـاره لـرې پـه کومـه دښـته کـې ده، وېـل کېـږي هلتـه مبایـل هـم کـار نـه کـوي، مقصـده چورتـه مـه وهـه، د جمعـې جمعـې پـه ورځ انشـاءالله ښـار تـه راښـکته کیـږم، احوالـ دې اخلـم، پـه همـدې سـره مـو د شـبکې د سـتونزې لـه کبلـه تمـاس قطعـه شـو، خبـرې مـو خلاصـې وې، اتـې زه هـم پسـې ونـه ګرځیـدم بیـا مـې زنـګ ونـه وهلـو، تـر چـای څښـلو وروسـته مـې د فـابریکې پـه لـور حرکـت وکـړو، ډېـره لار وه، سـرک هـم خـراب و، ډرېـور د مـوټر سـره احتیـات کولـو، لنـډه دا چـې شـاوخوا پـه یولسـو بجـو فـاریکې تـه ورسـیدم، د کـوم کـس سـره مـې چـې رابطـه کـړې وه، هغـه مـې پیـداکړو، نمـوړی د فـابریکې د بـرق رسـونې مسـول و، شـپه مـې ورسـره وکـړه، سـبا یـې دکارمنـدانو مشـر تـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفــي کــړم، ســم د لاســه يــې د فــابريکې دکــارکوونکو خــاص يــونيفرم راکــړو، ســلګونه کــارګر او مــوټر پــه کــار مصــروف و، بــېلا بېلــې دنــدې يــې مــخ تــه ورلــې، کــارونو تــه پــه کتــو د کارمنــدانو معاشــونو هــم فــرق لرلــو، تــر ټولــو ښــه معاشــونه د هغــو کســانو و، چــې ويلــې شــوې اوســپنه بــه يــې د اور لــه بټيــو نــه راايســتله، د ګــاډرو قالبونــه بــه يــې تــرې ډکــول، پــه دوهــم قــدم کــې د هغــو کارمنــدانو معاشــونه ښــه و، چــې د اړې لــه خــولې نــه بــه يــې اوســپنې راجګــولې د اور بټيــو تــه بــه يــې وراچــوې، دريــم ګــام کــې د اره کشــانو معــاش ښــه و، همداســې پايــه پــه پايــه معاشــونه ټيټيــدل، خلاصــه مــا هــم د ۲۵ زره افغــانۍ مياشــتنې معــاش پــه مقابــل کــې د هغــو کارمنــدانو ســره شــروع وکــړه، چــې د اړې لــه خــولې نــه يــې اره شــوې اوســپنې راوړلــې، د اور بټيــو تــه يــې ورغورځــولې، کــه څــه هــم لمړيــو کــې ورســره نابلــده وم، داســې درانــه کارونــه مــې نــه ؤ کــړي، لــږ راتــه مشــکيله وه، خــو کــرار کــرار ورســره بلــد شــوم، ان تــر دې چــې يــوه مياشــت وروســته مــې د رســمي کــار ســربيره دوه، درې ســاعته اضــافه کــاري هــم کولــه، چــې پــه دې ســره مياشــتانه تــر ۳۵/۳۰ زره افغــانۍ راتــه جــوړې دې، خوشــحاله وم، کــه څــه هــم زور بــاره و، امــا بيــا هــم ښــه پــه طبعيــت مــې کــار کولــو، د جمعــې، جمعــې پــه ورځ بــه ښــار تــه ښــکته کېــدم، ورمــې تــه مــې زنــګ وهلــو، ددې د حــال احوالــل اخيســتلو عــلاوه، د خپــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

صـحت او کــار پــه اړه بــه مــې هــم ډاډ ورکولــو، حتــا تــر هغــو پیســو چــې ماتــه بــه جــوړې دې، څــه زیــاتې بــه مــې ورتــه ښــودلې، ترڅــو خوشــحاله اوســي، بلاخیــره لــه پنځــه میاشــتې کــار کولــو وروســته، د شــپږمې میاشــتې پــه لمړیــو کــې غالبــاً پــه دریمــه نیټــه یــو ځــل بیــا د جمعــې ورځ وه، د تــل پــه څیــر ښــار تــه ښــکته شــوم، حمــام مــې وکــړو، اتــې کــرار کــرار راغلــم د لیلــې پــارک د شــنه چمــن پــه مــنځ کــې مــې د اوږې دســمال رالانــدې کــړو، لــه پاســه پــرې کیناســتم، ســم دلاســه مــې ورېمــې تــه زنــګ وکــړو، تــر اولیــه ســلام کــلام وروســته مــې بیــا هــم هیلــه ورکــړه، چــې ګویــا صــرف دوې میاشــتې نــور کــار وکــړم، د ګــل لالا دپیســو دخلاصــېدو عــلاوه دې، د دواړو یــو ســپک د واده محفــل هــم پــرې جــوړېږي، اتــې پــه ډېــرو لیوني خوشحاله دي!

نجلۍ په موسکې انداز کړل:

- ښــا خــدای ج دې دا دوې میاشــتې نــور هــم خیــر درپیــښ کــړي، بیــا یــې فابریکــه کــې د شــپې د ځــای او خــواړو پوښــتنه وکــړه، ترڅــو مــې ځــواب ورکولو، کړل یې:

- ولې ارګمې کوې خوب درځي؟

د لمړۍ پوښتنې ځواب یې پاتې شو، د دوهمې په ځواب کې مې یې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– نـه، خـوب نـه راځـي د کـار سـره بلـد شـوی یـم، کومـه ورځ چـې بېکـاره شـم ټـول وجود مې مړ، مړ درد کوي، شخ پخ وم!

– اووو کاشـــکې رالنـــډوی، پـــه خـــدای ج داســـې چـــاپې مـــې زده ده، ددې شپږو میاشتو شخې مې دې په نیم ساعت کې درنه ایستله!

– کاشـــکې درلنـــډ وی، چـــاپې کـــړی بـــه دې هـــم وم او حیـــا دې وي..............

مقصد دلته مې یوه وړکۍ ټوکه بله هم ورسره ملګرې کړه!

د ټوکې سره مې نجلۍ حساسیت وکړو سمه دمه په جنګ شوه:

– خـدای ج دې حالـ تـر دې بتـره کـړه، بـې شـرفه، بـې حیـا ، بـس کـړه چـې هـا بلـه ورځ مې څه درته ونه ویل، ته بله ورځ.....

خبره کې یې ورولویدم:

– ورکه شه، ډېره مه ټربړه، خوله مې غلطه شوه!

خندا او غوسه یې سره ګډه شول کړل یې:

– ښا بیچاره! چې مور ته دې کومه ورځ خوله ورغلطه نشي!

نظـر هغـه ټـوکې تـه دا خبـره یـې واقعـاً جالبـه وه، هـر څـو مـې ځـان کـابو کولـو، خـو نشـوه لـږ رانـه وخنـدل شـول، زمـا د خنـدا پـه اوریـدو نجلـۍ سـم کـړس وهـل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتـې لـه مـا نـه هـم آتـڼ شـوه، یـوه لحظـه مـو ښـه سـره وخنـدل، وروسـته مـې ورغبرګه کړه:

- باور وکړه، که دعقل نوم وي درکې، فقط د ښکرو کمی دې دی!

- امممـم! حقیقـت تـریخ وي، چـې داسـې بـې واکـه خولـه دې ده، ربښـتیا وایـم کومه ورخ دې مور ته ورغلطه نشي، ورته ونه وايې چې...

بیا مو هم لږ سره وخندل زر مي ځان کابو کړو:

- ورکـه شـه، مبایـل کـې مـې چـارچ کـم دی، چـې قطـع نـه شـي، پـارک تـه مخـامخ دوکـانو کـې ډېـر ښـه د چرمـو افغـاني کـالي ښـکاري، کـه خوښـېږي دې، چـې درتللم یو جوړ درته واخلم؟!

- هـو! خوښـېږي مـې، خـو دلتـه هـم پیـداکېږي، تـه دې اوس پیسـې مـه ښـوروه، خیره بیا به یې واخلو!

- اووووو لیـونۍ! پـه دې نـه کمېـږي، چـې شـپږ اوه میاشـتې کـار کـوم، لـس ورځـې نـور یـې هـم نـه صـحیح، هغـه د چـا خبـره، سـل پـه لالـي ولاړې دا دوې یـې د بنګړو¡

نجلۍ وخندل کړل یې:

- داسې نه وایي چې په لالي ولاړې، وایي په لالي پورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افففــف! تــه هــم پــه خبــر کــې خبــره جــوړه وې، دواړه یــوه معنــا لــري، پســې زیاتــه مــې کــړه، هــر جــوړ کــالي دې چــې ښــه دربانــدې جــوړ وي، انــدازه یــې واخله بیا یې ماته ووایه، چې په همغو اندازه یې واخلم!

- وایم درته چې، مه یې اخله بیا یې دلته اخلو!

- نــه دا ډېــر ښــکلي دي، منــه چــې یــو جــوړ مــې نــه وي درتــه اخیســتي، یــو ځــای کــې مــې ډېــر ښایســته زنانــه یــي ســاعتونه ولیــدل یــو لــه هغــو نــه هــم درتــه اخلــم، پــه اخیــره ورځ د هــرات ښــار کــې ګــرځم، کیدشــي دې مــارکیټونو کــې نــور هــم ښــه، ښــه شــیان وي، کــه مــې کــوم بــل څــه خــوښ شــول هــم درووړم یــې، خــو خــو...

- خو خو څه؟

- خــو، خــو یعنــي تــه بــه هــم نــور لــږ راهوښــیارېږې، اوســنۍ ټــولې نجینــې خپلــو نــامزادانو تــه، مینــه آغــا، نــور چشــم، جیګــر او دې تــه ورتــه نــورو ښــکلو نــامونو غــږ کــوي، مقصــد لــه دې وروســته، تــه هــم بایــد یــو څــه اخــلاق خوشــې کــړه، زمــا خــو شــیرآغا نــوم خوښــېږي، بیــا هــم کــه ســتا حافظــه کــې کــوم بــل ښــه نــوم وي هــم صحیح دی!

نجلۍ لمړی یوه خوله ښه وخندل، د ځان له کنټرولو سره سم یې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـوووووو! بيخـي دې اشـتيا نشـته، بـې غمـه اوسـه، پـه خـدای ج چـې ټـول هـرات راتـه راوړې، کـه خـو مـې پـه دې شـان هوښـياره کـړې، زه بـه خنګـه ښـه ښکارم شيرآغا!!!!

نـور خبـره تـرې ولاړه يـو ځـل بيـا خنـدا واک تـرې واخيسـت، سـاه مـې نيـولې وه، د خندا په وروستيو څپو کې مې يې ورغبرګه کړه:

- ولـې خانـدې؟ د نګينـې بـابو خبـره مـرګ دې بوځـه، خـو ښـه درتـه وايـم، ولا دومـره ښـه بـه ښـکارې! قسـم ده، ان پـه ګـل لالا او مورجانـه بـه دې خلـک آفرينونه وايي!

د خندا په ساتلو سره يې کړل:

- هـېڅ يـې دې نـه وايـي، ګـل لالا او مـور جانـه مـې د چـا افرينونـو تـه اړتيـا نـه لري!

- د فارسـي زبـانو خبـره: ازمـن فقـط ګفـتن اسـت، نـور دې خوښـه، مقصـد خپلـه بـه ښـه ښـکارې، شـيراغا سـتړی مشـې، شـيراغا لـږ رانـژدې شـه؟ شـيراغا هسـې مې کړه، شيراغا داسې مې کړه!

نجلۍ يو ناڅاپه تونده شوه کړل يې:

- له دې هسې او داسې نه دې مطلب څه دی امممم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوس مـې مبایـل کـې چـارج کـم دي، دا بـه بیـا کـه ژونـد و، د واده پـه اولـه شپه درته تشریح کړم، هغه هم پس له دریو بجو!

نجلۍ مې بیا لږ را موسکۍ کړه، کړل یې:

- چـې د واده اولـه شـپه پسـې مـړ نشـې بیچارګیـه! بیـا داسـې خوشـې دي، زه بـه تـر دریـو بجـو تاتـه ویښـه یـم، چـې تـه صـبر د خـان زوی هسـې او داسـې راتـه تشریح کړې، پس له دریو څنګه، ولې وختې؟

- لمـړۍ ډېـرې نـورې مهمـې کیسـې دي، د هسـې او داسـې تشـریح تـه ایلـه دری بجې نوبت ورسېږي!

- ښـا، تـا لکـه چـې ښـې د ادم خـان او دورخـانۍ نقلونـه راتـه سـاتلې، د څـه شـې مهمې کیسې؟

- نـه ورکـه شـه، ادم خـان غریـب پـه هغـو شـپه چـا تـه وریـاد شـوی؟ هغـه د سـمو کیسو شپه ده!

- اممـم! زه پـوهېږم چـې تـه غـواړې څـه ووایـې، خـو کـه لـه څړیـو دې پښـې ویستلې، چې بیا ونه وایې، زه نه وم خبر!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نـه مـړې، اصـلاً تـه خپلـه غـواړې لـه ځړيـو مـې پښـې وباسـې، خاصـې کيسـې رانـه واورې، خونـد تـرې واخلـې، خـو بنـده يـې بولـه، دا ارمـان بـه دې ګـور تـه يوسې، زه دومره بې ادبه نه يم!

په دې سره مې يو ځل بيا ښه مزداره وخندوله، پسې کړل يې!

- ویییی قربـان ځـومره ښـه سـړی يـې مـا خـو اوس وپيژنـدلې چـې تـه دومـره بـا ادبه يې!

موسـکی شـوم، مخکنـۍ ځينـې شـوخې خبـرې يـې يـاد تـه راوسـتلې، ولـې بيـا مې هم له خپلې خبرې نه د دفا په پار ورغبرګه کړه:

- هلکـان ټـول باادبـه دي، خـو نجينـې يـې نـه پريـږدي، غـړوي يـې، پسـې غـړوي يې، ترڅو هغه څه ترې واوري چې ددوئ مطلب وي او خوند ترې اخلي!

- هـو! د واده پـه اولـه شـپه د مهمـو کيسـو يادونـه هـم مـا وکـړه کنـه، زه بـې ادبـه يم؟

- مهمـو کيسـو کـې خـو شـک نشـته او نـه هـم دا د بـې ادبـۍ پـه معنـا ده، صـرف سـتا فکـر منفـي دی، هـر څـه کـې بـې ادبـي درتـه ښـکاري او يـا هـم هغـه متـل دی چـې وايـي: د وږي نظـر پـه دسـترخوان وي، قصـداً يـې د بـه ادبـۍ خواتـه کاږې، خوښيږي دې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا سره ګډه يې کړل:

- امممم! هـرات کـې سـم چالاکـه شـوی يـې چـې تاتـه څـه شـی درکـوي؟ پـه رڼـو ســترګو کـــې دې د خپلــو بــامو واورې، زمــا پـــه بــامو راواچـــولې، تــه مهربـــاني وکـــړه، چـــې بـــې ادبـــي نـــه ده، بيـــا نـــو دا د واده پـــه اولـــه شـــپه د مهمـــو کيســـو يادونه څه معنا لري؟

- مـــا خـــو درتـــه ووېـــل چـــې تـــه پـــه هـــر څـــه کـــې د بـــې ادبـــۍ پـــه لټـــه يـــې، همغـــه مخکنـــۍ خبـــره ده، چـــې د وړې نظـــر پـــه دســـترخوان وي، کنـــي د دواده د اولـــې شـــپې د مهمـــو کيســـو لـــه جملـــې، مـــثلاً زه پـــوهېږم چـــې ســـتا لمـــونځ او اودس نـــه دي زده، لمـــړی بايـــد لمـــونځ، اودس دروښـــايم، بيـــا د يـــوې بلـــې ډېـــرې مهمـــې کيسې نوبت رارسېږي، همداسې به پسې ورځو!

نجلۍ د مخکې په شان يوې خولې خندا وروسته کړل:

- بـــووووو داســـې ووايـــه، چـــې زه يـــې درنـــه زده کـــوم، مـــا شـــکر پـــه دری کلنـــۍ کې اودس او لمونځ زده کړي، له همغو وخت نه پرې ولاړه يم!

- د چا نه دې زده کړی!؟

- د ګل لالا نه مې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ماوېـل چـې نـه دې دي زده! پخـوا مکتبونـه نـه و، سـپينږيري ټـول بـې سـواد دي، نـه يـې شـوي کـولی ترڅـو لـه کتابونـه يـې مسـتقيماً صـحيح لمـونځ زده کـړی وای، همغـه د پـلار او نيکونـو نـه يـې سلسـله پـه سلسـله رانقـل کـړی، تـر دوی پـورې پـه داسـې حـال را رسـېدلی چـې د هـر سـپينږيري لمـونځ ۸۵ فيصده مشکيل لري، ښا له هغوئ نه به نو تا څه شی زده کړي وي؟

خبرې مې خوند ورنه کړو، په شخه يې کړل:

- الاااا جـارررر کاشـکې دا دوه ټکيـه مکتـب دې لـږ مخکـې وېلـی وای، تـه راځـه همـدا اوس بـه يـې زه هـم درتـه تيـر کـړم، تـه يـې هـم تيـر کـړه چـې د چـا صحيح دی؟

- نه اوس خوند نکړي!

پـه دې سـره نجلـۍ بيـا هـم ښـه پـه کـړس وخنـدل، چـې ګويـا خپلـه دې نـه دی زده پـه دې بهانـه ځـان رانـه خلاصـوي، لا يـې خولـه لـه خنـدا نـه وه راټولـه بدبختانـه مبايـل مـې چـارج خـلاص کـړو، د لـړزې پـه کولـو سـره همدلتـه پسـې ورقطـع شـو، زړه مـې بـد شـو، ولـې چـې سـاعت تـه مـې وکتـل يـولس بجـې وې، تقريبـاً يـونيم سـاعت سـره غږېـدلي و، خـو وخـت بيخـي تېـز تېـر شـوی و، مـا داسـې انګيرلـه لکـه لـس، پـنځلس دقيقـې چـې غږېـدلي و، همـدې سـره مـې زړه کـې راتيـره شـوه: دا نجينـې هـم الله ج عجيبـه مينـه نـاکې او خـوږې پيـداکړې، هـيڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـړی نـه تـرې خسـته کېـږي، څـومره يـې چـې غـږوې، خونـد کـړي، څـومره يـې چـې خنـدوې خونـد کـړي، حتـا غوسـه، ژړا، ګوتخنډنـه يـې بېـل کيـف لـري، همـدې وخـت کـې يـو فاميـل راغلـو دېګ بخـار او د چـايو ترمـوز د يـوې نجلـۍ لاس کـې و، نـورې ښـځې، ماشـومان لـه اخيـره پسـې و، زه تـر يـوه ونـه لانـدې ناسـت وم، ډېـره ښـه سـيره يـې لرلـه، خـو نـور مـې دکيناسـتو وخـت نـه لرلـو، راجـګ شـوم، ځـای مـې دوی تـه ورخوشـې کـړو، کـرار کـرار د مـوټرو تـم ځـای تـه راغلـم، د يـوې کـرولا يـو نفـر سـواري کمـه و، همـداې کـې کيناسـم، شـاوخوا يـوه بجـه وه، فـابريکې تـه ورسـېدم، طعـام خـورۍ تـه ننـوتلم ډوډۍ مـې وخـوړه، لنـډه دا چـې ورځ تيـره شـوه، سـبا سـهار مـې لبـاس کـار واغوسـتلو، دپخـوا پـه شـان خپـل کـار تـه حاضـر شـوم، درې ځلـور ورځـې مـې پرتـه لـه کـوم مشـکيل نـه کـار وکـړو، پنځمـه ورځ چـې د همـدې اونـۍ دچارشـنبې ورځ وه، د نـورو ورځـو پـه څېـر خپـل کـار تـه حاضـر شـوم، د اره کشـۍ لـه خـولې نـه مـې ټوټـه شـوې اوسـپنې راپورتـه کـولې، د فـابريکې لخـوا پـه راکـړل شـو، مخصوصـو کراچيـو کـې مـې بـارولې هـاخوا د اور بټيـو تـه مـې ورغورځـولې، پـه دې ورځ يـې هغـه د روسـانو نـه دپـاتې شـويو ټانګونونـه، يـو لـوی شـين ټانـګ اره کـړی و، کـه څـه هـم حجـم بـه يـې د نـورو مـوټرو د اوسـپنو لـه ټوټـو سـره يـو شـی و، خـو وزن يـې نسـبت نـورو اوسـپنو تـه درې چنـده زيـات و، ډېـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـخت يـې سـترې کـړم، څـو ځـل مـې اره کشـانو تـه هـم وویـل، ترڅـو لـږ يـې ورېږ، ورې تـوتې کـړي، خـو دا کـار ددوي پـه اختيـار کـې نـه و، اره لـه سـرکار نـه پـه همـدې انـدازه ورتـه برابـره شـوې وه، خلاصـه تـر يـولس نيمـو بجـو مـې کـار وکـړو، څـه هـوا ګرمـه وه، څـه کـار درونـد و، خولـو کـې لونـد خوشـت وم، پـه همـدې وخـت کـې چـې اتـې د غرمـې د ډوډۍ او زمـوږ د يـونيم سـاعته دمـې وخـت رانـژدې و، وروسـتۍ شـيبې وې، يـوه پنـډه اوسـپنه وه، لاس مـې تـر لانـدې کـړل، وس مـې ونشـو درنـه وه، دوهـم ځـل مـې څـه زيـات لاس تـرې ورلانـدې کـړل، پـوره زور مـې ورسـره وکـړو، دا ځـل هـم مـزې لـږ وښـورېده، خـو دا چـې د ارې لـه دې يـوې منځنـۍ خـولې نـه د اوسـپنو جګـول، پـه هـر صـورت يـوازې زمـا مکلفيـت و، هـرو مـرو مـې بايـد پورتـه کـړې واى، چـون د همـدې دنـدې د ادا کولـو تـېر مـې وهلـى و، معـاش مـې يـې اخيسـتلو، د دريـم ځـل لپـاره مـې سـمه پنبـه ورتـه وخرلـه، چـې زور مـې ورسـره وکـړو تـر يـوې انـدازې مـې راپورتـه کـړه، خـو دپورتـه کېـدو سـره سـم مـې د نامـه تـر غـوټۍ لانـدې د سـپاخه پـه سـاحه کـې داسـې يـوه دردناکـه څرېکـه شـوه، لکـه چـا چـې خنجـر را اچـولى وي، پـورې ورې رانـه وتلـى وي، اوسـپنه واپـس رانـه ولوېـده، زه هـم پسـې ور ړنـګ شـوم، څـو لحظـې مـې تـر سـترګو سـره او شـنه سـپرغي، تاويـدل راتاوېـدل، بلاخيـره اسـمان مـې هـم پـه ورانـدې رنـګ بـدل کـړو، لکـه د اور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـکروټه تـک سـور ښـکارېدو، اتـې پـه ځـان نـه يـم خبـر شـوى، مګـر ماخوسـتن و، چـې سـترګې مـې رارڼـې کـړې، د هـرات ښـار پـه مرکـزي روغتـون کـې د بسـتر پـه چپرکـټ پـروت وم، د فـابریکې يـو کارمنـد (عصـمت) مـې تـر څنـګ پـه چـوکۍ ناسـت و، فکـر مـې وکـړو، پـوه شـوم هـر مشـکيل چـې دي، د همغـې اوسـپنې لـه پورتـه کولـو راجـوړ شـوي، ومـې غوښـتل لـه عصـمت نـه پوښـتنه وکـړم، چـې څـه راشـوي؟ دده پـه لـور د ورکړېـدو پـه پـار مـې معـاملي ټکـان وخوړلـو، د سـپاخه پـه سـاحې کـې مـې بيـا داسـې يـوه خطرناکـه څړيکـه تيـره شـوه، ورسـره چيغـه مـې کـړل پـه سـترګو مـې تـوره شـپه شـوه، نـژدې و، چـې بيـا بـې حالـه شـم، عصـمت مـې زر پـه سـينه لاس کېښـودل، څـو دقيقـې همداسـې ارام پـروت وم، درد کـرار کـرار ارام شـو، خولـه مـې وچـه وه، لـه عصـمت نـه مـې اوبـه وغوښـتې، خپلـه مـو ترمـوز، ګـيلاس، مـيلاس څـه شـى نـه لـرل، هـاخوا د يـو بـل نـاروغ لـه ترمـوز نـه يـې نـيم ګـلاس چـاى راتـه راوړو، تـر يخېـدو وروسـته مـې همداسـې پـه پروتـو يـو، دوه غوړپـه تـرې وڅښـلو، بيـا مـې پوښتنه ترې وکړه، ډاکتران څه وايي، څه راشوي!؟

- د معايناتو نتيجه دې تر اوسه نه ده راوتلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنـــډه دا چــې ســبا مــازديګر يـــوې نرســـې د المــارۍ لـــه پاســـه معاينـــات راتـــه کېښــودل، د دوهمـــې شـــپې تـــر تېرېـــدو وروســـته ســـهار پـــه نهـــه بجـــو ډاکتـــران راغلل زما د معايناتو تر کتلو پس يې عصمت ته کړل:

– نـــاروغ دې بايـــد زر تـــر زره پاکســـتان تـــه ورســـوې دلتـــه يـــې اعـــلاج نـــه کېــږي، ډېـر ســخت خفــه شــوم، خــو لــه پيښــې تنبــته نشــته، عصـــمت مـــې ورولېږلـــو، لـــه فـــابريکي نـــه يـــې زمـــا حســـاب راواخيســـتلو، د فـــابريکې اداري صـــرف دومـــره مرســـته وکـــړه، چـــې عصـــمت يـــې د پـــايواز پـــه صـــفت راســـره ولېږلـــو، معـــاش يـــې حوالـــه و، څـــه ســـر مـــو خـــوړوم، پـــه دريـــم ســـهار مـــې د ډيورنـــډ تـــر فرضـــي کښـــې يـــو کـــرولا مـــوټر دربـــس کـــړو، چـــوکۍ مـــو پکـــې چپـــه کـــړې وې، اوږد پکـــې پـــروت وم، کـــه څـــه هـــم پـــه دې وخـــت کـــې لـــږ راکيناســـتی هـــم شـــوم، خـــو پـــه هـــر حـــال د ډيورنـــډ تـــر کرښـــې هـــاخوا مـــو يـــو بـــل د پاکســـتان مـــوټر دربـــس کـــړو، بلاخيـــره ماسښـــين پـــاو بانـــدې درې بجـــې يـــې د کـــوټې ښـــار پـــه ســـطحه د يـــو مجهـــز خصوصـــي روغتـــون مخکـــې ښـــکته کـــړو، چـــې خبـــره اوږه نکـــړم پـــس لـــه درې ورځې بستر او معايناتو تر تکميليدو وروسته ډاکتر کړل:

– نـــن هـــم دلتـــه پـــاتې شـــه، دواه درتـــه لـــيکم، دا درد او پړســـوب بـــه دې ښـــه شـــي، امـــا پـــه تاســـف ســـره اساســـي عـــلاج دې نـــه کېـــږي زور بـــاري دې کـــړې، خپلـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنســي قــوه او یــا هــم مــردي دې د تــل لپــاره لــه لاســه ورکــړي، د عصــر طبابــت یې له درملنې عاجز دی، ولوکه هر چېره ولاړ شې.

ففف‌ف دا خبــره نــه وه، د عزرایــل ع ګــورز و، پــرې ووهلــم، یــوه خــدای ج مــې وضــعیت لیــدو، خــو رښــتیا یــې ویلــي چــې انســان تــر تیــږه کلــک دی، لا هــم ناســت وم ســاه مــې اخیســته، حیــران حیــران مــې د اطــاق چــت او دېوالــو تــه کتــل، زړه کــې مــې ویــل کاشــکې د اور پــه هغــو ســرو بټیــو کــې ورلوېــدلی وای، مګــر دا کیســه نــه وای راشــوې، لکــه نشــه مــې چــې کــړې وي، تــر ډېــره مــې داســې حساســه ولــو لکــه چیرکــټ مــې چــې روان وي، پــه عینــې حالــ کــې مــې د راتلــونکي لپــاره د خپلــو هــدفونو، هیلــو او امیــدونو یــوه، یــوه جنــازه تــر ســترګو تېرېــده، لنــډه دا چــې، ورځ د خفګــان پــه انتهــا کــې تیــره شــوه، مابنــام ورېمــې زنــګ ووهلــو، البتــه لــه یــادولو دې پــاتې نــه وي، کلــه چــې د ډیورنــډ تــر کرښــه راواوښــتلو، لمــړی مــو یــو پاکســتانی ســیمکارت واخیســتلو د فــابریکې ســره مــو تمــاس پــرې نیولــو، د ملګــرو غوښــتنه وه، همغــه ورځ مــا پــه لنــډو کــې د ورېمــې ســره هــم ځــو خبــرې پــرې کــړې وې، خــو د خپلــې نــاروغۍ او پاکســتان تــه د راتلــو مــې نــه و ورتــه ویلــي، شــماره لــه همغــو ورځــې نــه ورســره پــاتې و، کلــه مــې چــې پخــوانۍ شــمارې ډېــرې شــپې کــار نــه و، کــړی دې نمبــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـه يـې زنـګ ووهلـم، د اوکـې سـره پيوسـت مـې غـږ پـرې وکـړو بلـې! نجلـۍ غـوږ نيولی و، غږ يې ونه کړو، بيا مې کړل: بلې ورږمې آورې؟!

ويــې پيژنــدم، تــر لمــړي ســلام کــلام وروســته يــې د ورخطــايۍ پــه انــداز ســره کړل:

- چيرته يې؟

- فابريکه کې!

- تـا خـو ويـل چـې پـه فابريکـه کـې يـوه شـبکه هـم کـار نـه کـوي، اوس يـې څنګـه وکړو او دا غږ دې ولې بدل دی؟ رښتيا ووايه څه کيسه ده؟

- هېڅ خبره نشته، څه زه بيا زنګ درته وهم، اوس کار کې يم!

- نـه، څـه خبـره خـو حتمـاً شـته، د تيـرې جمعـې پـه ورځ دې هـم زنـګ ونکـړو، تـه او خـدای (ج) تـه او رسـول (ص) کـه بـه هـېڅ رانـه پټـوې، رښـتيا، رښـتيا راته ووايه، څه شوي؟!

- د خـدای ج او رسـول ص تـر نامـه قربـان شـم، چـې رښـتيا رابانـدې وايـې، بيـا نـو د الله ج رضـاء شـوې، اتـې مـې ټکـې پـه ټکـې د خپلـې نـاروغۍ، پاکسـتان تـه د راتلـو او ډاکتـر د وروسـتي ځـواب ورتـه ووېـل، پسـې زياتـه مـې کـړه: زمـا لخـوا نـور کيسـه درخلاصـه شـوه، زه چـې پـه هـر لـوري ولاړم، ولاړم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانســتان پــه نــوم بــدبختې خــاورې او د ظــالم کــور تــه بیــا پــه ژونــد نــه درځــم، ممکــن ستاســره مــې هــم همــدا وروســتۍ خبــرې شــي، کومــه کــم او زیاتــه کــه رانــه شــوې وي، ډېــره ډېــره بښــنه غــواړم، د هــر چاســره دې چــې دې چــې د راتلــونکي ژونــد جــوړول زړه غــواړي، پــه خــدای ج مــې ســپارلې یــې، زمــا دعــا دې درپســې وي، له الله ج نه د خوښیو او حسرتونو ډک ژوند درته غواړم!

نجلۍ د چیغو له ژړا سره په جړ غږ کړل:

- دعاګانې دې پرېږده فقط لنډ وایه، چې نن په زهرو ځان نه مړوې نو کله؟

دا چــې زمــا هــم پــه خپــل مظلومیــت د افســوز زورورو چیغــو ســتونی ډف کــړی و، د نور څه ویلو تاب مې نه لرلو، فقط تماس مې پسې ورقطع کړو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ پوهېږم چې خر دی }

ناڅاهانــه غــرز شــو؛ د دکړکیــو شیشــې پــه شــتاب وشــرنګېدې نــژدې وې راماتې شي، ور فــوراً لــه شاته دېوالــ سره ولړېــدو، چــت کــې غچــا شــوه، خــړ ګــرد پــه غــولي راپرېوتــو، د بســم الله ســره ســم مــې راتــرف کــړل، لــه کــوټې راووتلــم، لا پــوه نــه وم چــې څــه دي؟ حــویلۍ کــې مــې پــه خــورا حیرانــۍ هــاخوا دېخــوا ورخطــا، ورخطــا ســترګې واړولــې، چــې کتــل مــې مــوږ لــه کورنــه، څــو کورنــه هــاخوا تــور دودونــه او دوړې هــوا تــه پورتــه شــوې پــه عینــي حالــ کــې دېښــځو او ماشــومانو د چیغــو غــږ هــم ورســره جــګ شــو، زر واپــس دهلېــزه تــه ننــوتلم څپلــۍ مــې راپښــو کــړې، ورمنــډه مــې کــړل، چــې ومــې لیــدل، د الــف کاکــا پــه دروازه کــې یــې نوځــوان زوی پــه وینــو ســور پــور پــه داســې حالــ کــې چــې نیمــه تنــه یــې نــه وه، تــر موټرســیکل لانــدې پــروت و، ددې ســربېره هــاخوا مالــ ځــای کــې خــر هــم اګــر چــې لا ژونــدی و؛ خــو ســترګې یــې ســپینې تښــې وې، لغتې یې وهلې مرګ حال و.

راټولــو کلیوالــو لمــړی موټرســیکل پورتــه کــړو، وروســته یــې تــرې لانــدې دشــاپور نیمــه جســد تــر دروازه دننــه پــه ســپاچه د کمپلــې لــه پاســه کېښــودو، لــه جســد کېښــودو وروســته جنــت ګــل ددک مــخ راواړولــو کــړل یــې: هلکــانو! وګــورئ شــا او خــوا چــې غوښــې بــاد دي کمپلــې تــه یــې راټــولې یــې کــړئ، د امــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطـابق پــه غوښــو ټولــو مــو پیــل وکـړو، لا مــو ټــولې نــه وې ټــولې کـړې چــې، الــف کاکــا د حنیــف دغــو د کــلا لــه کــونج ســره راواوښــتو کــه څــه هــم لــرې و، لمړی سم نـه پېژنـدل کېـدو، خـو چـې رالنـډ شـو الـف کاکـا و. پـه بـاغ کـې یـې د غــرز غــرې آورېــدلی و، او همدســې لــه کــور نــه یــې پورتــه شــوي، وهمنــاک تــور دودونــه او دوړې لیــدلې وې، لکــه دســترېې مرغــۍ واژه خولــه یــې نیــولې وه، لویـه لویـه سـاه یـې اخیسـته، دپگـړۍ نـیم ولونـه یـې پـه سـر، نـیم یـې غـاړه کـې پراتـه و، یـو لاس یـې پـه تشـي نیـولی، بـل یـې پـه زنګانـه تکیـه کـوو، کوفـه کــوف راوختلــو ، لــه ډېــرې ســترېا، وېــرې او ورخطــایۍ یــې د څــه وېلــو وس نــه و، صـرف زمـورې مـنځ کـې دتېرېـدو پـه حـال یـې لاس خوځولـو، ګـواکې چـې څـه شــوي؟ څــوک مــړه دي؟ د الــف کاکــا ددې حــال پــه لېــدو ســره پــه ولاړو کســانو کــې داســې څــوک پیدانشــول څــو خپــل خفګــان کنتــرول او تســلې ورکــړي. کاکــا یــې د زوی بــاد بــاد غوښــو او وینــو تــه حیــران حیــران وکتــل، ورنــدې تېــر شــو، تــر دروازه ننوتلــو پــه ســپاچه یــې د شــاپور پــه نیمــه جســد ســترګې ولګېــدې، دجســد ســره ولاړ معلــم صــیب متــین پــرې راورنــدې شــو الــف کاکــا یــې تــر مــټ ونیــوه، زر زر یــې ورتــه ووېــل: نــور دکــور غــړي دې جــوړ او روغ دي، پېښــه لــه دروازې بهــر رامــنځ تــه شــوې، لــه بدمرغــه یــوازې شــاپور بېچــاره چــې پــه همــدې وخــت کــې راســېدلی و، لا لــه موټرســیکل نــه، نــه و، ښــکته چــې پېښــه رامــنځ تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوه پکـې شـهید شـوی. نـور هـاخوا مالـ ځـای کـې غـوا او خوسـی دې هـم جـوړ دي یوازې خره ته پارچې ورغلې مړ دی!

الـف کاکـا دمعلـم صـیب دخبـرو پـه اورېـدو سـره یـو ځـل بیـا پـه ولاړه سـاه نمنـاکې خـړې چـوغې چـوغې سـترګې دشـاپور پـه وینـو سـره ټـوټې ټـوټې نیمـه جسـد تـه ور واړولـې؛ جسـد تـه تـر کتلـو وروسـته واپـس راتـاو شـو لـه دروازې راووتلـو د مالـ ځـای پـه لـور ورکـوږ شـو ، د اوږده غزېـدلې مـړه خـره تـر څنـګ کېناسـتو جـوړه لاسـونه یـې د خـره پـه اننګـې کېښـودل، غټـې سـلګۍ یـې کولې ځاځکی ځاځکی اوښکې یې د پوزې له سره پرې ور څڅېدلې.

ډاکتـر سـلطان غـږ وکـړو: سـړی راونیسـئ عصـبي تـوازن یـې لـه لاسـه ورکـړی، نـه پـوهېږي، چـې خـر کـوم شـو، زوی مـې کـوم شـو؟ سـلیم؛ مسـعود او ځـو نـورو ځوانـانو ور منـډه کـړل الـف کاکـا یـې تـر مټـو ونیـو راپورتـه یـې کـړو، د راپورتـه کېـدو سـره سـم الـف کاکـا ځـان وڅنـډلو پـه قهـرجن شـان یـې دخلکـو لاسـونه لـه ځانـه ټېلـه کـړل، بیـا یـې پـه غریـو نیـولې، زنـدۍ آواز د بنـدو بنـدو خبـرو پـه کولـو سـره وویـل: پـرې مېـږدئ پـوهېږم چـې خـر دی، پـه همـدې خـره مـې زړه درد کـوي، زه نـه ژاړم لـه ماسـره همکـارې، وفـا ، خواخـوږې مـې یـې ژړوې، همـدا خـر و ، چـې زنـدګې مـې پـرې راټولـه وه، لاس مـې پـرې سـپک و ، دمـه مـې پـرې جـوړه وه، نـن بـه مـې دا ډېـره غټـه نمـک حرامـې او جفـا وې چـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغــه چــا پــه ځــای چــې پــرې خــوار شــوای یــم، د درانــدو بــارونو ســربېره مــې، زه بــه یــې هــم پــه خپلــه شــاه لــه یــو ځــای نــه بــل ځــای تــه رســولم، رارســولم ایــا تاسـو مناسـب ګڼـئ؟ چـې اوس ددې نـه لاړ شـم، پـه هغـه چـا وژاړم چـې یـوه ورځ مـې دیـوې روپـۍ خیـر تـرې ونـه لیـدو، لا مـې د اوږو بـار و، د تنهـاکو لاسـو مزدوري به مې یې دڅنو په غوړو تلله؟

لـه دې خبـرې وروسـته ډلـه خلکـو تـه پـه کتـو یـوه لحظـه دځـواب پـه امیـد چـپ ولاړ و.

دخلکـو لـه خـوا هېڅـا ځـواب ورمعلـوم نشـو، الـف کاکـا واپـس مـخ واړو، پـه یـو بـل قـدم وړانـدې تلـو سـره پـه خـره د شـاه لخـوا راتـاو شـو دمـلا دتیـر سـره یـې دپښـو پـه سـر کېناسـتو، لمـړی یـې دواړه لاس بیـا یـې د دواړو لاسـو تـرمنځ خپـل تنـدی دخـره پـه ګېـډه کېښـوه، پـه دې وخـت کـې زمـا مبایـل تـه دمشـعل زنـګ راغلـو مشـعل تـه د الـف کاکـا پـه دروازه کـې دلګېـدلي هـوان پـه کیسـه، کیسـه کولـو کـې لـه صـحنې راووتلـم، خـدایزده اخېـر بـه خلکـو څـه ورسـره کـړي وي؟.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ته تکړه یې ماشاءالله }

ځنګـه چـې وایـي: لعـل پـه ایـرو کـې نـه پټېـږي، رښـتیا هـم همداسـې ده، چـا بـه لیـدلې وه، چانـه، خـو د شـغلې د ښـکلا انګېـزه تـر لـرې او نـږدې د هـر چـا تـر غـوږو رسـېدلې وه، همـدا و، چـې ډېـرې ځوانـانو د خپلـو ریبـارانو پـه ورلېږلـو سـره، خپلـه بخـت ازموینـه پـرې کـړې وه، مګـر نـاهیلي خـالي کچکـول تـرې راسـتانه شـوي و، خـو هغـه چـې وایـي هوښـیاره مرغـۍ پـه دوه لومـو کـې نښـلي، پـه دې هـم همداسـې کیسـه وشـوه، د مـارګیر میربـاب زوی جـان بـاب، البتـه لـه یـادولو دې پـاتې نـه وي، خپلـه مـارګیر میربـاب ډېـر ښـه سـړی و، خـو ښـځه یـې چنګـړزادې ډېـره سـپکه او لوچکـه ښـځه وه، زوی یـې جـان بـاب هـم خپلـې مورتـه شـوی و، فارسـي ژبـان یـو متـل کـوي چـې: "صـد پـدر خطـا، یـک مـادر خطـا" وقعـاً همداسـې ده نمـوړی مادرخطـا و، هـر کـار یـې پـه چـل ول، دوکـه او خیانـت ولاړ و، د شـغلې پـه وړانـدې یـې هـم همداسـې لـه لویـه دوکـې کـار واخیسـتلو، د ایـران لـه شـنو مزدوریـو یـې ځـان راواچولـو پـه دولـس زره افغـانۍ یـې کابـل کـې د یـوه خصوصـي پوهنتـون د طـب د پـوهنځۍ دلمـړي سمسـتر فـیس تحویـل کـړو، نـور نرغونـدې د معـالجوي طـب د پـوهنځۍ د محصـیل پـه صـفت لمـړي صـنف کـې کېناسـتو، زده کـړې یـې پیـل کـړې، د څـه شـپو ورځـو تـر تېرېـدو وروسـته، یـې ګلالـي د حـاجي طـاوس کاکـا لـور شـغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه ريبــاران ولېــږل، کــوم چــې نمــوړې پــه خپــل حســن دبــاور او غــرور لــه زوره مــور، پــلار او کــورنۍ تــه توصــيه کــړې وه: هرکلــه مــې چــې ريشــتې تــه څــوک راتلــل پــه دروازه کــې پوښــتنه تــرې کــوئ، لــه ډاکتــر پرتــه بــل کــه د هــر مســلک او هــرې روتبــې هلــک ريبــاران و، لــه همغــه ځــای نــه يــې شــړۍ، مــا قســم کــړی چــې روغتيــا پــال ډاکتــر نــه وي بــل ســړی بــه راتــه ونــه وايــي چــې: يــو ګــلاس اوبــه راکړه!

خلاصــه څنګــه مــې چــې وړانــدې يادونــه کــړې، شــغلې تــه بــه هســې هــم د تلوونکــو، او راتلوونکــو خواســتګارانو ګڼــه ګوڼــه وه، خــو لــه تاســو يــې څــه پټــه، زمــا پــه شــملو د ډېــرې کاکــه کاکــه ځوانــانو خواســګاران چــې اکثريــت بــه د هلــک مــور او پــلار و، پــه ډېــره بــې ابرويــۍ ســره يــې لــه دروزې شــړل، پــه همــدې لــړ کــې د پورتــه يــاد شــوي دوهفتيــې ډاکتــر جــان بــاب ريبــارانو هــم دروازه ور وټکولــه، نجلــۍ د خبــر تــر لاســه کولــو ســره، نجلــۍ هــاخوا دېخــوا د پوښــتنو پلټنــو پــه کولــو، ځــان اطمنــاني کــړو، چــې رښــتيا هــم هلــک د طــب د پــوهنځۍ محصــل دی، پــه غالــب ګومــان يــې ببلــه شــکه ســبا بلــه ورځ بــه پــه ډاکتــرۍ ووځــي، ســپينه چپنــه بــه يــې پــه تــن وي، يــو ځــای بــه پــه دولتــي روغتــون او بــل ځــای بــه پــه شخصــي معاينــه خانــه کــې ناروغــان تــداوي کــوي، بنــډل بنــډل پيســې بــه اخلــي ددې نازونــه بــه پــرې وړي، يعنــې تــاکلی شــرط او هيلــه يــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـوره و، نـور یـې لـه چـون او چـرا پرتـه د ډاکتـر ریبـارانو تـه لبیـک ووېـل، لنـډه دا چـې دخپلـې نـامزادۍ ګـل یـې پـه لاس ورکـړو، ډاکتـر صـاحب چـې دخپلـو ریبـارانو لاس کـې د نمـوړې ښـاپیرزادې او پـه خپـل حسـن مغـروري نجلـۍ لـه خـوا د خپلـې نـامزادۍ ورتـه رااسـتول شـوی ګـل ولیـدو، سـم دسـتي یـې د الله اکبـر پـه نـارې سـره، لانـدې تـه سـاتلی پسـه د ریبـارانو مـخ تـه راچپـه کـړو، چـاړه یـې پـرې کـش کـړه. څـه سـر مـو خـوږوم، یـاران دوسـتان یـې راټـول کـړل، یـوه هفتـه یـې مسـت آتڼونـه، نڅاګـانې وکـړې، لـه کـور نـه یـې د سـاز او سـرود یـو درز ختلـو، هفتـه وروسـته کیسـه کـرار کـرار سـړه شـوه یـاران دوسـتان پـه خپلـو کورونـو شـول، ډاکتـر صـاحب هـم دخپـل مطلـب تـر لاسـه کولـو وروسـته د پـلان مطـابق واپـس د ایـران پنـډوکی وتـړو، کـړل یـې: د دوه میاشـتو لپـاره مـې رخصـت راخیسـتی و، یـوه څـاه مـې نیمـایي کـې پرېښـې، نـور نـو روان شـو، پوهنتـون مهنتـون ولاړو، کلـه چـې د حـاجي طـاوس خـان کاکـا نـازولې او ډاکتـر پسـې اوبـه اوبـه لـورکۍ، دخپـل نـوي نـامزاد ډاکتـر صـاحب لـه سـفر نـه خبره شوه؛ ای هی نن په سر خاورې نه بادوې نو کله؟

لـه تاسـو دې بیـا هـم پټـه نـه وي، د نومـوړې ډاکتـر سـره تـر نـامزادۍ لـه مخـه بـار بـار مـا د مسـینجر لـه طریقـه زمـا سـره د ژونـد د ملګرتیـا جوړولـو هیلـه تـرې کـړې وه، پـه بـدل کـې مـې یـې د ډېـرو نـازونو او شـرطونو د منلـو ټټـر ورتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهلــی و، مګــر ويــې نــه منلــه، دوهــم قــدم کــې مــې يــې مــور لــه دروازې ډېــره بــې خونــد راځــواب کــړې وه، نــو طبعــاً زړه مــې ســم ډک و، لــه همــدې طلايــي موقــع نــه پــه اســتفاده، مــې يــې ســم دلاســه يــو ځــل بيــا مســېنجر پــانې تــه ورودنګــل، پکې ور وه مې ليکل:

- آغلــي شــغله جانــه دوه، دری مياشــتې وروســته مــې يــو وار بيــا ســلامونه او احترامــات قبــول کــړه! پــس لــه ســلامه، خبــر شــوم چــې ډاکتــر صــاحب دې ګوريخــت کــړی هاهاهــا صــبر جميــل درتــه غــواړم، خــو پــه غــم دې ځــان شــريک نه ګڼم هاهاها....دوهم مسيج کې مې ورولیکل:

- نــه مــې درتــه وېــل؟ چــې ګــوره پــه نــوم پســې مــه ځــه ولاکــه دې ســل ډاکتــران نــازولې رانــه وســاتی شــي! خــو ځــه ښــه شــو چــې د ډاکتــر ارمــان دې پــوره شــو هاهاها...

دريم کې مې ورولیکل:

- ماشــاءالله تــه تکــړه يــې قســم ده، کــه زه ســتا پــه ځــای وی، منــه وختــي بــه مــې د مورکو دوا نشجان کړې وه، هاهاها.... پای

ليکوال: محمدنعيم وردګ!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library